

АЗƏРБАЙҶАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
АКАДЕМИЯ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

МƏРУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

ТОМ XV ЧИЛД

4

АЗƏРБАЙҶАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ НƏШИРЛАТЫ
ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР
Бакы—1959—Баку

МƏ'РУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

ТОМ XV ЧИЛД

№ 4

П-168 П-21351
1959 Доклады АН Аз.
ССР
4 р.

П-21 351

Э. А. ОРУДЖАЛНОВ

СКОРОСТЬ ЗВУКА В ПЕРЕГРЕТОМ ВОДЯНОМ ПАРЕ ВЫСОКОГО ДАВЛЕНИЯ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР З. Н. Халиловым)

При ведении различных расчетов в проточной части паровых турбин, наряду с использованием i -с диаграммы, для водяного пара в ряде случаев приходится применять аналитические уравнения течения пара. К числу важнейших аналитических выражений относится также и формула для скорости звука, которая как известно имеет вид

$$a_{ид} = \sqrt{k_0 g R T}, \quad (1)$$

где $a_{ид}$ — скорость звука, м/сек¹;

k_0 — показатель адиабаты;

R — газовая постоянная, кг-м/кг-г;

T — абсолютная температура.

Однако эта формула, как относящаяся к идеальному газу, должна быть отвергнута при определении скорости звука в каналах современных паровых турбин высокого давления.

Область давлений порядка 200 атм и выше отличается по свойствам от совершенного газа, а следовательно, необходимо вводить соответствующие коррективы в обычные формулы течения для паров, в частности, в формулу скорости звука.

Для вывода выражения скорости звука будем исходить из применяемой для нее в физике формулы

$$a = \sqrt{\left(\frac{\partial p}{\partial \rho}\right)_s}$$

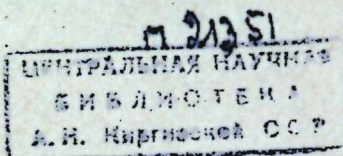
Подставляя сюда значение плотности

$$\rho = \frac{1}{g v},$$

имеем

$$a = \sqrt{-g v^2 \left(\frac{\partial p}{\partial v}\right)_s} \quad (1)$$

¹ Индекс $ид$ означает, что $a_{ид}$ относится к скорости звука идеального газа, в отличие от a скорости звука реального газа.

Для адиабатического процесса уравнение первого закона термодинамики будет

$$du + A p dv = 0, \quad (2)$$

где u — внутренняя энергия.

$$du = \left(\frac{\partial u}{\partial v} \right)_T dv + \left(\frac{\partial u}{\partial T} \right)_v dT. \quad (3)$$

Подставляя (3) в (2), имеем

$$\left(\frac{\partial u}{\partial T} \right)_v dT + \left[\left(\frac{\partial u}{\partial v} \right)_T + A p \right] dv = 0. \quad (4)$$

Известно, что

$$\left(\frac{\partial u}{\partial v} \right)_T = A \left[T \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_v - p \right] \text{ и } \left(\frac{\partial u}{\partial T} \right)_v = c_v$$

Причем c_v — теплоемкость при постоянном объеме для реального газа.

Тогда выражение (4) примет вид

$$c_v dT + A T \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_v dv = 0. \quad (5)$$

Как известно, для адиабатического процесса имеет место соотношение

$$\frac{c_p}{T} dT = A \left(\frac{\partial v}{\partial T} \right)_p dp^2, \quad (6)$$

где c_p — весовая теплоемкость при постоянном давлении для реального газа.

Разделив уравнение (6) на уравнение (5), получим

$$\left(\frac{\partial p}{\partial v} \right)_s = - \frac{c_p}{c_v} \frac{\left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_v}{\left(\frac{\partial v}{\partial T} \right)_p}. \quad (7)$$

Как известно, между частными производными всякой функции двух независимых параметров существует следующая связь

$$\left(\frac{\partial v}{\partial p} \right)_T \cdot \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_v \cdot \left(\frac{\partial T}{\partial v} \right)_p = -1.$$

Отсюда

$$\left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_v = - \left(\frac{\partial p}{\partial v} \right)_T \cdot \left(\frac{\partial v}{\partial T} \right)_p$$

Подставив это в (7), имеем

$$\left(\frac{\partial p}{\partial v} \right)_s = \frac{c_p}{c_v} \cdot \frac{1}{\left(\frac{\partial v}{\partial p} \right)_T}. \quad (8)$$

Воспользуемся уравнением состояния реального газа в виде

$$pv = zRT. \quad (9)$$

где z — коэффициент сжимаемости.

Из уравнения (9) имеем $v = \frac{zRT}{p}$,

тогда

$$\left(\frac{\partial v}{\partial p} \right)_T = \frac{RT}{p} \left[\left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T - \frac{z}{p} \right].$$

Представляя последнее выражение в виде

$$\left(\frac{\partial v}{\partial p} \right)_T = - \frac{RT}{p^2} \left[z - p \left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T \right]$$

и подставляя его в (8), получим

$$\left(\frac{\partial p}{\partial v} \right)_s = - \frac{c_p}{c_v} \cdot \frac{1}{z - p \left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T} \cdot \frac{p^2}{RT}. \quad (10)$$

Подставляя значение $\left(\frac{\partial p}{\partial v} \right)_s$ из (10) в (1), получим

$$a^2 = g(pv)^2 \cdot \frac{1}{RT} \cdot \frac{c_p}{c_v} \cdot \frac{1}{z - p \left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T}$$

или, учитывая (9), получим:

$$a^2 = g k_0 R T z^2 \frac{c_p}{c_v} \cdot \frac{1}{z - p \left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T} \cdot \frac{1}{k_0}, \quad (11)$$

где k_0 — показатель адиабаты идеального газа.

Обозначая скорость звука в идеальном газе через $a_{ид}$ и учитывая, что $a_{ид}^2 = g k_0 R T$, будем иметь

$$a = a_{ид} z \sqrt{\frac{1}{k_0} \cdot \frac{c_p}{c_v} \cdot \frac{1}{z - p \left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T}} \quad (12)$$

Для идеального газа

$$\left(\frac{c_p}{c_v} = \frac{c_{p0}}{c_{v0}} = k_0; \quad z=1; \quad \frac{\partial z}{\partial p} = 0 \right) \text{ получим} \quad a = a_{ид} = \sqrt{g k_0 R T} \quad (13)$$

Формула (12) дает возможность определять скорость звука в перегретом водяном паре.

Методика использования выведенной формулы следующая.

По заданным параметрам пара (p, T) из таблиц М. П. Вукаловича для перегретого пара находим его удельный объем. Затем из уравнения состояния (9) находим коэффициент сжимаемости

$$z = \frac{pv}{RT}.$$

Далее из тех же таблиц находим c_p и c_v . Значение k_0 берем, как обычно, равным 1,3. Далее находим

$$a_{ид} = \sqrt{k_0 g R T}.$$

Частная производная $\left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T$ может определяться следующим образом

$$\left(\frac{\partial z}{\partial p} \right)_T = \frac{z(p + \Delta p) - z(p - \Delta p)}{2 \cdot \Delta p}, \quad (14)$$

где $z(p+\Delta p)$ —коэффициент сжимаемости при давлении $p+\Delta p$;
 $z(p-\Delta p)$ —коэффициент сжимаемости при давлении $p-\Delta p$, но при той же температуре.

Для точности нахождения $\left(\frac{\partial z}{\partial p}\right)_T$ следует брать небольшие значения табличной разности давлений Δp .

Итак, рекомендуемая для расчета формула (12) учитывает влияние на величину скорости звука не только температуры, но и давления пара.

ЛИТЕРАТУРА

1. Вукалович М. П. и Новиков И. И. Техническая термодинамика. Госэнергоиздат, 1952. 2. Розен А. М. „Химическая промышленность“, 1945, № 9. 3. Вукалович М. П. Термодинамические свойства воды и водяного пара. Машгиз, 1955. 4. Оруджалиев Э. А. Скорость звука в реальном газе. „Нефть и газ“, 1958, № 8.

АзНИИ им. М. Азизбекова

Поступило 17. V 1958

Э. Э. Оруджалиев

Жүксәк тәзјигли ифрат ғыздырылмыш су бухарында сәсин сүр'әти

ХҮЛАСӘ

Бухар турбинларының ахма һиссәләриндә мұхтәлиф һесаблама апардыгда чох заман бухарың ахмасы үчүн аналитик тәнликләр тәтбиг етмәк лазым кәлир.

Сәс сүр'әтинин формуласы да бу мұһүм тәнликләрә аид олараг ашағыдакы шәкилдә јазылыр:

$$a_{ид} = \sqrt{k_0 g R T}$$

бурада: $a_{ид}$ —сәсин сүр'әти (м/сан);

k_0 —адиабата көстәрчиси;

R —газ константы $\left(\frac{кг \cdot м}{кг \cdot дәр}\right)$;

T —мүтләг температур (°K).

Бу формула анчаг идеал газа аид олдуғундан һазырқы жүксәк тәзјигли бухар турбинларының каналларында сәсин сүр'әтинин тәјин етмәк үчүн тәтбиг олуна билмәз. Тәхминән 200 атм вә артыг тәзјигләр саһәсинин хусусијјәти идеал газдан хејли фәргләндији үчүн бухарың ахма формуларыңа дүзәлиш вермәк лазымдыр.

Һәмийн дүзәлиш сәс сүр'әтинин формулуна да верилмәлидир.

Физикадан мәлүм олан сәс сүр'әтинин ифадәси

$$a = \sqrt{\left(\frac{\partial p}{\partial \rho}\right)_s}$$

әсасында бир нечә чеврилмәләрдән сонра

$$a = a_{ид} \cdot Z \cdot \sqrt{\frac{1}{k_0} \cdot \frac{C_p}{C_v} \cdot \frac{1}{Z - p \left(\frac{\partial Z}{\partial p}\right)_T}}$$

формулу алынмалыдыр.

Бурада: Z —сыхылма әмсалы;

C_v —сабит һәчмдә чәки истилик тутуму;

C_p —сабит тәзјигдә чәки истилик тутуму;

k_0 —идеал газ үчүн адиабата көстәрчисидир.

Алынған формул ифрат ғыздырылмыш су бухарында сәсин сүр'әтинә нәники температуран, һәтта тәзјигин дә тә'сирини нәзәрә алыр.

Н. Ə. ƏЛИЈЕВ, Н. И. ИБРАҺИМОВ

ЈУКСƏК ВƏ АЛЧАГ ТЕМПЕРАТУРЛАР ҮЧҮН ВАКУУМ РЕНТКЕН КАМЕРАСЫ

(АзəрбајҶан ССР ЕА академиқи З. И. Хəлилов тəрəфиндən тəғдим едилмишдир)

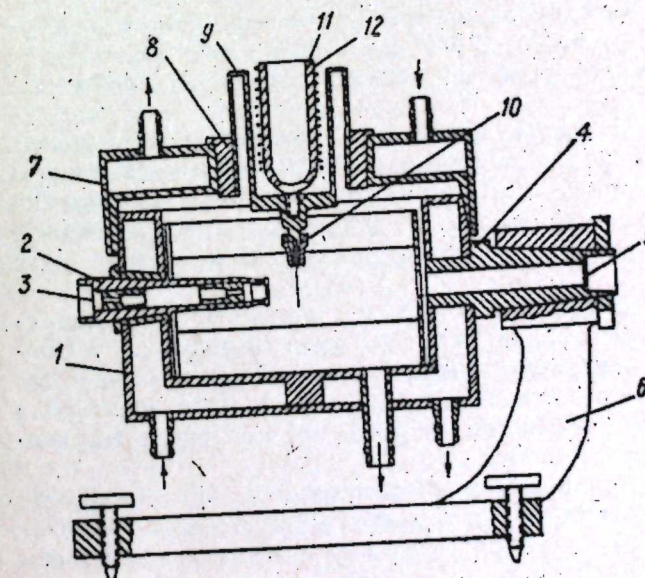
Мүхтəлиф температурларда метал вə ярымкечиричилəрин гурулушунун ренткенографик тəдгиги хəм нəзəри, хəм дə тəчрүби əһмијјəтə маликдир. Буна кəрə јуксəк вə алчаг температурларда ренткенограм алмаг үчүн ренткен камерасы дүзəлтмəк зəруридир. Буну

нəзəрə алараг мəјə һава температурундан башлајараг 500°C вə даһа јуксəк температурларда ренткенограм алмаг үчүн камера дүзəлдилмишдир. Бунун схемасы 1-чи шəкилдə верилмишдир. 1-чи шəкилдən кəрүндүјү кими, камеранын кəвдəsi (1), дахили вə харичи диаметри 57,3 мм вə 73 мм һүндүрлүјү исə 45 мм олан икигəт диварлы стəкандан ибарəтдир.

Кəвдəдə диаметр бојунча гаршы-гаршыја дуран ики даирəви дешик вə

онун отурачағында камеранын һавасыны сормаг үчүн үчүнчү дешик ачылмышдыр.

Јан дешиклəрдən биринə конусвари шлиф васитəsiлə диафрагма (2) кəјдирилмишдир. Назик ренткен шүə дəстəsi алмаг үчүн диафрагманын ичəрисинə бир-бириндən мүəјјən мəсəфəдə олан ики шəјба кечирилмишдир.

1-чи шəкил

Камераны керметиклешдирмэк мәгсәдилә диафрагманын харичи дешижинә питсеин васитәсилә шәффаф ренткен плјонкасы (3) јапышдырылмышдыр. Диафрагма эффектенин гаршысыны алмаг үчүн диафрагманын дахили учуна назик дешикли галпаг кејдирилмишдыр. Јандакы икинчи дешијә исә конусвари бору (4) гајнаг едилмиш вә бу борунун дешији јенә дә шәффаф ренткен плјонкасы (5) илә бағланмышдыр. Камераны дүшән ренткен шүасына көрә мәркәзләшдирмэк үчүн ренткен плјонкасынын (5) үзәринә флуороссенсия едән экран гојулмушдыр.

Камеранын конусвари борусу (4) үч ајағлы (6) штативин конусвари дешижинә кејдирилмиш вә гајка васитәсилә бәркидилмишдыр. Камеранын мәркәзләшдирилмәси штативдәки (6) үч мүтәһәррик винт васитәсилә әлдә едилир. Камеранын көвдәсинә шлиф васитәсилә онун икигат диварлы гапағы (7) кејдирилир.

Бу гапағын мәркәзиндә конусвари дешик ачылмыш, бу дешијә исә жүксәк кејфијјәтли истилији изоле едән материалдан (тефлон) фла-нес (8) кејдирилмишдыр. Сонра исә һәммин бу дешијә икигат диварлы метал стәкан (9) жүксәк тәзјиг алтында кејдирилмишдыр. Бу стәкан (9) камеранын һавасыны сордугда өзүнү Дүар габы кими апарыр.

Камеранын вә онун гапағынын мәркәзләринин дәгиг сурәтдә ујғун кәлмәси үчүн гапагда конусвари шлиф вә стәканын (9) отурачағында нүмунә сахлајан (10) бирләшдирмэк үчүн јив ачылыр. Диаметри 0,4—1 мм олан нүмунәләри бәркитмәјә имкан верән нүмунә-сахлајан латундан һазырланмыш вә бир нөв циркулун карандаш сахлајаныны хатырладыр.

Һәммин стәканын ичәрисинә латун гыздырычы (11) винтләнмишдыр. Гыздырычы бору шәклиндә һазырланыб, харичи сәтһинә нихром сарғы (12) сарынмыш, дахилдәки бошлуға исә контактлы термометр кејдирилмишдыр.

Камераны јохламаг мәгсәдилә диаметри 0,74 мм олан мис мөфтилдән һазырланмыш нүмунәнин—185°С; —78,9°С; +18°С; +150°С; +250°С вә +480°С температурларда ренткенограмлары алынмышдыр.

Ашағы температурларда ренткенограмлар алмаг үчүн гыздырычы систем камерадан чыхарылыр. Шлифләре Аријезон вакуум замаскасы јахылыр. Камера дүшән ренткен шүасына көрә мәркәзләшдирилдикдән вә ренткен плјонкасы илә долдурулдуғдан сонра онун һавасы сорулур. Стәкана (9) маје һава долдурулур (вахташыры маје һава әләвә едилир).

Нүмунәсахлајан (10) вә стәкан (9) истилији јахшы кечирән металлардан һазырландығы үчүн мүәјјән вахтдан сонра нүмунәнин температурунун маје һава температуруна чатдығына шүбһә етмәмәк олар.

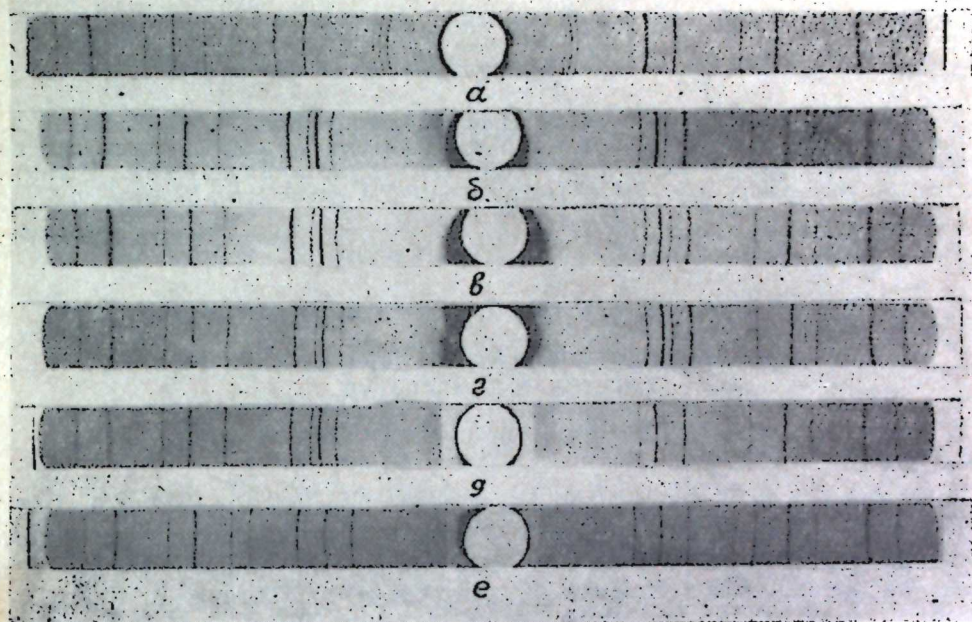
Ренткенограмлар дәмир антикатодлу ренткен борусу васитәсилә $I=10$ ма вә $V=35$ кВ режиминдә 5 саат мүддәтиндә алынмышдыр, вә шүалары филтрләнмишдыр.

Маје һава температурунда алынмыш ренткенограм шәкил 2 а-да верилмишдыр. Ејни гајда илә гуру буз температурунда алынмыш ренткенограм шәкил 2 б-дә, отаг температурунда алынмыш ренткенограм исә шәкил 2 в-дә көстәрилмишдыр.

Јүксәк температурларда ренткенограмлар алмаг үчүн гыздырычы өз јеринә бәркидилир. Кантактлы термометрдә истәнилән температур мүәјјәнләшдирилир; температур кантактлы термометрин дөврәсинә бағланмыш чивәли чәрәјан кәсичиси олан магнит релеси васитәсилә 1°С дәгигликлә сабит сахланылыр.

Камеранын вә плјонканын гызмасынын гаршысыны алмаг үчүн камеранын көвдәси вә гапағы ахар су илә сојудулур. Ренткен плјон-

касы цилиндрик јај васитәсилә камеранын дахили диварына сыхылыр. Һәммин цилиндрик отурачағы камеранын дибинә сөјкәнәрәк јахшы

2-чи шәкил

истилик мүбадиләси јарадыр. Бу гајда илә 150 вә 250°С температурда ренткенограмлар алынмышдыр. Һәммин ренткенограмлар шәкил 2 з вә д-дә верилмишдыр.

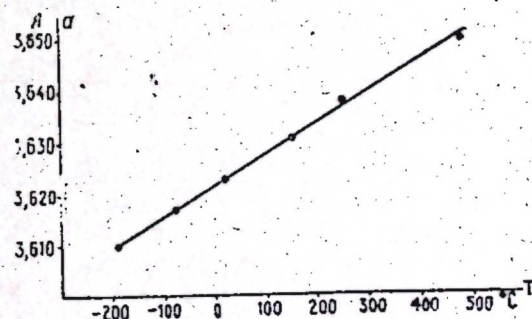
250°С-дән јухары температурлар үчүн контактлы термометролмадығындан 480°С-дә ренткенограм алмагдан өтрү температур сабитлији 500°С-лик термометр, амперметр вә вольтметр васитәсилә әлдә едилмишдыр. Гыздырычыја верилән чәрәјан феррорезонанс стабилизатору илә сабитләшдирилмишдыр.

480°С температурунда алынмыш ренткенограм шәкил 2 е-дә верилмишдыр. Бу ренткенограмын кејфијјәти көстәрирки, камерада даһа жүксәк температурларда да ренткенограм алмаг имканы вардыр.

Ренткенограмлардакы симметрик хәтләр арасындакы мәсафә 0,1 мм дәгигликлә 5 дәфә өлчүлмүш вә орта гијмәти көтүрүлмүшдүр. Удулмаја верилән дүзәлиш һаддинг дүстуру илә тәјјин едилмишдыр.

Гәфәс сабити үчүн һесапланмыш орта квадратик хәтанын максимал гијмәти 0,003 А-дир.

Тәдгиг олунмуш нүмунәнин гәфәс сабитинин температурдан асылыгы графики 3-чү шәкилдә верилмишдыр. Гәфәс сабитинин (а) температурдан (Т) хәтти асылылыгы гыздырычы (сојудучу) вә нүмунә арасындакы истилик мүбадиләсинин јахшы олдуғуву бир даһа көстә-

3-чү шәкил

рир. Мөвчуд әдәбијјатдан [1, 2, 3, 4] мә'лум олдуғу кими, электро-
литик тәмиз мисин гәфәс сабити 18°С-дә 3,610Å-ја бәрабәрдир. Бизим
көтүрдүјүмүз нүмунә техники мис олдуғуна көрә онун отаг темпера-
турунда гәфәс сабити үчүн алынмыш гијмәт 3,623 Å-дир.

ӘДӘБИЈЈАТ

1. Ч. С. Баррет. Структура металлов. Металлургиздат, М., 1948. 2. М. В.
Мальцев. Рентгенография металлов. Metallurgizdat, М., 1952. 3. Справочник по
рентгеноструктурному анализу. Гостехиздат, 1940. 4. К. П. Мәмәдов. Рентген-
гурулуш тәһлилинин асаслары. Азәрбајчан ССР ЕА Нәшријјаты, Бақы, 1958.

Физика вә Ријазиијат
Институту

Алынмышдыр 17 III 1958

Н. А. Алиев, Н. И. Ибрагимов

Вакуумная рентгеновская камера для низких и высоких температур

РЕЗЮМЕ

Авторами была сконструирована рентгеновская камера, позволяю-
щая получать рентгенограммы в условиях вакуума в температурном
интервале от -185°С до 500°С и выше. Предлагаемая камера схе-
матически изображена на рис. 1 резюмируемой статьи. Камера сос-
тоит из пустотелого цилиндра (корпуса), пустотелой крышки и под-
ставки. В корпус камеры на шлiffe одеты диафрагма со съёмными
щелями и коническая втулка с отверстием, позволяющая вести наб-
людение при центровке камеры по рентгеновскому лучу. Для созда-
ния вакуума на дне камеры сделан отросток.

На крыше камеры расположена нагревательная система, которая
изолирована от крышки высококачественным теплоизоляционным
материалом (тефлоном).

В нижней части нагревательной системы расположен держатель
образца. Корпус и крышка камеры охлаждаются проточной водой.
Для рентгенографирования при низких температурах печь нагрева-
тельной системы отвинчивается и в освободившийся стакан наливае-
тся жидкий воздух или закладывается сухой лед. Проверка работы
камеры осуществлена рентгенографированием медной проволоки при
температурах: -185°; -78,9°; 18°; 150°; 250° и 480°С. Полученные
рентгенограммы приведены на рис. 2 а, б, в, г, д, е. Качество рент-
генограммы при 480°С показывает, что имеется возможность рентге-
нографирования при более высоких температурах.

На основании расшифровки рентгенограмм, полученных при раз-
личных температурах, был построен график зависимости постоянной
решетки медной проволоки от температуры (рис. 3).

Линейный ход зависимости постоянной решетки медной прово-
локи от температуры подтверждает надежность теплового контакта
между образцом и нагревателем (холодильником).

ХИМИЯ НЕФТИ

М. Ф. НАГИЕВ, В. Г. КУЛИЕВА, Н. В. КАЛЮЖНАЯ, А. Д. МАМЕДОВА

УСТАНОВЛЕНИЕ ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТИ РАБОТЫ АЛЮМОВИСМУТОВЫХ КАТАЛИЗАТОРОВ В РЕАКЦИИ ГИДРОХЛОРИРОВАНИЯ ЭТИЛЕНА

В обзорной литературе имеется указание на работу Wibaut J. P
и др.¹, в которой хлористый висмут на носителе использован в ка-
честве катализатора для реакции гидрохлорирования этилена; при-
чем, выход этилхлорида при температуре 200°С составлял 80% на
пропущенный этилен. Вопрос же регенерации данного катализатора,
по-видимому, никого не интересовал, так как об этом нет никаких
сообщений в литературе.

Любой катализатор, как известно, может быть широко применен
в промышленности лишь после того, как отработан важный узел его
работы—регенерация. Настоящая статья посвящена установлению
зависимости активности алюмовисмутовых катализаторов от продолжи-
тельности их непрерывной работы и возможности их периодической
регенерации.

В предыдущей статье² подробно изложены: способ приготовления
алюмовисмутовых катализаторов, проверка их активности, схема
установки и режим регенерации.

В качестве катализаторов в настоящем исследовании были взяты
образцы, содержащие 5 и 10% мольных Bi_2O_3 , остальную часть ка-
тализатора составляла окись алюминия.

Первая серия опытов проводилась с образцом, содержащим 5%
мольных Bi_2O_3 . Регенерация катализатора осуществлялась при тем-
пературе 450°С воздухом в течение двух часов. После этого при
температуре опыта он активировался сухим хлористым водородом до
прекращения выделения воды. Об активности катализатора судили
по возможности осуществления реакции гидрохлорирования этилена.
Реакция эта проводилась при температуре 200°С, скорости подачи
олефина (объемной) 25 л/час и соотношении подаваемого водорода к
этилену в пределах 1,2:1; 1,5:1.

В табл. 1 приведены результаты опытов.

Из данных табл. 1 следует, что образец выдержал 10 периодиче-
ских регенераций, существенно не изменив при этом своей перво-
начальной активности (с 43 до 36,7%). Рабочий цикл катализатора
составлял от 4,51 до 2,34 час. Всего было проведено 16 опытов (сред-

¹ К. Эллис. Химия углеводородов нефти и их производных, т. I, ОНТИ, 1936,
стр. 348—360.

² „ДАН Азәрб. ССР“, 19 9, т. XV, № 3, стр. 213—218.

ная активность составила 34,1%) и катализатор проработал в циклах реакций 18,37 час, не считая времени, в течение которого перед каждым опытом достигался установившийся режим в реакторе (что составляет

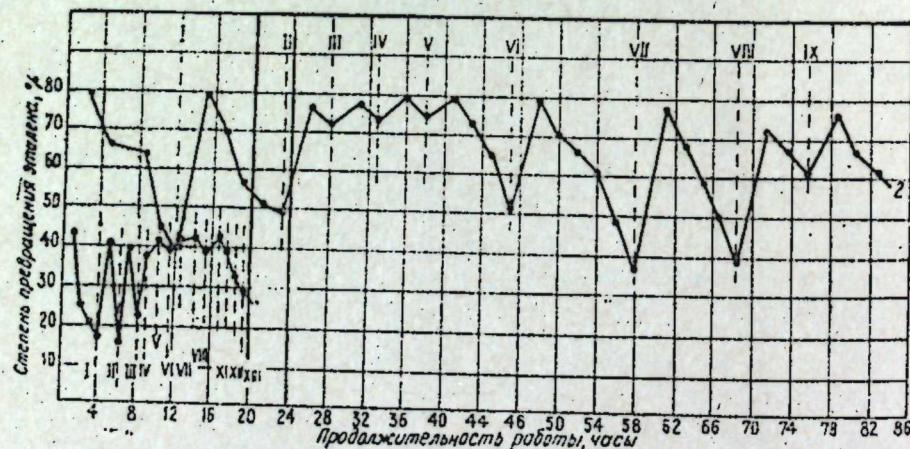
Таблица 1

Зависимость активности алюмовисмутового катализатора, содержащего 5% Bi_2O_3 , от числа последовательно проведенных регенераций

$V=50 \text{ мл}; t=200^\circ\text{C}; R_{\text{ср}}=1,58; r_{\text{ср}}=0,209$

Условия опыта		Баланс по этилену, в нормальных литрах				Катализатор
τ , часы	v_0 , л/л час	пропущено	получено	прореагировано	F, %	
1,17	25,0	1,46	0,83	0,63	43,1	Свежий
1,17	28,1	1,64	1,24	0,40	24,4	"
1,17	25,2	1,47	1,17	0,30	20,4	"
1,00	34,0	1,70	1,41	0,29	17,0	"
1,70	27,9	1,63	0,96	0,67	41,10	После регенерации I
1,17	26,9	1,57	1,33	0,24	15,30	"
1,17	27,4	1,60	0,98	0,62	39,0	После регенерации II
1,17	28,2	1,65	1,28	0,37	22,4	"
1,00	27,8	1,39	0,86	0,53	38,2	После регенерации III
1,17	30,1	1,76	1,02	0,74	41,4	IV
1,17	28,9	1,69	1,03	0,66	39,0	V
1,25	26,3	1,64	0,96	0,69	41,7	VI
1,00	30,0	1,50	0,87	0,63	42,0	VII
1,25	28,8	1,68	1,01	0,67	39,8	VIII
1,17	27,4	1,60	0,92	0,68	42,5	IX
1,17	26,5	1,55	0,95	0,60	38,7	X
За 16 опытов 18,37	27,7	25,53	16,82	8,72	34,1	

дополнительно 0,5 час $\times$ 16 опытов = 8 час). Дальнейшие регенерации привели к снижению активности катализатора с 43,1 до 26,7%. Более наглядно работа образца № 1 представлена на рисунке (см. кривую 1).

Зависимость активности алюмовисмутовых катализаторов от продолжительности работы и числа периодических регенераций
1 — катализатор содержит 5% Bi_2O_3 , 2 — катализатор содержит 10% Bi_2O_3 ,
I, II, III и т. д. — числа регенераций

Таблица 2

Зависимость активности алюмовисмутового катализатора, содержащего 10% Bi_2O_3 , от числа последовательно проведенных регенераций

$V=50 \text{ мл}; t=200^\circ\text{C}; R_{\text{ср}}=1,445; r_{\text{ср}}=0,253$

Условия опытов		Баланс по этилену, в норм. литрах				Катализатор
τ , часы	v_0 , л/л час	пропущено	получено	прореагировано	F, %	
1	2	3	4	5	6	7
2,33	29,88	3,492	0,721	2,771	79,49	Свежий
2,50	26,64	3,330	1,140	2,190	65,70	"
3,33	27,48	4,586	1,615	2,971	64,81	"
2,00	28,92	2,666	1,468	1,198	44,93	"
2,00	25,92	2,600	0,592	1,008	38,70	"
Всего 12,16	27,66	16,674	5,536	10,138	60,80	
3,00	23,33	3,500	0,720	2,780	79,50	После регенерации I
2,00	25,98	2,598	0,783	1,815	69,80	"
2,00	25,20	2,412	1,066	1,346	55,80	"
2,00	21,00	2,110	1,020	1,090	51,60	"
2,00	24,48	2,450	1,260	1,190	48,50	"
Всего 11,00	23,93	13,070	4,849	8,221	62,80	
3,00	22,04	3,485	0,845	2,640	76,10	После регенерации II
2,00	21,30	2,130	0,599	1,531	74,90	"
Всего 5,00	21,74	5,615	1,444	4,171	74,90	
3,00	21,66	3,250	0,744	2,506	77,10	После регенерации III
2,00	21,30	2,130	0,576	1,554	72,90	"
Всего 5,00	21,51	5,380	1,320	4,060	75,5	
3,00	23,33	3,500	0,730	2,770	79,10	После регенерации IV
2,00	23,59	2,360	0,495	1,765	74,92	"
Всего 5,00	23,43	5,860	1,225	4,535	77,38	
3,00	30,60	3,804	0,789	2,015	79,25	После регенерации V
2,00	24,6	2,460	0,670	1,790	72,54	"
2,00	24,99	2,500	0,880	1,620	64,72	"
2,00	25,89	2,590	1,274	1,316	50,97	"
Всего 9,00	26,97	11,354	3,613	7,741	68,17	

1	2	3	4	5	6	7
3,00	27,24	3,756	0,796	2,960	78,80	После регенерации VI
2,00	25,09	2,510	0,740	1,470	70,58	"
2,00	24,05	2,405	0,801	1,604	66,50	"
2,00	25,36	2,537	0,977	1,560	61,60	"
2,00	27,96	2,796	1,421	1,375	49,20	"
2,00	22,08	2,209	1,417	0,795	36,70	"
Всего 13,00	25,44	16,213	6,152	10,061	62,05	
3,00	24,79	3,719	0,859	2,860	77,08	После регенерации VII
2,00	26,70	2,671	0,851	1,820	68,10	"
2,00	24,90	2,409	0,974	1,425	59,80	"
1,66	27,72	2,319	1,159	1,160	50,09	"
2,00	22,36	2,336	1,414	0,922	39,10	"
Всего 10,66	25,16	13,454	5,257	8,197	60,90	
3,00	24,91	3,738	1,058	2,680	71,80	После регенерации VIII
2,00	27,48	2,758	0,918	1,840	66,80	"
2,00	25,22	2,523	0,981	1,542	61,20	"
Всего 7,00	25,71	9,019	2,957	6,062	60,20	
3,00	23,29	3,495	0,818	2,677	76,50	После регенерации IX
2,00	26,58	2,659	0,882	1,477	66,82	"
2,00	27,38	2,739	1,058	1,681	61,37	"
Всего 7,00	25,38	8,893	2,758	6,135	68,98	
Итого 84,8	27,7	105,53	35,11	69,320	65,68	

Вторая серия опытов проводилась с образцом, содержащим 10% мольных Bi_2O_3 . Условия сохранялись прежними. Всего на данном образце было проведено 37 опытов с 9 регенерациями. Полученные результаты представлены в табл. 2.

Как видно из табл. 2, продолжительность рабочего цикла катализатора составляла от 5 до 13 час, причем, за этот период времени активность катализатора снижалась от 79 до 38%. Регенерация и последующая активация давали полное восстановление активности катализатора (78—79%). Данный образец проработал 84,82 час, без учета времени, в течение которого перед каждым опытом достигался установившийся режим. За время рабочего цикла катализатора (от одной регенерации до другой) его активность в среднем составляла 60—68% превращения этилена. Работа данного образца катализатора представлена на рисунке (см. кривую 2).

Помимо вышеуказанного, нам удалось получить первоначальную активность этого катализатора и после более жестких условий отравления и регенерации его. А для этого через свежий образец катали-

затора, содержащий 10% Bi_2O_3 , после соответствующей активации HCl была пропущена керосиновая фракция 130—280°С легкого термического крекинга бакинского мазута. Реакция проводилась в том же реакторе при температуре 250°С и объемной скорости 0,5 л/л·час жидкого сырья; перед проведением опыта излишек HCl из реактора вытеснялся углекислым газом. После проведения опыта катализатор продувался водяным паром при 400—450°С в течение 1,5 час до прекращения выделения жидких углеводородов, осевших на его поверхности. Продутые водяным паром гранулы катализатора оказались насквозь пронизанными коксовыми отложениями. Выжигание кокса проводилось при температуре 480—500°С в течение 2,5 час. Регенерированный катализатор имел белый цвет и после активации сухим HCl показал первоначальную активность в реакции гидрохлорирования этилена. Затем через катализатор вновь пропускалась керосиновая фракция и проводилась вторая жесткая регенерация. Регенерированный катализатор вновь приобрел белый цвет и после активации сухим HCl показал несколько меньшую активность в реакции гидрохлорирования этилена (54,6%). В табл. 3 приведены полученные результаты.

Таблица 3

Зависимость активности алюмовисмутового катализатора, содержащего 10% Bi_2O_3 , от числа последовательно проведенных регенераций

$V=50$ мл; $t=200^\circ\text{C}$; $R_{cp}=1,440$; $r_{cp}=0,258$

Условия опыта		Баланс по этилену, в норм. литрах				Катализатор
τ , часы	v_0 , л/л час	пропущено	получено	прореагировано	F , %	
2,3	29,88	3,492	0,721	2,771	79,5	Свежий
2,0	27,0	2,350	0,533	1,817	77,3	После регенерации I
2,0	27,9	1,400	0,539	0,648	54,6	После регенерации II

Из табл. 3 следует, что даже при таких жестких условиях отравления катализатора и последующей регенерации его, он после I регенерации сохраняет свою первоначальную активность (77,3%) и только после II регенерации заметно ее снижает (54,6%).

ВЫВОДЫ

1. Исследованы два образца алюмовисмутовых катализаторов.
2. Катализатор, содержащий 5% мольных Bi_2O_3 , с первоначальной активностью 43%, проработал 18,37 час, показав при этом среднюю активность 34,1%.
3. Катализатор, содержащий 10% мольных Bi_2O_3 , с первоначальной активностью 79%, проработал 84,8 час, показав при этом среднюю активность 60—68%.
4. При осуществлении жестких условий отравления и регенерации катализатора образец № 2 после I регенерации сохраняет первоначальную активность.

Институт нефти

Поступило 28. VIII 1958

Етилен гидрохлорлашма реаксиясында
алүмобисмут катализатору иш мүддәтинин
мүәјјән олунмасы

ХҮЛАСӘ

Мә'лум олдуғу кими, һәр һансы бир просес үчүн көтүрүлән катализаторун иш мүддәтинин узун олмасы онун сәнаједә кениш истифадә олуна билмәси үчүн ән әсас шәртләрдән биридир. Алимләрин бисмут катализатору үзәриндә чохлу елми-тәдгигат ишләри апармаларына бахмәјарағ, бу катализаторун ишләдикдән сонра рекенерасија олунуб, тәзәдән просесә гајыдыб-гајытмасы һеч кәси марағландырмамышдыр.

Һазыркы иш етилен гидрохлорлашма реаксиясында алүмобисмут катализаторунун активлијинин, онун арасыкәсилмәз иш мүддәтиндән вә рекенерасија олуна билмәсиндән асылылығыны тәјин етмәк мәсәләсинә һәср олунмушдур. Бу мәгсәдлә, тәдгигатлар тәркибиндә 5 вә 10% мол Bi_2O_3 олан алүмобисмут катализатору нүмунәләри үзәриндә апарылмышдыр. Сынағ үчүн көтүрүлән катализатор 450°C температурада 2 саат мүддәтиндә һава илә үфүрүлмә јолу илә рекенерасија олунур [2].

Апарылан тәдгигатлар нәтичәсиндә мә'лум олмушдур ки, тәркибиндә 5% мол Bi_2O_3 олан алүмобисмут нүмунәсинин башланғыч активлији 43%-ә бәрәбәрди. Бу катализаторун, 18 саатлығ иш мүддәтиндә, активлији орта һесабла 34% олмушдур. Тәркибиндә 10% мол Bi_2O_3 олан катализатор нүмунәсинин исә башланғыч активлији 79% олуб, 85 саатлығ иш мүддәтиндә орта һесабла 60—68% активлик көстәрмишди. Бундан әлавә, бу катализатор, нефт мәһсулу илә активсиләшдирилиб рекенерасија олунмушдур. Рекенерасијадан сонра етилен гидрохлорлашдырылмыш вә мүәјјән едилмишди ки, бу һалда катализатор өз башланғыч активлијини итирмир.

НЕФТ КИМЈАСЫ

А. З. ШЫХМӘММӘДБӘЈОВА

ИЗОПЕНТАНЫН ВӘ ИЗОПЕНТЕНЛӘРИН ИЗОПРЕНӘ
ДЕГИДРОКЕНЛӘШМӘ ПРОСЕСИНИН ТЕРМОДИНАМИКИ
ТӘДГИГИ

(Азәрбајҝан ССР ЕА академики М. Ф. Нағышев тәрәфиндән тәғдим едилмишди)

Мүасир кимја термодинамикасынын наилијәтләриндән бири дә кимјәви реаксияларын мувазинәтини чох узун тәчрүбәләрлә дејил, һесаблама јолу илә тәјининин мүмкүн олмасыдыр. Белә һесабламаларын инкишафына вә тәтбиг едилмәсинә А. А. Введенскинин, А. Ф. Фростун, К. А. Путиловун, Р. Ф. Капустинскинин, М. Ф. Нағышевн, Ј. И. Керасимовун вә башгаларынын ишләри көмәк етмишди.

Мүхтәлиф просесләрин термодинамики һесабламаларынын нәтичәләри бир чох мүрәккәб вә зәриф үсулларын—нефт мәһсулларынын кимјәви е'малы үсулларынын, синтетик каучук истәһсалынын вә ССРИ-дә јаранмыш бир чох истәһсалатларын дүзкүн анлајышына сәбәб олмушдур.

Бу ишдә изопентан вә изопентенләрин изопренә деһидрокенләшмә просеси үчүн термодинамики һесабат верилир.

Реаксиянын башланғыч вә сон маддәләринин газ һалы үчүн таразлығ сабитинин (K_p) һесабланмасы ашағыдакы дүстурла апарылмышдыр.

$$\Delta Z_T^\circ = -RT \ln K_p \quad (1)$$

Реаксиянын изобар патенсиналынын дәјишмәси исә бу тәнлик илә һесабланмышдыр:

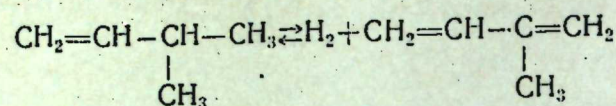
$$\frac{\Delta Z_T^\circ}{T} = \frac{\Delta H_{298,16}^\circ}{T} - \Delta S_{298,16} - (\Delta a M_0 + \Delta b M_1 + \Delta c M_2) \quad (2)$$

M_0 , M_1 , M_2 -нин гијмәтләри анчағ температур функцијасы оларағ мувафиг чәдвәлләрдән көтүрүлүр [1, 4]. Беләликлә бирләшмәләрин малекулјар гурулушларына әсасланарағ, онларын термодинамик хасәләринин: реаксия истилијини ($\Delta H_{298,16}^\circ$), ентропијасыны ($\Delta S_{298,16}$) тапыб вә һәр бири үчүн истилик тутуму тәнлијини һесаблајыб, икинчи тәнликдән реаксиянын изобар патенсиналыны вә биринчи тәнликдән таразлығ сабитини тапмағ олар.

$$\lg K_p = -\frac{\Delta Z_T^\circ}{4,574 T}$$

K_p -ин мүхтәлиф температурлардакы гијмәтини билмәклә маддәнин нә дәрәчәдә чеврилдијини вә әсас мәһсулун чыхымыны тапмағ олар.

Изопентенин изопренэ деһидрокенләшмәсн ашағыдакы реаксия илә кедир:

һесабламаны 0,25 атм галыг тәзјигиндә апарырыг. Јухарыдакы реаксияда иштирак едән маддәләр үчүн $\Delta H_{298,16}$ вә $\Delta S_{298,16}$ -нын гијмәтләри ашағыдакылардыр:

	$\Delta H_{298,16}$ кал/мол	$\Delta S_{298,16}$ кал/мол·дәрәчә
3 Метилбутен-1	- 6578 ± 180	- 82,8
Изопрен	22900-1000	- 54,4
Һидрокен	0,0	0,0

Реаксиянын стандарт истилији:

$$H_{298,16} = 22900 + 6578 = 29478 \text{ кал/мол}$$

Реаксиянын энтропија дәјишмәси:

$$\Delta S_{298,16} = -54,4 + 82,8 = 28,4 \text{ кал/мол·дәрәчә}$$

Инди дә реаксияда иштирак едән маддәләр үчүн истилик тутуму тәнликләрини тәјин едәк:

3 метилбутен-1 үчүн:

$$C_p = 8,742 + 0,074729T - 0,000023223 T^2$$

Изопрен үчүн:

$$C_p = 7,77 + 0,066069T - 0,000020993 T^2$$

Һидрокен үчүн:

$$C_p = 6,89 + 0,000114T + 0,000000444 T^2$$

Реаксия үчүн истилик тутуму тәнлијини гураг:

$$C_p = (6,89 + 7,77 - 8,742) + (0,000114 + 0,066069 - 0,074729)T + (0,000000444 - 0,000020993 + 0,000023223)T^2$$

вә јахуд $C_p = 5,918 - 0,008549T + 0,000002671 T^2$

Бурадан $\Delta a = 5,918$; $\Delta b = 0,008549$; $\Delta c = 0,000002671$

Беләликлә $\frac{\Delta Z_T^\circ}{T}$ ифадәси бахылан реаксия үчүн ашағыдакы киими алыныр:

$$\frac{\Delta Z_T^\circ}{T} = \frac{29478}{T} - 28,4 - (5,818 M_0 - 0,008549 M_1 + 0,000002671 M_2)$$

ΔZ_T° вә K_1 -ин гијмәтләри чәдзәлдә верилмишдир.

1-чи чәдвәл

$t^\circ \text{C}$	$T^\circ \text{K}$	ΔZ_T°	K_1
400	673,16	9820	$6,45 \cdot 10^{-4}$
450	723,16	8300	$3,09 \cdot 10^{-3}$
500	773,16	6651	$1,319 \cdot 10^{-2}$
550	823,16	5250	$4,025 \cdot 10^{-2}$
600	873,16	3760	0,1148
650	923,16	2010	0,3345

Ашағыдакы ишарәләри гәбул едәрәк, реаксия үчүн таразлыг шәртини јазаг:

P_0 —3 метилбутен-1-ин парсиал тәзјиги,
 $P_{из}$ —изопренин парсиал тәзјиги,
 P_{H_2} —һидрокенин парсиал тәзјиги,
 π —системин үмуми тәзјиги.

$$\frac{P_{H_2} \cdot P_{из}}{P_0} = K_1$$

$$\pi = P_0 + P_{из} + P_{H_2}$$

Бу реаксияда чыхан һидрокенин мол миғдары әмәлә кәлән изопренин мол миғдарына бәрәбәр олдуғу үчүн

$$\frac{P_{H_2}}{\pi} = \frac{P_{из}}{\pi}; \text{ бурадан } P_{H_2} = P_{из}$$

Бу үч тәнлији P_{H_2} -ја көрә һәлл етсәк ашағыдакы квадрат тәнлији аларыг:

$$P_{H_2}^2 + 2K_1 P_{H_2} - \pi K_1 = 0 \quad (3)$$

Мүхтәлиф температурларда вә $\pi = 1; 0,25; 0,1$ атм-дә P_{H_2} -нин гијмәтләрини үчүнчү тәнликдән һесаблајыб јеринә гојдугда P_i вә P_0 -ын гијмәтләрини тапырыг (2-чи чәдвәлә бах).

2-чи чәдвәл

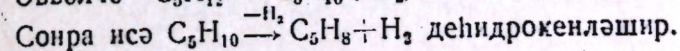
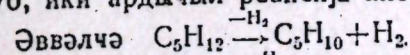
$t^\circ \text{C}$	$T^\circ \text{K}$	$\pi = 1 \text{ атм}$		$\pi = 0,25 \text{ атм}$		$\pi = 0,1 \text{ атм}$	
		P_0	$P_{H_2} = P_{из}$	P_0	$P_{H_2} = P_{из}$	P_0	$P_{H_2} = P_{из}$
400	673,16	0,9549	0,02475	0,2256	0,0122	0,08529	0,007305
450	723,16	0,8949	0,05251	0,2005	0,02471	0,07042	0,01479
500	773,16	0,7956	0,10221	0,1584	0,04581	0,04898	0,02551
550	823,16	0,6705	0,16475	0,115	0,06825	0,03	0,035
600	873,16	0,5136	0,2432	0,0696	0,0902	0,0148	0,0426
650	923,16	0,3390	0,3355	0,034	0,1080	0,005	0,0475

Реаксияда иштирак едән кампанентләрин мол миғдарынын температурадан вә системин тәзјигиндән асылы олараг дәјишмәси әјриләри 1-чи шәкилдә көстәрилмишдир. Шәкилдән көрүндүјү киими, просесин ашағы тәзјигдә апарылмасы изопренин чыхымынын артмасына сәбәб олур вә просесин ашағы температурларда апарылмасына имкан јарадыр.

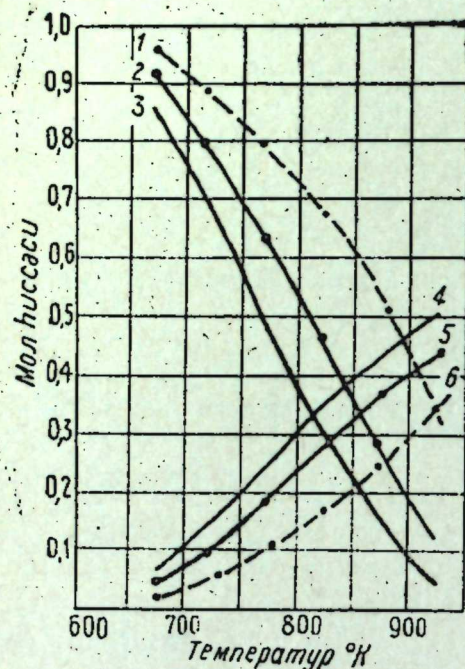
2-чи шәкилдә верилмиш әјриләр 3 метилбутен-1 вә 2 метилбутен-2-нин вакуум гурғусунда π -нин 0,25 атм галыг тәзјигиндә каталитик деһидрокенләшмәсиндән алынмышдыр [2, 3].

3-чү шәкилдә көстәрилән әјриләр вакуум гурғусунда алынмыш изопренин чыхымынын һесабланмыш нәзәри чыхымла мугајисә етмәјә имкан верир. Әјриләрдән көрүндүјү киими, 540—560°С температур даирәсиндә изопренин чыхымы хаммала көрә 26—27,5% мол тәшкил едир. Ән бөјүк чыхым (нәзәри чыхымын 94%-и) 560°С-дә алыныр.

Инди дә бир гәдәр мүрәккәб реаксияны—изопентанын изопренә деһидрокенләшмә реаксиясынын тәдгиг едәк. Бу просес 2 пилләли олуб, ики ардычыл реаксия илә кедир.

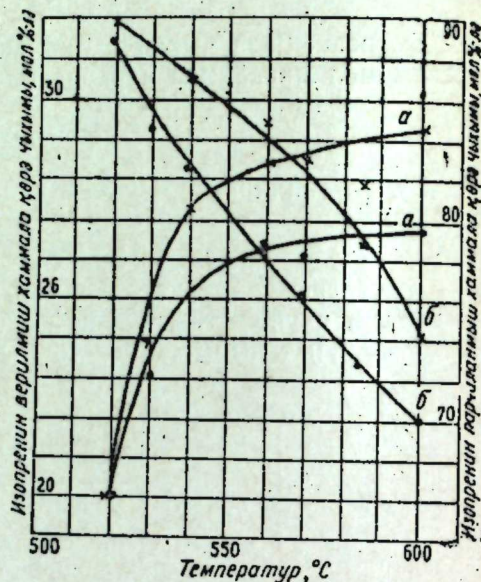
Јухарыда тэдгиг етдијимиз хал анчаг икинчи, реаксияны эһатэ едир. Одур ки, инди биринчи реаксия үчүн изобар патенсиалын дәјишмәсини вә таразлыг сабитини һесаблајаг. Бу реаксияда иштирак едән маддәләр үчүн $\Delta H_{298,16}$ вә $\Delta S_{298,16}$ гијмәтләрн ашағыдакы кими-дир.

1-чи шәкил

Изопентенин изопренә деһидрокенләшмә реаксиясынын таразлыгы

1—изопентен 1 атм; 2—изопентен 0,25 атм; 3—изопентен 0,1 атм; 4—0,1 атм H_2 вә изопрен; 5— H_2 вә изопрен 0,25 атм; 6— H_2 вә изопрен 1 атм.

2-чи шәкил

Изопренин верилмиш (а) вә парчаланмиш (б) хаммала көрә чыгымы

х—хаммал 3 метил бутен 1-дир; ●—хаммал 2 метил бутен 2-дир.

$\Delta H_{298,16}$ кал/мол

$\Delta S_{298,16}$ кал/мол·дәрәжә

Изопентан — 36920
Изопентен — 6578
Һидрокен 0

— 112,3
— 82,8
0

Реаксиянын истилијини вә энтропијасыны тә'јин едәк.

$$\Delta H = -6578 + 36920 = 30342 \text{ кал/мол}$$

$$\Delta S = -82,8 + 112,3 = 29,5 \text{ кал/мол}^\circ \text{К}$$

Реаксияда иштирак едән маддәләр үчүн истилик тутуму тәнлик-ләрини гураг

$$C_{p,C_5H_{12}} = 4,816 + 0,091585 T - 0,000029962 T^2$$

$$C_{p,C_5H_{10}} = 8,742 + 0,074729 T - 0,000023223 T^2$$

$$C_{p,C_3H_8} = 6,89 + 0,000114 T + 0,000000444 T^2$$

Онда реаксия үчүн истилик тутуму тәнлији белә алынар.

$$C_p = 10,818 - 0,016742 T + 0,000006181 T^2$$

Беләликлә, $\frac{\Delta Z_T}{T}$ ифадәси ашағыдакы кими алыныр:

$$\frac{\Delta Z_T}{T} = - \frac{30342}{T} - 29,5 (10,818 M_0 - 0,016742 M_1 + 0,000006181 M_2)$$

ΔZ_T -ын вә K_2 -нин мүхтәлиф температурларда һесабынмиш гијмәтләрн 3-чү чәдвәлдә верилмишдир.

3-чү чәдвәл

$t^\circ \text{C}$	$T^\circ \text{K}$	ΔZ_T	K_2
400	673,16	9675	$7,24 \cdot 10^{-4}$
450	723,16	7920	$4,06 \cdot 10^{-3}$
500	773,16	6240	$1,735 \cdot 10^{-2}$
550	823,16	4550	$6,15 \cdot 10^{-2}$
600	873,16	2915	0,1862
650	923,16	865	0,625

Изопентанын изопренә деһидрокенләшмәси реаксиясында алын-миш Һидрокеннн мол мигдары изопренин мол мигдарындан ики дөфә чоһдур. Чүнки изопентандан 1 мол изопрен алынанда 2 мол Һидрокен чыхмалыдыр.

Бу реаксиянын таразлыг шәртини јазмаг үчүн ашағыдакы шәрти ишарәләрн гәбул едәк:

P_1 —изопентанын парсиал тәзјиги;

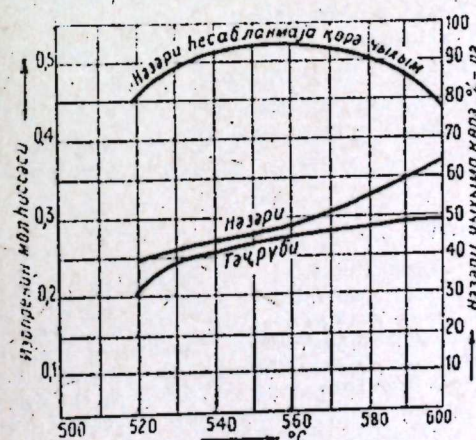
K_1 —биринчи реаксия үчүн таразлыг сабити;

K_2 —икинчи реаксия үчүн та-разлыг сабити.

Онда белә јазмаг олар:

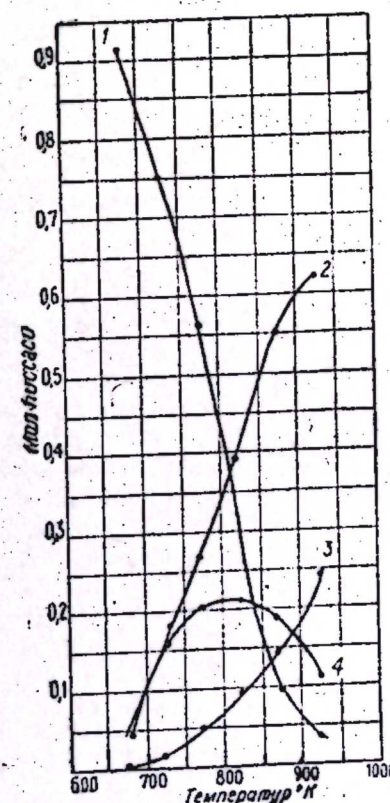
$$\frac{P_0 P_{H_2}}{P_1} = K_1$$

$$\frac{P_{H_2} P_{H_2}}{P_0} = K_2$$

3-чү шәкил

1—изопенти һесабынмиш көрә чыгымы; 2—изопрени; 3—тәчрүби.

4-чү шәкил

Изопентанын изопренә деһидро-кенләшмәси реаксиясынын тараз-лыгы

1—изопентан; 2— H_2 ; 3—изопрен; 4—изо-пентан.

$$P_{H_2} = P_0 + 2P_{H_2O}$$

$$\pi = P_{H_2} + P_0 + P_1 + P_{H_2O}$$

Бу тэнликлəri P_{H_2} -я көрə һəлл етсəк ашағыдакы куб тэнлијини аларыг:

$$P_{H_2}^3 + 2K_1 P_{H_2}^2 + (3K_1 K_2 - \pi K_1) P_{H_2} - 2\pi K_1 K_2 = 0$$

Бу тэнликтəн мұхтəлиф температурларда, һəмчинин π -нин 0,25 атм галыг тəзјигиндə алынмыш P_{H_2} -нин вə

$$P_0 = \frac{P_{H_2}^2}{P_{H_2} + 2K_1}; \quad P_1 = \frac{P_0 P_{H_2}}{K_1}; \quad P_{H_2O} = \frac{P_0 K_2}{P_{H_2}}$$

тэнликлəриндəн һесабланмыш P_0 , P_1 , P_{H_2O} -ни гијмəтлəri 4-чү чəдвəлдə верилмишдир.

4-чү чəдвəл				
T	P_{H_2}	P_{H_2O}	P_0	P_1
673,16	0,0132	0,000638	0,01056	0,228
723,16	0,0463	0,00279	0,0412	0,168
773,16	0,0594	0,0125	0,0508	0,141
823,16	0,097	0,0232	0,053	0,0775
873,16	0,1448	0,04805	0,0475	0,0240
923,16	0,155	0,0671	0,0313	0,00784

Биринчи вə икинчи реаксияда иштирак едəн изопентанын, изопренин вə гидрогенин мол миғдары системин 0,25 атм галыг тəзјигиндə $N_1 = \frac{P_1}{\pi}$ тэнлији илə һесабланмыш вə 4-чү шəкилдə кəстəрилмишдир.

НəТИЧƏЛƏР

1. 3 метилбутен-1-ин деһидрогенлəшмə просеси үчүн термодинамик һесаблама апарылмышдыр Изопренин чыхымы таразлыг һалында $\pi = 1$ атм, 0,25 атм, 0,1 атм үчүн һесабланмышдыр.
2. Нəзəri чыхымлар тəчрүбədən алынмыш чыхымларла системин $\pi = 0,25$ атм галыг тəзјиги үчүн мугајисə едилмишдир.
3. Мүрəккəб изопентан-изопентен гирышығынын изопренə деһидрогенлəшмəsi просеси үчүн термодинамики һесабат апарылмышдыр. Изопренин чыхымы $\pi = 0,25$ атм галыг тəзјигиндə мұхтəлиф температурлар үчүн һесабланмышдыр.

ƏДƏБИЈАТ

1. Карапетянц М. Х. Химическая термодинамика. Госхимиздат, 1949
2. Мамедалиев Ю. Г., Далин М. А., Шихмамедбекова А. З. ДАН Азерб. ССР, 1956, № 10.
3. Мамедалиев Ю. Г., Далин М. А., Шихмамедбекова А. З. Труды совещания по химической переработке углеводородов в продукты для синтеза волокон и пластических масс. Баку, 1959.
4. Нагиев М. Ф. Химия, технология и расчет процессов синтеза моторных топлив. М., 1955.
5. Нагиев М. Ф. Термодинамические расчеты процессов переработки нефти и данные по свойствам химических соединений. Баку—Ленинград, 1950.
6. Темкин М. И. Успехи химии, 1948, 17, 250.
7. Физико-механические свойства индивидуальных углеводородов. Труды Комитета по унификации физико-механических констант углеводородов, в. II, под ред. Толичева. М., 1947.
8. Frederick D. Rossini. Selected value of Property hydrocarbons. USA, 1954.
9. Wenner R. R. Chem. Eng. Progr. 45, 3, 1949.

Кимја Институту

Алынмышдыр 27. I 1958

А. З. Шихмамедбекова

Термодинамическое исследование процессов дегидрирования изопентана и изопентена в изопрен

РЕЗЮМЕ

В статье рассматривается термодинамическое исследование процессов дегидрирования изопентена в изопрен и изопентана в изопентен, а затем в изопрен.

Показаны выходы изопрена на пропущенное и на разложенное сырье, полученные на вакуумной установке при остаточном давлении системы, равном 0,25 атм, и при различных значениях температур от дегидрирования триметилбутен-1 над катализатором К-16.

Дается сравнение экспериментальных данных для случая дегидрирования триметилбутен-1 с рассчитанными теоретически.

Выяснено, что при дегидрировании изопентана в изопрен над катализатором К-16 наилучшие выходы от теории получаются при условии: $t = 540 - 560^\circ \text{C}$ и $\pi = 0,25$ атм. При этом выход изопрена составляет 94% от теории.

Х. И. АРЕШИДЗЕ, А. В. КИКВИДЗЕ

УГЛЕВОДОРОДЫ РЯДА НАФТАЛИНА И ГОМОЛОГИ БЕНЗОЛА МИРЗААНСКОЙ НЕФТИ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Ю. Г. Мамедалиевым)

Ароматические углеводороды характеризуются высокой реакционной способностью, вследствие чего они находят широкое применение в органическом химическом синтезе и в различных отраслях народного хозяйства. Поэтому установление индивидуальной природы ароматических углеводородов нефти имеет не только теоретический интерес, но и практическое значение.

Х. И. Арешидзе и А. М. Гахокидзе [1] исследовали ароматические углеводороды супсинской нефти. В результате было установлено наличие бензола, толуола, о-, м- и п-ксилолов.

Исследованием Х. И. Арешидзе [2] показано, что фракция 122—150° С мирзаанской нефти содержит толуол, этилбензол, о-, м- и п-ксилол и установлено, что в исследуемой нефти м-ксилол преобладает над остальными изомерами.

Е. С. Покровская [6] ускоренным пикратным методом исследовала керосиновую фракцию мирзаанской и норийской нефтей. Имея ограниченное количество мирзаанской нефти (320 г), естественно, она не смогла подробно исследовать конденсированную ароматику, хотя это и не входило в ее задачу. Из фракции мирзаанской нефти, кипящей от 180° до 250° С, ею были выделены пикраты, из которых один плавился при 111—113°, а второй — при 114—116° и 113—115° С. Как указывает Е. С. Покровская, точки плавления выделенных пикратов должны соответствовать метилированным гомологам нафталина.

В нашей работе было показано, что исследуемая фракция 200—250° С мирзаанской нефти содержит 18,7% ароматических углеводородов. Интересно было выяснить какие именно ароматические углеводороды входят в состав этой фракции, чему и было посвящено наше дальнейшее исследование.

Ароматические углеводороды, входящие в состав исследуемой фракции (200—250° С), удалялись с помощью силикагеля марки КСМ, активность которого по бензолу—13,5.

С целью упрощения состава, смесь выделенных ароматических углеводородов была обработана пикриновой кислотой, которая удалила конденсированные ароматические углеводороды в виде пикратов. При этом получен пикрат с температурой плавления 112—113°, что указы-

вают на присутствие в мирзаанской нефти 1,6-диметил-нафталина. Кроме того, был получен пикрат с температурой плавления 116—123°, что указывает на присутствие в той же нефти метилированных гомологов нафталина.

Ароматические углеводороды после обработки пикриновой кислотой исследовались методом комбинационного рассеяния. Из моноциклических ароматических углеводородов обнаружен 1,3-диметил-2-этилбензол, 1,2-диметил-4-этилбензол и 1,3-диэтилбензол. Кроме того, во фракции 200—250° мирзаанской нефти установлено присутствие нафталина, α - и β -метилнафталина.

Экспериментальная часть

Объектом исследования являлась мирзаанская нефть из скв. 251. Исследуемая фракция 200—250° была выделена перегонкой в вакууме.

С целью удаления неуглеводородных компонентов, входящих во фракцию 200—250° мирзаанской нефти, она была обработана 75% серной кислотой, после чего промывалась, сушилась и перегонялась в вакууме при 10 мм остаточного давления в присутствии металлического натрия.

Для исследуемой фракции были определены максимальная анилиновая точка, показатель лучепреломления и удельный вес, значения которых приведены в табл. 1.

Таблица 1

Свойство фракции 200—250° мирзаанской нефти до и после удаления ароматических углеводородов

До удаления ароматических углеводородов			После удаления ароматических углеводородов		
максимальная анилиновая точка	n_D^{20}	d_4^{20}	максимальная анилиновая точка	n_D^{20}	d_4^{20}
63,8	1,4516	0,8110	75,0	1,4385	0,7935

Выделение ароматических углеводородов, входящих в состав исследуемой фракции, осуществлялось хроматографической адсорбцией на силикагеле марки КСМ. Рабочая фракция имела 100—180 меш, а активность по отношению бензола 13,5.

Полнота деароматизации проверялась по А. М. Настюкову [4]. Для деароматизированной фракции после соответствующей промывки, сушки и перегонки были определены те же физические показатели, что и до удаления ароматических углеводородов, значения которых приведены в табл. 1.

По депрессии анилиновых точек, применяя соответствующие коэффициенты, был вычислен групповой состав исследуемой фракции, который приведен в табл. 2.

Ароматические углеводороды, выделенные хроматографической адсорбцией промывались, сушились и перегонялись из колбы Клайзена в вакууме (10 мм остаточное давление); собраны следующие фракции: 176—196°; 196—206°; 206—216° и 223—233° С.

Фракции ароматических углеводородов с температурой кипения 196—206°; 206—216° и 223—233° С с целью удаления конденсирован-

Таблица 2

Групповой состав фракции 200—250° мирзаанской нефти

Содержание углеводородов, вес. %		
ароматические	нафтеновые	парафиновые
18,7	55,3	26,0

ных ароматических углеводородов были обработаны пикриновой кислотой, каждая в отдельности.

Из фракции 196—206° получен пикрат оранжевого цвета, который при двукратной перекристаллизации из этилового спирта плавился при 116—123°. Указанный пикрат должен представлять смесь пикратов метилированных гомологов нафталина.

Пикрат, полученный из фракции 206—216° (кристалл оранжевого цвета), после однократной перекристаллизации из этилового спирта плавился при 112—113°, что соответствует температуре плавления пикрата 1,6-диметилнафталина. По литературным данным, температура плавления пикрата 1,6-диметилнафталина — от 111° до 114° С [7].

Тот же углеводород обнаружен нами во фракции 223—233° ароматических углеводородов.

После обработки пикриновой кислотой фракции промывались, сушились и перегонялись из колбы Клайзена в вакууме при 10 мм остаточного давления; собраны следующие фракции: 184—203° (из фракции 196—206°), 197—207°; 207—217° (из фракции 206—216°) и 208—230° (из фракции 223—233°).

Результаты спектроскопического исследования ароматических углеводородов фракции 200—250° С мирзаанской нефти

Анализ фракций был выполнен с помощью спектров комбинационного рассеяния Ю. П. Егоровым¹ по обычной методике. Расшифровка проводилась по эталонным спектрам, приведенным в недавно вышедшей книге Г. С. Ландсберга, П. А. Бажулина и М. М. Сучинского [3]. Во-первых, мы должны отметить близость состава всех изученных фракций (кроме фракций 208—230°), различающихся, в основном, лишь количественным содержанием одних и тех же углеводородов.

Обнаружены следующие ароматические углеводороды: во фракции 176—196°—1,3-диметил-2-этилбензол (частоты, в $см^{-1}$: 479, 533, 554, 648, 956, 995, 1061, 1250, 1384) $\approx 20\%$; 1,2-диметил-4-этилбензол (частоты, в $см^{-1}$: 550, 706, 742, 904, 1062, 1245) $\approx 40\%$; 1,3-диэтилбензол (частоты в $см^{-1}$: 518, 717, 970, 1005, 1069, 1242, 1600, 1617) $\approx 40\%$.

Во фракции 184—203°—те же углеводороды, но в иных соотношениях: 1,3-диэтилбензол $\approx 20\%$, 1,3-диметил-2-этилбензол $\approx 30\%$ и 1,2-диметил-4-этилбензол $\approx 50\%$.

Во фракции 197—207°+207—217°—1,3-диметил-2-этилбензол $\approx 60\%$; 1,2-диметил-4-этилбензол $\approx 40\%$ и нафталин в незначительном количестве.

¹ За выполнение этой части работы выражаем Ю. П. Егорову искреннюю благодарность.

Во фракции 208—230°—нафталин (частоты, в см^{-1} : 512, 764, 1024, 1377), α -метилнафталин (частоты, в см^{-1} : 568, 701, 1023, 1078, 1375), β -метилнафталин (частоты, в см^{-1} : 519, 770, 1383), а также 1,3-замещенные бензола, в которых, судя по температуре кипения фракции, можно ожидать присутствие 1-метил-3-амилбензола с температурой кипения 221,2—223,2° [5]; 1-метил-3-третичноамилбензола с температурой кипения 208,5° [5] и 1,3-дипропилбензола с температурой кипения 221° [5].

ВЫВОДЫ

1. Изучены ароматические углеводороды фракции 200—250° мирзаанской нефти из скв. 251, с применением хроматографической адсорбции пикратного и спектроскопического методов.

2. Установлено, что фракция 200—250° мирзаанской нефти содержит: нафталин α - и β -метилнафталин, 1,6-диметилнафталин, 1,3-диметил-2-этилбензол, 1,2-диметил-4-этилбензол и 1,3-диэтилбензол.

ЛИТЕРАТУРА

1. Арешидзе Х. И. и Гахокидзе А. М. ЖПХ, 1944, 17, 529.
2. Арешидзе Х. И. ДАН Азерб. ССР, 1948, 4, 525.
3. Ландсберг Г. С., Бажулин П. А. и Сущинский М. М. Основные параметры спектров комбинационного рассеяния углеводородов. М., 1956.
4. Настюков А. М. ЖРХО. 1904, 36, 881.
5. Оболенцев Р. Д. Физические константы углеводородов жидких топлив и масел. Гостоптехиздат. М.-Л., 1953, стр. 226, 236.
6. Покровская Е. С. Труды Ин-та нефти АН СССР, 1954, 4, 47.
7. Beriley A. S., Bruyant K. C., Hancock R. A., Morrell A. S. H., Smith J. C. J. Inst. Petr. Techn., 1948, 34, 667.

Институт химии им. П. Г. Меликишвили
АН Грузинской ССР

Поступило 17. VI 1958

Х. И. Арешидзе, А. В. Киквидзе

Мирзаан нефтинин бəзи нафталинлəринин карбогидрокенлəри
вə бензол гомологлары

ХҮЛАСƏ

215 №-ли гујудан чыхарылмыш Мирзаан нефтинин 200—250° фраксиясынын тəркибинə дахил олан араматик карбогидрокенлəр „КСМ“ маркалы силикакеллəрин кəмəжилə ајрылмышдыр. Ишчи фраксија 100—180 гарышылмаја маликдир; бензола кəрə фəаллыг 13,5-ə бəрабэр олмушдур. Араматик карбогидрокенлəрин хариц олмасынын тəкмиллијинə А. М. Настјуковун фармалит реаксиясы васитəсилə нəзарəт едилмишдир.

Тəркибин садəлəшдирилмəsi үчүн ајрылмыш араматик карбогидрокенлəрин гарышыгы пикрин туршусу илə ишлəнимишдир.

Əримə температуру 112—113° олан пикрат алынмышдыр ки, бу да Мирзаан нефтиндə 1,6-диметилнафталин олдуғуну кəстəрир.

Араматик карбогидрокенлəр пикрин туршусу илə ишлəндикдэн сонра камбинасион сəлəлəнмə үсулу тəтбиг олунмагла тəдгиг едилмишдир. Монотсиклик араматик карбогидрокенлəрдэн 1,3-диметил-2-этилбензол, 1,2-диметил-4-этилбензол вə 1,3-диметилбензол мұшагидə едилмишдир.

Бундан əлавə, тəдгиг олунан фраксијада спектроскопик үсулла нафталин, α вə β метилнафталин олдуғу мұəјјэн едилмишдир.

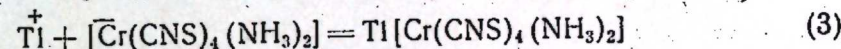
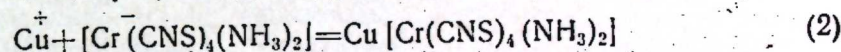
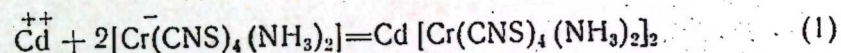
КИМЈА

И. Л. БАҒБАНЛЫ, Т. Р. МИРЗƏЈЕВА

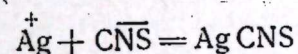
КАДМИУМ, МИС ВƏ ТАЛЛИУМУН АРКЕНТОМЕТРИЈА МЕТОДУ ИЛə МИГДАРЫ ТƏЈИНИ

(Азəрбајчан ССР ЕА академики М.-Ə. Гаггај пəрəфиндэн тəдгиг едилмишдир)

Бу метод, принцип етибарилə, катионларын Рејнеке дузу $\text{NH}_4[\text{Cr}(\text{CNS})_4(\text{NH}_3)_2]\text{H}_2\text{O}$ васитəсилə рејнекеат [4] шəклиндə чəкмэлəри реаксиясына əсасланыр:

Тəмиз јујулмуш чəкүнтү гəлəви əсасларын зəиф мəһлулу илə парчаландыгдан сонра мəһлул CH_3COOH илə туршулашдырылыр вə CNS ионлары еозинин иштиракы илə AgNO_3 васитəсилə титрлəнир.

Рејнекеатлары əсасларда парчаладыгда роданид ионларынын оксидлəшмəsi мұшагидə едилмир [2]. Она кəрə дə, рејнекеатлары парчаладыгдан сонра, тəркибə дахил олан катион ионлары илə роданид ионлары арасындакы нисбət сабитдир. Демəли, роданид ионларыны титрлəмəклə комплекс ионла $[\text{Cr}(\text{CNS})_4(\text{NH}_3)_2]$ бирлəшэрək чəкүмш олан катионун мигдарыны нєсабламаг олар. Чəкүдүрмə шəраити мұхтəлиф катионлар үчүн мұхтəлифдир.

1. Анализ едилчəк кадмиум мəһлулундан (15 мл-ə јахын) кəтүрүб H_2SO_4 илə туршулашдырылыр вə тəзə һазырланмыш 2,5%-ли Рејнеке дузу мəһлулу илə кадмиум чəкүдүрүлүр. Стаканы чəкүнтү илə бирликдə бузлу суја гојуб ара бир гарышдырмагла, 30 дəгигə сахламалыдыр. Чəкүнтүнү диаметри 3—4 см олан сүзкəч кағзындан сүзэрək, бузлу суда сојудулмуш су илə јумалы вə һэр дəфə 5 мл-дэн артыг су ишлəтмəмəлидир. Јујулманын битмəсини сүзкəч кағзынын ағ фонунда гырмызы рəнкин итмəсилə билмəк олар. Гыфын алтына Ерленмєјер балону гојуб, үстүндəчə чəкүнтүнүн үзəринə 5 мл 5%-ли гајнар NaOH мəһлулу тəкмəклə чəкүнтү һəлл едилир вə парчаланма битдикдэн сонра сүзкəч кағзы 2—3 дəфə гајнар су илə јујулур. Балона бир золаг кəј лакмус кағзы салараг, мəһлул 1:1

нисбәтиндә дурулашдырылмыш CH_3COOH илә туршулашдырылдыг-
дан сонра она 2—3 дамба еозин мәнлулу эләвә едилир вә AgNO_3
мәнлулу илә чөкүнтү гырмызы рәнк алана кими титрләнир. Кад-
мнумун фанзи ашағыдакы дүстурла һесабланыр.

$$\% \text{Cd} = \frac{V_{\text{AgNO}_3} \cdot T_{\text{AgNO}_3} \cdot \text{Cd} \cdot 100}{4 \text{ AgNO}_3 \cdot \text{нүм. чәк.}}$$

Тәчрүбәләрдән алынган нәтичәләр 1-чи чәдвәлдә көстәрилер.

2. Анализ едиләчәк мис мәнлулундан мүәҗҗән һәчм көтүрүб (15 мл-ә
јахын) сульфат туршусу вә јахуа да хлорид туршусу илә туршулашды-

1-чи чәдвәл

Сыра №-си	Көтүрүлүш Cd-ун мгдары, мг-ла	AgNO ₃ мөлүлүнүн сарфийжаты, мл-дө						Табылган Cd-ун мнг- дары, %-си
		0,02 N		0,01N		0,005N		
		hesa6лан- мышдыр	сəрф едил- мышдыр	hesa6лан- мышдыр	сəрф едил- мышдыр	hesa6лан- мышдыр	сəрф едил- мышдыр	
1	1,13	3,92	3,90	—	—	—	—	100,00
2	1,13	3,92	3,90	—	—	—	—	100,00
3	0,56	1,96	1,95	—	—	—	—	99,45
4	0,56	1,96	1,95	—	—	—	—	99,45
5	0,56	—	—	3,90	3,90	—	—	100,00
6	0,56	—	—	3,90	3,90	—	—	100,00
7	0,22	—	—	—	—	3,16	2,80	88,60
8	—	—	—	—	—	3,16	2,80	88,60

рылыр (1 мл 1:4 нисбәтиндә дурулашдырылмыш H_2SO_4). Стәканы гаҗ-
наҗан су һамамы үстүнә гоҗуб она 10 мл тәзә һазырланмыш 2,5%-ли
Реҗнеке дузу мәнлулу төкүлүр. Сонра ағзы саат шүшәсилә өртүлүб,
ара бир гарышдырмагла 15 дәгигә сахланылыр. Чөкүнтүнү 4—5 см
диаметрли сых сүзкәч қағызындан сүзәрәк, стәканы гаҗнар су илә
јумалы вә сонра чөкүнтү дә 2—3 дәфә сүзкәч үзәриндә јуҗулмалы-
дыр. Сүзкәч қағызынын үзәриндән гырмызы рәнкин кетмәси чөкүн-
түнүн јуҗулмасынын битдиҗини көстәрир. Сүзкәч қағызынын үстүндә
чөкүнтүнүн үзәринә 5 мл 5%-ли гаҗнар NaOH мәнлулу эләвә етмәк-
лә чөкүнтү һәлл едилир вә мәнлул гыфын алтына гоҗулмуш Ерлен-
меҗер балонуна топланыр. Чөкүнтүнүн парчаланмасы битдикдән сон-
ра сүзкәч 2—3 дәфә аз мгдар гаҗнар су илә јуҗулур. Балона бир
золаг көј лакмус қағызы салыб, сүзкәч қағызынын үстүнә 1:1 нис-
бәтиндә дурулашдырылмыш CH_3COOH туршусу эләвә едилир. Мән-
лулу балона топламалы вә сүзкәч 2—3 дәфә гаҗнар су илә јуҗулмалы-
дыр. Лакмус қағызынын гызармасы мәнлулдакы туршулуғун кафи
олдуғуну көстәрир. Мәнлула 4—5 дамба еозин мәнлулу эләвә едә-
рәк, чөкүнтү ачыг гырмызы рәнк алана кими AgNO_3 мәнлулу илә
титрләнир. Чөкүнтүнүн рәнкинин дәҗишмәси чох кәскиндир. Тәчрү-
бәдән алынган нәтичәләр 2-чи чәдвәлдә көстәрилер. Анализин нәтичәси
ашағыдакы дүстурла һесабланыр.

$$\% \text{Cu} = \frac{V_{\text{AgNO}_3} \cdot T_{\text{AgNO}_3} \cdot \text{Cu} \cdot 100}{4 \text{ AgNO}_3 \cdot \text{нүм. чәк.}}$$

3. Анализ едиләчәк таллиум мәнлулундан 5 мл көтүрүб 50 мл
тутумлу стәкана төкүлүр, мәнлул 1:4 нисбәтиндә дурулашдырылмыш

2-чи чәдвәл

Сыра №-си	Көтүрүлүш Cu-ун мглары, мг-ла	AgNO ₃ мөһлүлүнүн сәрфижаты, мл-ла						Тапылан Cu-ун мнгла- ры, %-лө
		0,02N		0,01N		0,005N		
		һесаплан- мышдыр	сәрф едил- мышдыр	һесаплан- мышдыр	сәрф едил- мышдыр	һесаплан- мышдыр	сәрф едил- мышдыр	
1	3,19	9,84	9,90	—	—	—	—	100,60
2	3,19	9,84	9,80	—	—	—	—	99,59
3	1,59	4,92	4,90	—	—	—	—	99,59
4	1,59	4,92	4,90	—	—	—	—	99,59
5	0,69	1,90	1,90	—	—	—	—	100,00
6	0,69	1,90	1,90	—	—	—	—	100,00
7	0,32	—	—	1,90	1,90	—	—	100,00
8	0,32	—	—	1,90	1,90	—	—	100,00
9	0,15	—	—	—	—	1,91	1,70	89,00
10	0,15	—	—	—	—	1,91	1,70	89,00

H_2SO_4 илә туршулашдырылыр. Мәнлулун туршулуғу 2 N-дан јүксәк
олмамалыдыр. Көзләнилән һәр 1 мг Ti-а 0,5 мл тәзә һазырланмыш
2,5%-ли Реҗнеке дузу мәнлулу эләвә етмәклә таллиум чөкдүрүлүр.
Стәканын ағзыны саат шүшәсилә өртүб, 20 дәгигә су һамамы үзә-
риндә 50—60°-дә сахланылыр. Чөкүнтүнү 3—4 см диаметрли күлсүз
сүзкәч қағызындан сүзәрәк, 3—4 дәфә дестилә сују илә јуҗулур.
Сүзкәч қағызы үзәриндән гырмызы рәнкин итмәси јуманын битдиҗини
көстәрир. Јуҗулмуш чөкүнтү филтрлә бирликдә чөкдүрмә апарыл-
мыш стәкана кечирилер, шүшә чубуг васитәсилә сүзкәчи ачыб чөкүн-
түнүн үзәринә 5 мл 5%-ли гаҗнар NaOH мәнлулу эләвә едилир. Стә-
канын ағзы саат шүшәсилә өртүләрәк гаҗнамагда олан су һамамы
үстүнә гоҗулур вә чөкүнтүнүн парчаланмасы көзләнилер ки, буна
да, адәтән, 10 дәгигә кифәјәтдир. Парчаланма битән кими мәнлул
сүзкәчлә бирликдә Ерленмеҗер балонуна кечириләрәк ичәрисинә бир
золаг көј лакмус қағызы салыныр вә 1:1 нисбәтиндә дурулашдырыл-
мыш CH_3COOH туршусу илә туршулашдырыларга үзәринә 15 мл су,
3—4 дамба 0,5%-ли еозин мәнлулу эләвә едилир. Әмәлә кәлән чө-
күнтү ачыг гырмызы рәнк алана кими AgNO_3 мәнлулу илә титрлә-
нир. Тәчрүбәләрдән алынган нәтичәләр 3-чү чәдвәлдә көстәрилер.
Таллиумун фанзи ашағыдакы дүстурла һесабланыр:

$$\% \text{Ti} = \frac{V_{\text{AgNO}_3} \cdot T_{\text{AgNO}_3} \cdot \text{Ti} \cdot 100}{4 \text{ AgNO}_3 \cdot \text{нүм. чәк.}}$$

Чәдвәлләрдә көстәриләнләрдән аҗдын олур ки, аркентометрија мето-
ду илә 0,32 мг Cu, 0,56 мг Cd вә 1 мг Ti гәнаәтләндиричи нәтичә-
ләрлә тәҗин едилә билир. Концентраҗија көстәрилән мгдардан аз
олдугда методун дәгиглиҗи азалыр. Чәдвәлләрдә көстәрилән рәгәм-
ләрдән аңлашылдығы кими 1 мг Cd-а тәвафүг едән роданиди титрлә-
мәк үчүн 0,02 N күмүш нитрат мәнлулу әлверишлидир. 0,5 мг кад-
мнуму 0,01 N күмүш нитратла титрләдикдә гәнаәтләндиричи нәтичә-
ләр алыныр. 0,32 мг Cu титрләмәк үчүн 0,01 N AgNO_3 мәнлулу кө-
түрмәк даһа әлверишлидир. 0,15 мг Cu титрләмәк үчүн 0,01 N ишчи
мәнлулунун концентраҗијасы јүксәк олдуғундан ону 0,005 N күмүш
нитратла титрләмәли олдуг. Лакин бу һалда 40 мл һәчминдә олан

Количественное определение кадмия, меди и таллия
аргентометрическим титрованием

РЕЗЮМЕ

Принцип метода основывается на реакции осаждения катионов в виде Рейнекеата посредством соли Рейнеке $\text{NH}_4[\text{Cr}(\text{CNS})_4(\text{NH}_3)_2]\text{H}_2\text{O}$. Промытый осадок разлагают в слабом растворе едкой щелочи, подкисляют CH_3COOH и выделившийся CNS титруют AgNO_3 в присутствии эозина. Условия осаждения посредством соли Рейнеке для различных катионов различны.

Испытуемый раствор, в объеме не более 15 мл, подкисляется H_2SO_4 ; осаждения производятся свежеприготовленным 2,5% раствором соли Рейнеке. При определении кадмия стакан с осадком помещают в ледяную воду и выдерживают 30 мин при незначительном перемешивании. При определении же меди и таллия стакан с осадком ставят на водяную баню и, часто перемешивая, выдерживают 20 мин. Осадок фильтруется через фильтровальную бумагу диаметром 3—4 см и промывается охлажденной во льду водой, применяя каждый раз не больше 5 мл воды. Полнота промывки определяется по исчезновению красного цвета на фильтровальной бумаге. Осадок разлагается на фильтре 5 мл 5% горячего раствора NaOH , и раствор собирается в эрленмейеровскую колбу. Убедившись в полноте разложения осадка, что определяется по исчезновению розовой окраски на фильтровальной бумаге, фильтр промывают 2—3 раза небольшим количеством горячей воды. В колбу бросают полоску синей лакмусовой бумажки и раствор подкисляют CH_3COOH , разбавленной 1:1, прибавляют 2—3 капли водного раствора эозина и титруют титрованным раствором AgNO_3 до окрашивания осадка в ярко красный цвет.

Аргентометрическим методом минимально можно определить 0,32 мг Cu ; 0,56 мг Cd ; 1 мг Tl . При определении меньшего количества погрешность метода заметно увеличивается, т. е. его точность уменьшается.

Сыра №-си	Көтүрүл- мүш Тl-ун мгдары, мг-ла	Мәһлулун сәрфијаты, мл-лә				Тапылан Тl-ун мг- дары, %-лә
		0,01N		0,005N		
		һесаплан- мышдыр	сәрф едил- мишдир	һесаплан- мышдыр	сәрф едил- мишдир	
1	4,09	8,02	8,00	—	—	99,95
2	4,09	8,02	8,00	—	—	99,95
3	2,05	4,01	4,00	—	—	99,89
4	2,05	4,01	4,00	—	—	99,89
5	1,02	—	—	2,01	2,00	99,90
6	1,02	—	—	2,01	2,00	99,90
7	0,50	—	—	1,96	1,85	94,22
8	0,50	—	—	1,96	1,85	94,22

мәһлулда рәнкин дәјишмәси јахшы әјдын олмадығындан титрин сонуну эквивалент нөгтәсиндә тутмаг чәтинләшир, она көрә дә дәјишкән нәтичәләр алыныр. 1 мл таллиум аркентометрија методу илә гәна-әтләндиричи нәтичәләрлә тәјин едилир. Таллиумун консентрасијасы 1 мг-дан ашағы олдугда методун дәгиглији азалыр. Белә ки, 0,5 мг таллиум тәјин едилдикдә 6%-ә кими сәһв бурахылыр. 1 мг-дан ашағы таллиума ујғун олан роданиди титрләдикдә 0,01 N вә јахуд да 0,005 N ишчи мәһлулу әлверишли консентрасија һесаб едилир. Индикатор рәнкинин дәјишмәси кифәјәт гәләр кәскиндир. 0,5 мг-дан ашағы Tl титрләдикдә индикаторун һәссаслығы азалыр вә кечид нөг-тәсини тутмаг чәтинләшидијиндән дәјишкән нәтичәләр алыныр.

НӘТИЧӘ

Кадмиум, мис вә таллиуму мгдары тәјин етмәк үчүн роданидин күмүш нитратла чөкмәси реаксијасына әсасланам һәчми метод тәк-лиф едилир.

Катионлар рејнекеат шәклиндә $\text{M}[\text{Cr}(\text{CNS})_4(\text{NH}_3)_2]$ чөкдүрүләрәк сүзүлүб јујулдуғдан сонра гәләви әсасларла парчаланыр, сонра онлар асетат туршусу илә туршулашдырылыр, үзәринә еозин әлаvē едилә-рәк AgNO_3 мәһлулу илә титрләнир.

Аркентометрија методу илә 0,5 мг Cd , 0,32 мг Cu , 1 мг Tl гәна-әтләндиричи нәтичәләрлә тәјин едилир. Титрләнән мәһлулда мис, кадмиум, хром вә амониум ионларынын олмасы методун дәгиглијинә тәсир етмир.

ӘДӘБИЈАТ

1. Бассе т Г. Теория количественного анализа и ее практическое применение 1932; стр. 24—33, Ленхимсектор, Л. 2. Багбанлы И. Л. „Изв. АН Азерб. ССР“ 1948, № 9, стр. 54—62. 3. Кольтков И. М., Стенгер В. А. Объемный анализ т. 2, 318—352, 1952, Госхимиздат. 4. Багбанлы И. Л. „Изв. АН Азерб. ССР“ 1946, № 2, стр. 81—83. 5. Тананаев Н. А. Объемный анализ. 1939, Свердловск—М. стр. 213—218, 6. Багбанлы И. Л. „Изв. АН Азерб. ССР“, 1952, № 5, т. 8, стр. 243, 247.

КЕОЛОКИЈА

Ш. Ә. ӘЗИЗБӘЈОВ, М. Б. ЗЕЈНАЛОВ, Т. Н. НАЧЫЈЕВ

**НАХЧЫВАН ЧУХУРУНУН ҮСТ ОЛИГОСЕН-АЛТ МИОСЕН
ЧӨКҮНТҮЛЭРИНИН ФАСИЈА ВӘ ГАЛЫНЛЫГЛАРЫНЫН
АНАЛИЗИ**

Нахчыван чухурунун үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлери онлары дабанлајан сүхурларын үзәриндә трансгрессив јатараг килли-гумдашылы тархан-чокрак чөкүнтүлерилә гејри-ујғун сурәтдә өртүлүр.

Үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлери литоложи-стратиграфик әләмәтләринә көрә (ашағыдан јухары) 3 гата бөлүнүр:

- 1) Базал конгломератлар;
- 2) Гырмызымтыл-туфокен чөкүнтү;
- 3) Әлван-вулканокен чөкүнтү гаты.

Базал гаты Нахчыван чухурунун гәрб һиссәсиндә јайылаар гырмызымтыл-гонур, ири, орта вә хырда парчалы конгломератлардан, чешидләшмиш гравелитләрден вә гумдашылардан, надир һалларда исә әһәнкдашылардан ибарәт олуб, палеозој-триас сүхурлары үзәриндә трансгрессив сурәтдә јатыр.

Бу гат Гарабағлардан чәнуб-шәргдә, Чәһәннәм дәрәсинин ашағы һиссәсиндә, Сәдәрәк кәнди рајонунда, Вәлидағ, Боздағ вә Сарыдағ рајонларында вә нәһајәт, Ермәнистан ССР әразисиндә Зәнчирлидағ силсиләсинин јамачы боју кениш јайылмышдыр. Бу гатын галынылығы 5 м-дән (Гарабағлар кәндиндән шимал-шәргдә) 150 м-ә (Улја-Норашен кәндинин әтрафында) гәдәр дәјишир.

Гырмызымтыл саһил-каптинентал гаты Нахчыван чухурунун кәнары боју узаныр вә Ермәнистан ССР әразисинә кечир.

Нахчыван чухурунун шәрг һиссәсиндә гырмызымтыл гат гырмызы рәнкли туфлу гумдашыларын, алевротуффитләрин вә онлара табе олан силисиумлу әһәнкдашыларын, хырда чынгыллы туфобрекчија вә туфогравелит тәбәгәләринин нөвбәләшмәсиндән ибарәтдир.

Чухурун шимал-шәрг кәнары боју онун литоложи тәркиби дәмirlәшмиш алевротуффитләрден вә туфлу гумдашылардан ибарәтдир. Шимал-гәрб истигамәтиндәки кәсилишдә јашыл-боз рәнкли ади чөкүнтү сүхурлары да (кил, гумдашы, әһәнкдашы) гејд олунар.

Сәдәрәк кәнди әтрафында гатын кәсилиши гырмызымтыл-гонур рәнкли гумдашыларын, алевротуффитләр, килләр, аз мигдарда боз туфлогравелитләр вә туфлуконгломератларла характеризә олунар.

Гырмызымтыл гатын ән бөјүк галынылығы (200—210 м) Нахчыван чухурунун чәнуб-шәрг һиссәсиндә гејд олунар.

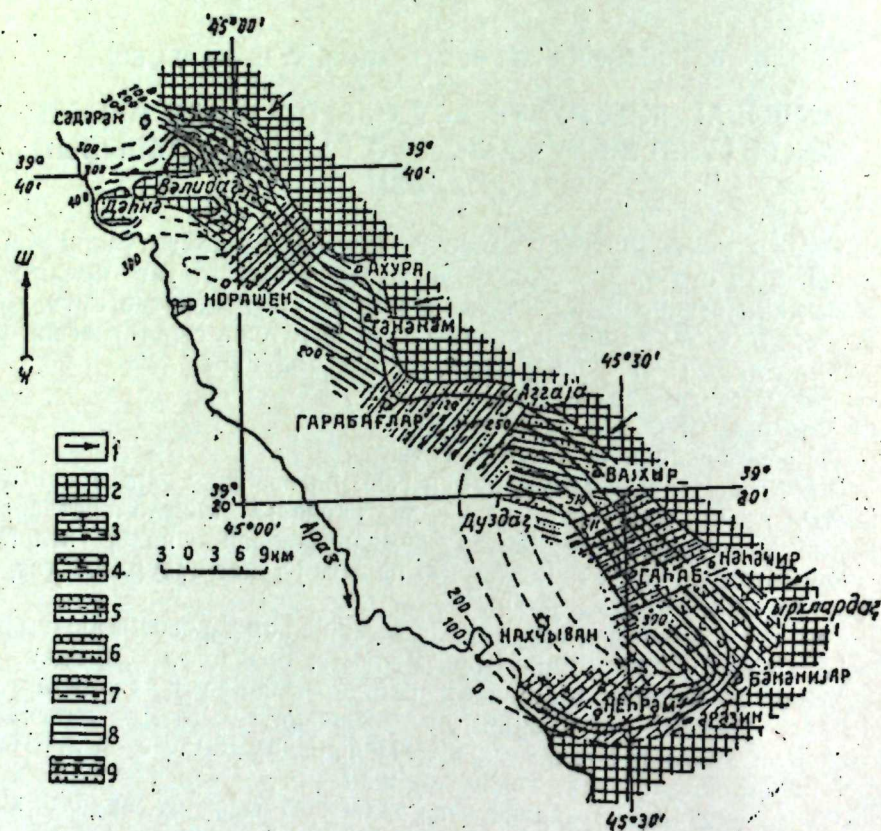
Әлван рәнкли гат Нахчыван чухурунун кәнары бојунча јайылмыш вә әлван рәнкли килләрин, алевитләрин, мүхтәлиф дәнәли гумда-

шыларын, боз силиснумлу эһэнкдашыларын (галынлыгы 0,2—4 м) вэ онлара-табе олан килли шистлэрин, меркеллэрин нөвбэлэшмэсиндэн ибарэтдир.

Хачапарах кэнди атрафында элван рэнкли гатын тэркибиндэ көй-бозумтул рэнкли вулканик туфлардан, конгломератлардан, брекчијалардан, автокластитлэрдэн тэшил олунмуш вэ галынлыгы 150 м-э гэдэр чатан дэстэ гејд олунур.

Элван рэнкли гатын эн бөјүк галынлыгы чухурун шимал-шэрг һиссэсинэ дүшүр вэ 400—500 м-э гэдэр чатыр.

Дэгийг хэритэлэмэ (1:25000 мијасында) вэ чыхарылмыш 14 кэсип-лишин өјрөнүлмэси нэтичэсиндэ үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлэ-нин тэркибиндэ ашағыдакы фасиал зоналары ајырмаг олар.

Үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлэринин фасија вэ галынлыг хэритэси.

1—кэтирилмэ истигамэти; 2—јуулаан саһа; 3—карбонатлы-террикен-туфокен фасија (туфлу гумдашылар, алевролитлэр, туффитлэр, гумдашылар, эһэнкдашылар, киллэр); 4—карбонатлы-террикен-вулканокен фасија (вулканик брекчијалар вэ конгломератлар, автокластитлэр, туфлу гумдашылар, алевролитлэр, киллэр вэ эһэнкдашылар); 5—туфокен карбонатлы-террикен фасија (киллэр, гумдашылар, эһэнкдашылар, туфлу гумдашылар); 6—карбонатлы террикен фасија (киллэр, гумдашылар, эһэнкдашылар); 7—террикен фасија (киллэр, гумдашылар, эһэнкдашылар, иалыр һалларда, эһэнкдашылар, туфлу гумдашылар); 8—карбонатлы-килли фасија; 9—вулканокен-карбонатлы-туфокен фасија (киллэр алевролитлэр, гумдашылар, эһэнкдашылар, конгломератлар, туфлу конгломератлар).

1. Карбонатлы-террикен-туфокен зона. Бу, чухурун чэнуб-чэнуб-шэрг һиссэсиндэ (Неһрэм-Эрэзин кэнди рајонларында) јайылмагла туфлу гумдашылардан, туфлу брекчијалардан, алевротуффитлэрдэн, алевролитлэрдэн, гумдашылардан вэ силиснумлу эһэнкдашылардан ибарэтдир.

2. Карбонатлы-террикен-вулканокен фасиал зона чухурун шэрг һиссэсиндэ (Гашырдаг илэ Хачапарах кэнди рајонунда) јайылмагла вулканик брекчијалар, конгломератлар, туфлар, туфлу гумдашылары, але-

ролитлэр, киллэр вэ силиснумлу эһэнкдашыларла характеризэ олунур.

3. Туфокен-карбонатлы-террикен фасиал зона чухурун шимал-шэрг һиссэсиндэ (Маһмуд-Гарагала кэнди рајонунда) јайылмагла киллэрдэн, гумдашылардан, алевролитлэрдэн, силиснумлу эһэнкдашылардан вэ туфлу гумдашылардан ибарэтдир.

4. Карбонатлы-террикен фасиал зона чухурун мэркэзи кэнари боју (Чәһри кэнди илэ Ағғаја золағында) гумдашылар, киллэр, алевролитлэр вэ силиснумлу эһэнкдашыларла характеризэ олунур.

5. Террикен фасиал зона чухурун мэркэзи (Эзнәбүрд-Гарабағлар саһэсиндэ) вэ шимал-гәрб (Улја-Норашен саһэси) кэнари боју јайылмагла, киллэрдэн, гумдашылардан, алевролитлэрдэн, гравелитлэрдэн, аз һалларда исэ эһэнкдашы тәбәгәләри олан конгломератлардан ибарэтдир.

6. Карбонатлы-килли фасиал зона чухурун шимал-гәрб һиссэсиндэ (Тәһәнәм-Ахура кэнди рајонунда) јайылмышдыр вэ киллэр аз һалларда исэ чешидләшмиш гумдашы тәбәгәчикләри олан эһиф силиснумлу эһэнкдашыларла характеризэ олунур.

7. Вулканокен-карбонатлы-террикен фасиал зона чухурун эн узак шимал-гәрб һиссэсиндэ (Дәмирчи-Сәдәрәк кэнди рајонунда) јайылмагла киллэрдэн, гумдашылардан, конгломератлардан (базал вэ вулканик), аз силиснумлу эһэнкдашылардан, гравелитлэрдэн вэ андезит туфларындан ибарэтдир.

Үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлэринин галынлыгы чәнуб-шэрг-дэн шимал-гәрбә доғру ашағыдакы кими дәјишир: чухурун чәнуб-шэрг һиссэсиндэ—Неһрәм кэнди рајонунда онун галынлыгы 270 м-э чатыр; шэрг һиссәдә (Гашырдаг саһэсиндә) бу гијмәт вулканокен дэстәнин һесабына 410 м-э гэдәр артыр; шимал-шэрг һиссәдә (Маһмуд-Гарагала золағында) галынлыгы Гашырдаг вулканокен дэстәсинин пазлашмасы гырмызымтыл гатын тектоник кантакт үзрә азалмасы вэ элван гатын карбонатлы-террикен сүхурларынын артмасы һесабына 370 м-дән (Маһмуд) 530 м-э (Гарагала) гэдәр дәјишир. Чухурун мэркэзи кэнари боју арашдырдығымыз чөкүнтүлэрин галынлыгы 250 (Ағғаја рајонунда)—120 м-э (Гарабағлар кэнди рајонунда шэргдә) вэ нәһајәт, шимал-гәрб һиссәдә (Ахура-Сәдәрәк кэнди рајонларында) галынлыгы јенидән 300—350 м-э гэдәр артыр.

Јухарыда кәстәриләниләрдән ајдын олур ки, һөвзәнин дибинин эн чоһ әјилмә зоналары онун кәнәр һиссәләриндә—бири шимал-шэрг һиссәдә (чөкүнтүлэрин галынлыгы 370—530 м-э чатан Гашырдаг-Гарагала зонасында), диқәри исэ шимал-гәрб һиссәдә (чөкүнтүлэрин галынлыгы 300—350 м олан Улја-Норашен-Сәдәрәк зонасында) јерләшмишир. Бу ики зона арасында јерләшән Гарабағлар-Шаһтахты золағында шимал-шэрг истигамәтиндә гырышығлары шаририләринә паралел вэ галынлыг изопакхитләрин узанмасына әкс олан галхан јерләшмишир. Бу галханын варлығы арашдырдығымыз үст олигосен-алт миосен чөкүнтүлэринин галынлығларынын азалмасы, чешидләнмәмиш гырынтылы сүхурларын (конгломератларын, гравелитләрин, кобуддә-нәли гумдашыларын) вэ палеозой-триас субстратынын чухура доғру узанан пазшәкилли чыхынтысынын олмасына әсасән мүәјјән едилир. Диқәр тәрәфдән, Бөјүкдүз структурунда 1600 м дәринликдә газылмыш газма васитәсилә миосен-олигосен вэ орта олигосен (базал конгломератлары) сүхурларынын алтында галынлыгы 400 м-э чатан үст триас јашлы доломит гатынын ашқара чыхарылмасы да галханын варлығыны мүәјјән едир.

Һәр ики чухурда элван гатын бүтүн чөкүнтүләриндә експлозгон вулканик фәалијәт баш вермишир. Белә ки, пирокластит парчала-

рынын характеринә вә галынлыгларына көрә мұәјјән етмәк олур ки, ән интенсив фәалијјәт шәрг чухурда олунмушдур. Бу да енимәнин интенсивлији илә там ујғун кәлир.

Террикен материал әсасән, шималдан, шәргдән вә чәнуб-шәргдән—Даралакөз вә Зәнкәзур дағ силсиләләри тәрәфиндән кәтирилмишдир. Булардан да биринчиси (онун шимал-шәрг һиссәси) јурадан, икинчиси олигосендән башлајыб, гуруја чевриләрәк шимал-гәрблә вә чәнуб-шәргдә палеозој вә триас чөкүнтүләриндән (Шәрур-Чулфа анти-клинориси), шимал-шәргдә, шәргдә вә чәнуб-шәргдә исә мезазој вә палеокен сүхурларындан (Ордубад синклинориси) тәшкил олунмушдур.

Кеолокија Институту

Алиммышдыр 3. III 1958

Ш. А. Азизбеков, М. Б. Зейналов, Т. Г. Гаджиев

Анализ фаций и мощностей верхнеолигоценых—нижнемиоценовых отложений Нахичеванской впадины

РЕЗЮМЕ

Верхнеолигоценые—нижнемиоценовые отложения Нахичеванской „наложенной“ впадины, трансгрессивно залегают (с востока на запад) на нижне- и среднеолигоценые, эоценовые, верхнемеловые, нижне-средне- и верхнеюрские, триасовые, пермские, карбоновые и девонские отложения, повсеместно несогласно перекрываются фаунистически охарактеризованными тархан-чокракскими глинисто-песчаными слоями.

По литологическому составу рассматриваемые отложения (с востока на запад) делятся на следующие фациальные зоны: 1) карбонатно-терригенно-туфогенная; 2) карбонатно-терригенно-вулканогенная; 3) туфогенно-карбонатно-терригенная; 4) карбонатно-терригенная; 5) терригенная; 6) карбонатно-глинистая; 7) вулканогенно-карбонатно-терригенная.

Мощность указанных отложений с юго-востока на северо-запад в среднем изменяется от 270 до 300—350 м, исключая район с. Каракала, где она достигает 530 м. Наименьшая мощность этих отложений фиксируется к востоку от с. Карабагляр.

КЕОЛОКИЈА

Г. Ә. ӘЛИЗАДӘ, М. А. БАҒМАНОВ, Б. Г. КӘРИМОВ

КИЧИК ГАФГАЗЫН ЧӘНУБ-ШӘРГ ҺИССӘСИНИН МАЈКОП ЧӨКҮНТҮЛӘРИ

Тәдгиг олуан саһәдә палеокен чөкүнтүләриндән ән кениш јайыланы мајкоп чөкүнтүләридир. Мајкоп чөкүнтүләри Азәрбајҗанда өз нефтлилијинә вә фәјдалы газынты олмаларына көрә һазырда тәдгигатчыларын нәзәр-диггәтини чәлб едир.

Буна бахмајарағ Зағафғазиянын, о чүмләдән дә Азәрбајҗанын Мајкоп чөкүнтүләринин өзүнәмәхсус нәзәри вә тәчрүби мәсәләләрин һәллиндә хүсуси јер тутан стратиграфиясы вә палеонтологиясы лазыми дәрәчәдә өјрәнилмәмишдир. Мәһз буна көрә дә Мајкоп чөкүнтүләри фауна илә сәчијјәләнмиш Кировабаддан башга кичик һоризонтлара бөлүнмүр. Ән зәиф өјрәнилән рајонлардан бири дә Кичик Гафгазын чәнуб-шәрг һиссәсидир. Бу да индијә гәдәр һәмни рајонда јайылан Мајкоп чөкүнтүләриндән палеонтоложии галыгларын тапылма-масы нәтичәсидир.

Мајкоп чөкүнтүләри бурада 2 сәрбәст саһәдә: Губадлы рајонунда Базарчај дәрәсиндә вә Аразын һәр ики тәрәфиндә үзә чыхыр. Һәмни саһәләрдә јайылмыш Мајкоп чөкүнтүләри литоложи чәһәтдән бир-бириндән хејли фәргләнир.

А. Н. Саловкинә [2] көрә бу саһәләрдә јайылан чөкүнтүләр ејни јашлы олмагла, Бабазәнан (Шәрги Азәрбајҗан) рајонунда интишар тапымыш мәһсулдар гатын аналогудур.

К. Н. Паффенһолс һәмни саһәләрдәки чөкүнтүләри сәрбәст стратиграфик ваһид һесаб едәрәк, Губадлы рајонунда јайылан чөкүнтүләри шәрти оларағ Еосенә, Араз саһилиндәкиләри исә олигосенә (шәрти оларағ) аид едир:

В. Ј. Хаин [3] Губадлы рајонунда вә Худафәриндә интишар едән чөкүнтүләрин идентик олмаларыны көстәрмәклә, онлары Зағафғазияда кениш јайылан мајкоп дәстәсинин аналогу олдуғуну да гејд едир.

Губадлы рајонунда јайылан мајкоп чөкүнтүләриндән биз зәнкин фауна галыглары топламышығ.

Бу рајонда мајкоп дәстәси гравелитләрин, гумдашыларын килләрин, конгломератларын нөвбәләшмәсиндән ибарәтдир. Конгломераты әмәлә кәтирән чагыллар пүскүрмә вә туфлу сүхурлардан ибарәт олуб, јахшы һамарланмышдыр. Гумдашылар назик битки көвдәләри илә зәнжиндирләр.

Килләр сарымтыл, гәһвәји-боз, јашыл, јашылымтыл-боз рәнклидир. Онлар бә'зән сары јарозит өртүјү илә өртүлүр.

Һәм ин чөкүнтүлөрдөн ашагыдакы моллүска нүмајәндәләрини тә'јин етмишик. *Pectunculus obovatus* Lamarck, *Corbulomya lamberti* Cossmann var. *georgiana* Zotova, *Corbulomya* sp., *Latrunculus* (*Peridipsaccus*) *coronis* Brong., *Natica deshaysina* Nyst., *Melongena* sp., *Turritella* sp. etc.

Майкоп дәстәси биләваситә үст тәбаширин чөкүнтүләри үзәринә гејри-ујғун јатыр.

Кичик Гафгазын чәнуб-шәрг һиссәсинин Майкоп чөкүнтүләри өз литоложи тәркибинә керә Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәсиндә кениш јайылан синхроник чөкүнтүлөрдән фәргләнир.

Кировабад рајонундакы Майкоп чөкүнтүләриндән дә һәмчинин *Pectunculus obovatus* Lamarck, *Latrunculus* (*Peridipsaccus*) *coronis* Brong., *Corbulomya lamberti* Cossmann var. *georgiana* Zotova вә башгалары тапылмышдыр. *Pectunculus obovatus* Lamarck тәбәгәси һәмчинин Ачаро—Имеретија ғырышыгы зонасында вә Ермәнистандан мәлүмдур. Майкоп чөкүнтүләринин алтында јатан вә онлары өртән сүхурларын јашы вә характери гоншу рајонларда чох мүх-тәлифдир.

Белә ки, Майкоп чөкүнтүләри Кичик Гафгазын шимал-шәргиндә коун дәстәсинин үзәриндә трансгрессив јатыр. Бу чөкүнтүләр Ағча-кил мәртәбәсинин конгломерат вә гумдашылары илә гејри-ујғун вә трансгрессив өртүлүр.

Ермәнистанда исә Еосендән Майкопа кечид тамамилә тәдричидир. Бурада Майкоп чөкүнтүләри бә'зән орта Миосен вә бә'зән дә Плиосен чөкүнтүләри илә өртүлүр. Дағлыг Талышда Майкоп чөкүнтүләри үст Еосенин андезит өртүкләри, онларын туфлу брекчијалары вә туфлу конгломератлары үзәринә гејри-ујғун јатыр. Майкоп чөкүнтүләри бу рајонда Тархан горизонтунун килләри вә гумдашылары илә ујғун өртүлүр.

Шимали Иранда Майкоп чөкүнтүләри Кампан, јахуд Маастрихт мәртәбәләри үзәриндә гејри-ујғун јатмагла чокрак горизонтунун сүхурлары илә өртүлүр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Кашкай М.-А., Хаин В. Е., Шихалибейли Э. Ш. Центральная часть Малого Кавказа. Геология Азербайджана (Геоморфология, стратиграфия). Изд. АН Азерб. ССР, 1952.
2. Соловкин А. Н. Об аналоге продуктивной толщи Апшеронского полуострова в бассейне р. Базарчай. „ДАН Азерб. ССР“, 1945, т. I, № 1.
3. Хаин В. Е. О присутствии майкопской свиты на юго-восточном окончании Малого Кавказа. „ДАН СССР“, нов. сер., 1950, т. XXII, № 5.

Геологика Институту

Алынмышдыр 20. VI 1958

К. А. Ализаде, М. А. Багманов, Б. Г. Керимов

Майкопские отложения юго-восточной части
Малого Кавказа

РЕЗЮМЕ

Майкопские отложения на юго-восточной части М. Кавказа нами изучались в Кубатлинском районе в долине р. Базарчая. Эти отложения обнажаются в двух самостоятельных участках в долине Базарчая в Кубатлинском районе и в долине Аракса, где в определенной степени обнаруживается литологическое отличие.

По мнению А. Н. Соловкина [2], в указанных участках развиты одновозрастные отложения, которые являются аналогами продуктивной толщи района Баба-Занан.

К. Н. Паффенгольц считает, что эти отложения не отвечают самостоятельной стратиграфической единице, т. е. отложения, развитые в долине р. Базарчай, К. Н. Паффенгольцем условно относятся к эоцену, а отложения, широко распространенные в долине р. Аракс, также условно относятся к олигоцену.

В. Е. Хаин [3] придерживается мнения А. Н. Соловкина и считает что слои, выступающие у Кубатлов и Худаферина, являются одновозрастными. О возрасте этих слоев В. Е. Хаин отмечает, что „характерный литологический облик описанных осадков позволяет отнести их без колебаний к аналогам широко распространенной в Закавказье майкопской свиты“.

Следует отметить, что в этих отложениях наличие палеонтологических остатков в отечественной литературе не указывается.

В Кубатлинском районе в области развития майкопских отложений нами обнаружена богатая моллюсковая фауна.

Майкопская свита представлена чередованием песчаников, глин, гравелитов, конгломератов. Песчаники, местами и глины, нередко обогащены стеблями растительных остатков. Глины редко покрыты желтым налетом ярозита. В этих отложениях были встречены: *Pectunculus obovatus* Lamarck, *Corbulomya lamberti* Cossmann var. *georgiana* Zotova, *Corbulomya* sp., *Latrunculus* (*Peridipsaccus*) *coronis* Brong., *Natica deshaysina* Nyst., *Melongena* sp., *Turritella* sp. и др. (определены К. А. Ализаде и М. А. Багмановым).

ГЕОЛОГИЯ

А. А. АЛИ-ЗАДЕ

НОВЫЕ ДАННЫЕ О ГИПСОНОСНЫХ ОТЛОЖЕНИЯХ
СЕВЕРО-ВОСТОЧНЫХ СКЛОНОВ МАЛОГО КАВКАЗА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М.-А. Кашкаем)

Гипсоносные отложения северо-восточных склонов Малого Кавказа в литературе освещены недостаточно. Не вдаваясь в подробности разбора данных отдельных исследователей, отметим, что до настоящего времени не выяснено стратиграфическое положение этих отложений и не изучены литофациальные особенности, а также их условия формирования.

Результаты наших детальных исследований показали, что гипсовые проявления северо-восточных склонов Малого Кавказа, в основном, сконцентрированы в юго-восточных районах области и были приурочены к вулканогенно-осадочным отложениям киммериджского яруса (рис. 1).

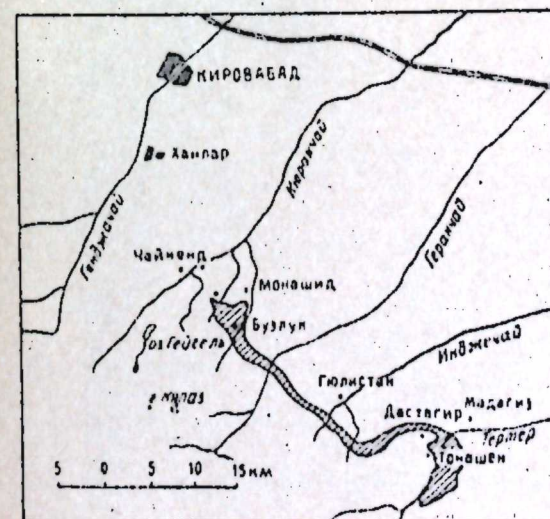

Рис. 1

Схема распространения киммериджских отложений

ри мощность киммериджского яруса значительно увеличивается, в бассейне р. Тертер и ее левого притока р. Егисш-Аракел достигает до 600—650 м.

Породы киммериджа здесь протягиваются полосой в междуречье Кюракчай и Тертер в направлении северо-запада на юго-восток, на расстоянии более 35 км и представлены туфами, туфопесчаниками, туфоконгломератами и туфобрекчиями, нередко различными по структурно-минералогическому составу порфиритами и в подчиненном количестве карбонатными породами—известняками. Эти отложения встречаются различной мощности. С переходом с запада на восток в рассматриваемой территории

В долине р. Балакюркакчай, в районе монашидских гипсовых проявлений, отложения кимериджского яруса пользуются широким площадным распространением и выступают в более сложных и изменчивых литофациальных составах. Здесь выделяются три комплекса пород (снизу вверх).

1. Различные туфопесчаники серого и бурого цвета, нередко переходящие по простираанию в туфогравеллиты с большими линзами туфоконгломератов. Переходы туфопесчаников к более крупнозернистому составу происходят путем вклинивания одной фации в другую; что напоминает условия прибрежной части бассейна. Вблизи колхозной фермы с. Бузлук эти отложения трансгрессивно и с большим угловым несогласием налегают на кварцевые плагиопорфиры средней юры. Мощность пачки составляет 40—44 м.

2. Пачка терригенных материалов выше переходит в вулканогенно-карбонатный комплекс пород, мощностью 180 м, состоящий из чередований зеленовато-серых туфопесчаников, туфогравеллитов и плотных желтовато- и буровато-серых известняков с отдельными пластинами измененных кварцевых порфиритов, базальтов и туфоалевролитов. В нижних слоях известняка встречается фауна, характерная для кимериджа.

3. Верхняя часть толщи кимериджского яруса представлена залежами гипса и базальтовым покровом, мощностью 115 м. Темно-серые, почти черные базальты и порфириты с ильменитом (до 16%) слагают вершину г. Баладжанбаз и возвышенную часть левых высоких склонов р. Балакюркакчай между с. Бузлук и оврагом Дешикдашдара (рис. 2). В депрессионной зоне г. Баладжанбаз и Давадшдаг, выше

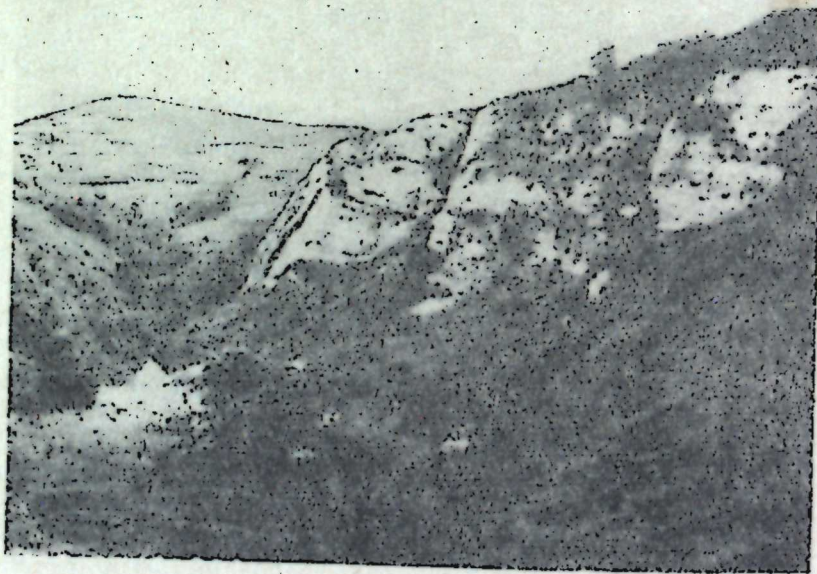

Рис. 2

Выходы гипса на склоне г. Баладжанбаз.

залежи гипса (42 м) вместо темных мелкоплитчатых базальтов встречаются светло-зеленые порфириты, буроватые и зеленоватые хлоритизированные андезиты, серые и бурые порфиритовидные базальты

и темно-серые фельзитовые туфы, которые перекрываются второй залежью гипса.

Мощность кимериджа изменяется в пределах от 290 до 340 м.

В районе с. Нижний Айрум известняки лузитана выше сменяются темно-серыми и красно-бурными сильно измененными, ожелезненными порфиритами и их туфами, мощностью более 200 м. В пределах распространения гипсовых проявлений мощность этих вулканогенных образований резко уменьшается и доходит до 30 м.

Вулканогенные породы выше сменяются залежью гипса, мощностью 192 м. Гипс здесь грубослоистого сложения, снежно-белого цвета, нередко он имеет розовато-красную, голубоватую и зеленоватую окраску. В составе гипса встречаются многие прослойки органических известняков и известково-глинистых материалов (рис. 3).

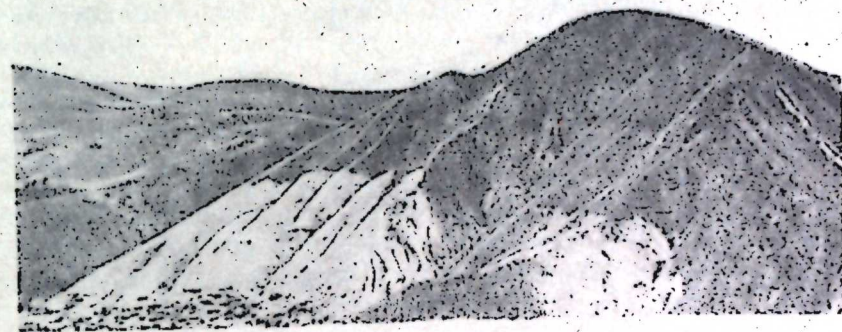

Рис. 3

Выходы гипса на северном участке Агджакенда

Кимериджская гипсоносная вулканогенная толща в междуречье р. Инчакая и р. Тертер представлена, в основном, чередованием мелко- и крупнообломочных туфобрекчий, туфопесчаников, гравеллитовых туфов, красно-бурого, зеленовато-бурого цвета, мощностью более 600 м. Среди прослоев туфогенных пород встречаются маломощные покровы порфиритов. На склонах р. Егиш-Аракел, вблизи старых развалин с. Егакер и с. Дадагир, в верхах толщи имеются залежи гипса, мощностью 35 м (рис. 4).

В долине р. Тертер, вблизи с. Тонашен отложения кимериджа представлены мощным комплексом пород (более 650 м), состоящим из чередований грубослоистых бурых ожелезненных брекчиевидных туфов, кварцевых порфиритов, туфопесчаников и туфоконгломератов, сложенных из больших обломков порфиритов (от 30 до 80 см). Эти валунные куски порфиритов, образуют мощные слои конгломератов и беспорядочно рассеяны во всех вышеуказанных отложениях.

В низах толщи встречаются маломощные прослойки известковых туфопесчаников, плотных алевролитовых и оолитовых известняков (10 м) и залежи гипса, мощностью до 35 м, которые залегают на туфопесчаниках келловей. Эффузивные породы в разрезе толщи встречаются в составе темно-серых ожелезненных порфиритов, порфиритовидных базальтов и кварцевых порфиритов, мощностью более 130—140 м.

Как видно из приведенных разрезов гипсоносной толщи, описанных нами в различных районах исследуемой территории, формирование гипсовых залежей было тесно связано с палеогеографическими условиями кимериджа данной области Малого Кавказа.

Рис. 4

Выходы гипса на левом склоне р. Егиш-Аракел
вблизи развалин с. Егакер

ции солей в лагунах, что обусловило осаждение этих солей в виде гипса и ангидрида.

Образование одного из этих лагунных бассейнов, надо полагать, произошло во второй половине кимериджского века, в междуречье р. Тертер и его левого притока р. Егиш-Аракел. В результате тектонического преобразования района после формирования залежи гипса и эрозийной деятельности поздних времен, значительная часть осадков этого лагуна была размита; встречаются только лишь разобщенные выходы гипса на крыльях Кечалдагской антиклинальной структуры вблизи сел. Тонашен, Егакер и к северо-востоку от с. Дастигир на правом берегу р. Егиш-Аракел.

Во второй половине века между рр. Сарысу и Карачай в районах с. Монашид и Верхнего Агджакенда образовалось также два лагунных бассейна, не связанных друг с другом. Причем, первый значительно позже второго приобрел континентальный режим и начал осаждавать сульфатные соли. Несмотря на близость, эти водоемы находились в различных геологических и физико-химических условиях. Существенным отличием Монашидского бассейна от Верхнеагджакендского является затопление бассейна лавами базальтов. Процесс скопления сульфатных солей здесь восстанавливается только в конце века.

Особо вел себя Агджакендский бассейн. Многочисленные прослойки известняков в составе залежей гипса свидетельствуют о периодической связи этого водоема с открытым морем с севера и дают нам основание полагать, что осаждение гипса в Агджакендском лагунном бассейне происходило в несколько стадий, которые не замечены в Монашидском, а также в Егакерском, Тонашенском и Дастигирском бассейнах. Обращает внимание то обстоятельство, что режим лагунных бассейнов и физико-химические условия осадконакопления в

В кимериджское время вследствие колебательных движений на фоне общего подъема зоны Мровдагского хребта, в обстановке сильного проявления вулканизма, происходило неоднократное изменение уровня моря. В результате регрессии моря на отдельных депрессионных участках образовались мелкие водоемы лагунного типа, воды которых, по-видимому, были насыщены сульфатными солями. Впоследствии, ввиду изменения климатических условий, происходило повышение концентрации

течение длительного периода оставались почти без изменения. Об этом говорит однородный состав гипса в описываемых залежах.

В заключение отметим, что изучение гипсоносных отложений кимериджа юго-восточных районов рассматриваемой области является исключительно важным мероприятием в создании крупной сырьевой базы гипса для строительной промышленности республики.

ЛИТЕРАТУРА

1. Абдуллаев Р. Н., Шихалибейли Э. Ш. Вулканизм и геологическая история Мровдагского антиклинория. Изд. АН Азерб. ССР, № 2, 1956.
2. Ализаде А. А. О геологических и физико-химических условиях образования осадков гипса в районе Верхний Агджакенд. Изв. АН Азерб. ССР, № 5, 1958.
3. Кашкай М.-А. Гипс. В кн.: Геология Азербайджана (нерудные полезные ископаемые). Изд. АН Азерб. ССР, Баку, 1957.

Институт геологии

Поступило 4. IX 1958

Э. Э. Элизаде

Кичик Гафгаз дағларынын шимал-шəрг јамачларында олан
кипсли чəкүнтүлэр һаггында јени мəлүматлар

ХҮЛАСƏ

Апардығымыз мүшәһидэлəрин нəтичэлəри кəстəрнр ки, Кичик Гафгазын шимал-шəрг јамачларынын кипсли чəкүнтүлəри кимерич јарусунун вулкан-чəкмə чəкүнтүлəринə аиддир. Бу чəкүнтүлэр золаг формасында Күрəкчəјлə Тəртəрчəј арасында шимал-гəрбдэн чəнуб-шəрг истигамэтə 35 км мəсəфədə узаныр. Онларын литоложи тəркиби туфлардан, туфлу гүмдашылардан, туфлу конгломератлардан, туфлу брекчијалардан, бəзэн мүхтəлиф структур-минераложи тəркибли порфиритлəрдэн вə аз мигдарда əһəнкдашылардан ибарətдир. Бу чəкүнтүлəрин галынлығы мүхтəлиф олур. Гəрб рəјонларда онларын галынлығы 230—240 м, шəргə кетдикчə артараг, Тəртəрчəј һөвзəсиндə 600—650 м-ə чатыр. Кимерич кипсли чəкүнтүлəри Балакүрəкчəј һөвзəсиндə вə Бузлуг кəнди əтрафында чəп лəјланмыш гонур гүмдашыларла башлајыр. Бунлар туфокен гүмдашыларла һөвбэлəшэн əһəнкдашыларла кечэрəк јухарыда кипс вə базалт лавалары илə битишир. Онларын үмуми галынлығы 294—334 м-дир. Бу чəкүнтүлэр Гарачај һөвзəсиндэн јухары Ағчакəнд јахынлығында порфирит вə онларын туфларындан вə кипс јатагындан ибарətдир (223 м). Шəрг рəјонларда, Тəртəрчəј вə онун сол голу Егиш-Аракелчəј һөвзэлəриндə бу чəкүнтүлэр кварс порфиритлəрин брекчијаја охшар туфларындан, туфлу гүмдашыларындан, туфлу конгломератларындан вə гравилит туфлардан ибарətдир. Лəјлар дəстəсинин алт һиссəсиндə 10 м-ə гэдэр галынлығы олан əһəнкдашылар вə 35 м кипс лəјлары вардыр. Апарылмыш тəдгигатлардан көрүнүр ки, кипс јатагларынын əмэлə кəлмəsi кимерич əсринин палеогеографи шəраитилə əлагəдардыр. Кимерич əсриндə, галхмагда олан Муровдаг силсилəsi зонасында, шиддətли вулкан пүскүрмэлəри шəраитиндə тектоник һəрəкəтлэр дəфəлэрлə дəннiz сəт-һинин дүшмəсинə вə индики Балакүрəкчəј, Гарачај вə Тəртəрчəј һөвзэлəриндə лагуналарын əмэлə кəлмəсинə сəбəб олмушдур. Бу лагуналар сонралар гурудугча сульфат дузларыны кипс вə ангидрид шəклиндə чəкдүрмүшдүр.

АГРОКИМЈА

О. Ә. ӘЛИЈЕВ

**НЕФТ МӘНШӘЛИ БОЈ МАДДӘСИНИН КАРТОФУН
МӘҢСУЛДАРЛЫҒЫНА ТӘСИРИ**

(Азәрбајҗан ССР ЕА академики А. И. Гарајев тәрәфиндән тәгдим едилмишдир).

Сон илләрдә бир чох елми ишчиләр тәрәфиндән [1—6] Ч. М. Һүсәјновун тәклиф етдији нефт мәншәли бој артыран маддә сынагдан чыхарылмышдыр.

Апарылан тәчрүбәләр көстәрмишдир ки, аз мигдарда (һәр һектара 50—150 г һесабилә) нефт мәншәли бој маддәсинин торпаға верилмәси памбыг, памидор, кәләм вә бириллик јем биткиләринин мәһсулдарлығыны хејли артырыр.

Ч. М. Һүсәјновун тәклифинә әсасән биз 1957-чи илдә нефт мәншәли бој маддәсинин илк дәфә олараг чиләмә үсулу илә картоф биткисинә олан тәсирини өјрәндик.

Нефт мәншәли бој маддәсинин векетасия дөврүндә чиләмә үсулу илә картофун мәһсулдарлығына тәсирини өјрәнмәк үчүн 1957-чи илдә Маштаға рајону Маштаға колхозунун әкин саһәсиндә тарла тәчрүбәләри гојдуг. Тәчрүбәләр боз гонур торпагда апарылмыш, сәләф исә памидор биткиси олмушдур. Тәчрүбә саһәси феврал ајында трактрла шумланмыш, малаланмыш вә малаламадан сонра енинә вә узунуна 60×60 см олмагла атла маркијор чәкилмишдир. Чизкиләрин кәсишдији јердә беллә 10—12 см дәринлијиндә јувалар ачылмыш вә һәр һектар үчүн 2,5 тош пејинлә 150 кг суперфосфат гарышдырылыб јувалара верилмишдир. Һәмин јувалара 40—50 г ағырлығында ики әдәд „Лорх“ чәшидли картоф јумрулары атылараг үзәри 8—10 см галынлығында торпагла өртүлмүшдүр.

Март ајынын 5-дә әкин баша чатдырылмышдыр. Әкин вахтына гәдәр вә әкиндән сонра јағмурларын олмасына кәрә картоф чүчәртиләринин илк чыхышлары апрел ајынын 21-дә мүшәһидә едилмишдир. Илк чыхышлардан бир һәфтә сонра тәчрүбә саһәсиндә картоф колларынын күтләви чыхышы алынмышдыр.

Мај ајынын 17-дә тәчрүбә саһәси енинә вә узунуна ат култиватору илә јумшалдылмышдыр. Јумшалмадан сонра исә картоф колларынын әтрафында галмыш алаглар әл илә тәмизләнмишдир. Узунуна култивасия едилдикдә ејни заманда суварма шырымлары ачылмыш вә мај ајынын 14-дә биринчи векетасия суварылмасы башланмышдыр. Илк суварылмадан сонра һәр дәфә торпағын араты чыхан вахтларда јумшалма иши апарылмышдыр. Мај ајынын 21-дә саһәнин суварыл-

масы үчүн шырымлар ачылмыш вә 23-дә икинчи векетасија суварыл-масы баша чатдырылмышдыр.

Үмумијјәтлә орта һесабла һәр 6—7 күндән бир тәчрүбә тарласы векетасија дөврүнүн ахырына гәдәр 9 дәфә шырымла суварылмышдыр. Ијун ајынын 5-дә картоф колларынын диби атла чәкилән диб долдуранла енинә вә узунуна торпагла долдурулмушдур.

Тәчрүбә саһәсиндә лазымы феноложи мүшаһидәләр (чыхышларын башланғычы, күтләви чыхышлар, гончалама дөврү, чичәкләнмә, јумруларын әмәлә кәлмәси, јеткинлик вә с.) апарылмышдыр. Ијулун 15-дә мәнсул јығымы гуртармышдыр. Тәчрүбә тарласында 3 дәфә (һәр 10—15 күндән бир) биткиләрин боју өлчүлмүш вә торпағын тәһлили үчүн торпаг нүмунәләри кәтүрүлмүшдур.

Картофун чичәкләнмә дөрүндә картоф коллары (ијулун 10-да) нефт мәншәли бој маддәсинин 0,005 вә 0,05% мәнлуллары илә чиләнмишдыр. Һәмин мәнлуллар 20 м² (јахуд 45 картоф колу) саһәјә бир литр һесабы илә чиләнмишдыр ки, бу да һәр һектара 500 л (јә'ни һәр һектара 25 вә јахуд 250 г бој маддәси) мәнлул һесабы иләдир.

Тәчрүбәнин 3 варианты 4 тәкрарда апарылмышдыр. Тәчрүбәдән алынан нәтичәләр ашағыдакы чәдвәлдә кәстәрилмишдыр.

Нефт мәншәли бој маддәсинин картофун мәнсулдарлығына тәсири кәстәрән чәдвәл

Сыра №-си	Тәчрүбәнин схем	Тәкрарлар (мәнсул кг-ла)				Тәкрарлар үзрә орта рәғәмләр	Һектар, сентнерлә	Артым	
		I	II	III	IV			Һектар, сентнерлә	%-лә
1	Һәр һектара 2,5 тон пәјин+150 кг суперфосфат (фон)	13,4	14,4	14,1	15,0	14,2	87,6	—	—
2	фон+0,005% бој маддәси чиләмә	15,4	16	16,9	16,5	16,2	100	12,4	14
3	фон+0,05% бој маддәси илә чиләмә	17,9	16,6	17,5	16,8	17,2	106,2	18,6	21

Чәдвәлдән көрүндүјү ки, кантрол вариантда һәр һектар һесабы илә 87,6 сентнер мәнсул олдуғу һалда 0,05%-ли нефт мәншәли бој маддәси илә чиләнән вариантын мәнсулдарлығы кантрола нисбәтән 18,6 сентнер, јахуд 21% артыг олмушдур. Мәнлулун кәсафәти азалдыгча алынан артым азалмышдыр. Буну икинчи вариантдакы рәғәмләрдән ајдын көрмәк олар. Белә ки, 0,05%-ли мәнлулу 0,005%-лијә гәдәр дурулашдырдыгда мәнсулдарлыг артымы кантрола нисбәтән 12,4 сентнер, јахуд 14% олмушдур.

Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, кантрол вариантда чиләмә иши ади гују сују илә апарылмыш вә чиләмә ишләриндә әл чиләјијисиндән истифадә едилмишдыр. Апардығымыз тәчрүбәләрә әсасән белә

нәтичәјә кәлә биләрик ки, 25 г вә јахуд 250 г нефт мәншәли бој маддәсинин 500 л су илә гарышдырыб бир һектар картоф саһәсинә картоф биткисинин чичәкләнмә дөврүндә чиләдикдә мәнсулдарлығы һәр һектардан 12,4, јахуд 18,6 сентнер (14—21%) артырмаг мүмкүн-дүр.

Јухарыдакы мә'луматлара әсасланараг дејә биләрик, нефт мәншәли бој маддәси васитәсилә кәнд тәсәррүфат биткиләринин мәнсулдарлығыны кејли артырмаг олар.

ӘДӘБИЈАТ

1. Бахрамов А. Б. Влияние ростового вещества нефтяного происхождения на развитие и урожай чины. „ДАН Азерб. ССР“, 1957, XII, №3.
2. Гусейнов Б. З. Влияние ископаемых органических веществ нефтяного происхождения на рост и развитие сеянцев древесных пород. „ДАН Азерб. ССР“ 1956, т. XII, №7.
3. Гусейнов Д. М., Егорова Н. И. и Касимова Г. С. Стимулирующее действие органического вещества нефтяного происхождения на рост растений и микроорганизмов. Физиология растений; 1956, т. 3, вып. 2.
4. Гусейнов Д. М., Асадов Ш. Д. и Алиев А. Ю. Влияние ростовых веществ нефтяного происхождения на урожай капусты и томатов. „ДАН Азерб. ССР“, 1956, т. XII, №2.
5. Гусейнов М. Получение удобрений из кислого гудрона и влияние их на урожай сельскохозяйственных культур. Изд. АзФАН СССР, Баку, 1944.
6. Гюльахмедов А. Н. Влияние ростового вещества нефтяного происхождения на рост и развитие некоторых многолетних растений. „ДАН Азерб. ССР“, 1956, т. XII, №6.

Әкинчилиик Институту

Алынмышдыр 10. X 1957

О. А. Алиев

Влияние ростового вещества нефтяного происхождения на урожайность картофеля

РЕЗЮМЕ

Опыты, проведенные за последние годы в лабораторных, вегетационных и полевых условиях, показали, что под влиянием ростового вещества, выделенного из отходов нефтяной промышленности, урожайность ряда сельскохозяйственных культур повышается.

По предложению Д. М. Гусейнова, автор в полевых условиях изучал действие ростового вещества нефтяного происхождения на урожай картофеля.

Полевой опыт был проведен в 1957 г. в условиях Апшерона в Маштагинском районе, в колхозе Маштаги. Повторность 4-кратная. Площадь каждой делянки составляла 20 м² (45 кустов).

Варианты опытов: 1) контроль (опрыскивание водой); 2) опрыскивание 0,005% раствором ростового вещества; 3) опрыскивание 0,05% раствором ростового вещества.

На опытном участке были проведены необходимые фенологические наблюдения.

Опыты были проведены на серо-бурой почве, предшественником был томат. Опытный участок был вспахан трактором, после вспашки провели боронование и маркировку вдоль и поперек по 60×60 см. После маркировки, ручным способом (лопаткой) отрыли лунки и провели посадку картофеля квадратно-гнездовым способом (5 марта).

Своевременно производили рыхление почвы, поливы, прополки, окучивание и т. д.

Урожай собран 15 июля 1957 г.

Во время цветения картофельного куста (10 июня) производили опрыскивание картофеля ростовым веществом. Эти растворы (0,05 и 0,005%) приготовили следующим образом: в 500 л воды добавляли 25 или 250 г ростового вещества. На каждую делянку было израсходовано по 1 л раствора.

Проведенные нами опыты показали, что при опрыскивании ростовым веществом нефтяного происхождения можно увеличивать урожайность картофеля от 12,4 до 18,6 ц/га или на 14—21%.

На основании этих данных можно предполагать, что при помощи опрыскивания ростовым веществом нефтяного происхождения можно увеличивать урожайность сельскохозяйственных культур.

БИОКИМЈА

А. Ә. ИМАНОВА

СУВАРМАНЫН ЈАШЫЛ ЧАЈ ЈАРПАҒЫНДА ОЛАН КАТЕХИНЛЭРИН ТӘРКИБИНӘ ТӘСИРИ

(Азербайжан ССР ЕА академики А. И. Гарајев тәрәфиндән тәғдим едилмишдир)

Чај жарпағынын вә һазыр чајын кејфијәтини кәстәрән әсас маддәләрден бири ашылајычы маддәдир.

А. Л. Курсановун [13], М. А. Бакучаванын [3] вә башгаларынын тәдқиғатлары кәстәрир ки, ашылајычы маддәләр чај биткисиндә кәдән маддәләр мубадиләсиндә әсас рол ойнајыр.

В. С. Колоколовун [11], В. А. Фрост вә В. А. Јеловскинин [17], А. И. Опарин вә К. М. Чемухадзенин [7] әсәрләриндән мә'лум олду-гу ки, чајын кејфијәтини јакшылығнын характеризә едән әсас кимјәви әламәтләрдән бири онун јүксәк танининли олмасыдыр.

Һазыр чајын дадынын вә әтринин әмәлә кәлмәсиндә чај танининин бөјүк әһәмијәти бардыр.

М. А. Бакучава вә Н. Г. Човожилонун [2] тәчрүбәләри кәстәрир ки, көһнә вә алчаг көвлә һазыр чаја чај танининини ајры-ајры фрак-сијаларынын тәминләниниш препаратындан аз миғдар әлавә едилдикдә чајын бүзүчү хассәси вә тәми хејли јакшылашыр, ејни заманда әтри дә артыр.

Чај танинини дәмләниниш чајын рәнкинин әмәлә кәлмәсиндә дә аз рол ойнаыр. Дәмләниниш чаја рәнк перән, һәлл олан чај пигменти танинини ферментатив оксидләшмә процесиндә әмәлә кәлир [4].

Чох һалларда хаммал олан јашыл чај жарпағынын јүксәк танинин-лији һазырланан јүксәк кејфијәтли гара чај илә ујғун кәлир. Бә'зи һалларда илә өз кејфијәти е'тибарилә јүксәк танининли чајлардан үстүн олан аз танининли чајлара да раст кәлмәк олур. М. А. Бакучава вә А. М. Белинович [1] буну белә илә едирләр ки, чајын кејфијәтиниш ола биле ки, һәлл олан танинини үмуми миғдары дејил, онун мүә-јән фраксијалары тә'јин едир. Илк дәфә Тавјлшуга-нын ишләри илан-дырычы сурәтдә исбат етмишдир ки, чај танинини бирчинели маддә олмајыб, катехинләрдән вә онларын торәмәләриндән ибарәтдир. Тавјлшуга чај жарпағындан епикатехини вә онларын галлол ефирини, јә'ни катехин-галлати ајырмышдыр. Бундан башга, мүәллиф белә тә-сәвлур едир ки, танинини тәркибинә галлокатехини дә дахилдир [12].

М. Светин [19] хромотографија методунун ишкинафы вә бунун әсләсиндә төрәјән ајырычы хромотографија методу [18] чај танининини кимјасыны дәриндән ојрәнмәјә имкан берди.

Н. И. Запрометов [10] силикожел калонкасында ачырычы хромото-
графија методундан истифадэ едэрэк, Күрчүстан чај жарпагынын тэр-
кибиндэ олан ашылачычы маддэдэн кристал Һалында *l*-епикатехин,
d, *l*-катехин, *l*-епигаллокатехин, *d*, *l*-галлокатехин, *l*-епикатехин-
галлат, *l*-епигаллокатехингаллат, гурулуш формуласы маълум олмајан
катехин вэ кверситрин алмышдыр.

Буна охшар нэтичэ Бредфилд вэ онун ишчилэри тэрэфиндэн
Сејлон чајы үчүн дэ алынмышдыр [10].

Белэликлэ мүэјјән етмэк олар ки, чај танининин тэркибинэ мүх-
тэлиф катехинлэр дахилдир.

Јашыл чај жарпагынын тэркибиндэ олан катехинлэрин мигдары
мөвсүмдэн, торпаг вэ иглим шэраитиндэн, жарпагын јашындан вэ баш-
га амиллэрдэн асылы олараг дэјишир.

Бөјүм вэ ичкишаф заманы Күрчүстан чај жарпагынын тэркибиндэ
олан катехинлэрин кэмијјэт вэ кејфијјэтчэ дэјишилмэси К. М. Чему-
хадзе вэ Г. А. Шалнева [8] тэрэфиндэн өјрөнилмишдир. Онлар тэрэ-
финдэн мүэјјән едилмишдир ки, чај жарпагынын јашы артдыгча *l*-епи-
галлокатехинин вэ катехинлэрин (*l*-епикатехин, *d*, *l*-галлокатехин)
мигдары хејли артыр, экинэ *l*-епигаллокатехингаллатын вэ *l*-епика-
техингаллатын мигдары азалыр.

Мөвчуд олан эдэбијјатлардан ајдын олур ки, бу вахта кими Азэр-
бајчан шэраитиндэ јетишэн чај жарпагынын тэркибиндэ олан катехин-
лэрин мигдары һэлэ өјрөнилмэмишдир. Бунула элагэдар олараг, биз
бу мәсэлэнин өјрөнилмэсини гаршымыза мәгсэд гөјдүг.

Бу иш Ләнкэран рајону Һәзи Асланов адына колхозун чај план-
тасијасында олан тәчрүбә саһәсиндән јығылан жарпаглар үзәриндә
апарылмышдыр.

Јашыл чај жарпагынын тәдгиги үчүн нүмунэләр мөвсүм әрзиндә
суварылан вэ суварылмајан саһәдән 3 дәфә көтүрүлмүшдүр.

Суварылан саһәдә олан чај биткиси векетасия мүддәтиндә 3 дәфә
суварылмышдыр.

Кимјәви анализ үчүн нүмунэләр 100—150 г мигдарында 2 жарпагы
зоғлардан (флеш) көтүрүлмүшдүр. Ферментлэрин фәалијјәтини дәјан-
дырмаг мәгсәдилә нүмунэләр су бухары васитәсилә 2 дәгигә гыз-
дырылдыгдан сонра, термостатда 65—70°-дә гурудулмушдур. Нүмунә-
ләрдә (һәвәнкдә дөјүлүб 1,5 мм диаметрли әләкдән кечирилдикдән
сонра) суда һәлл олан танининин вэ катехинлэрин мигдары тәјин
олунмушдур. Суда һәлл олан танининин мигдары Левентал методу
[6] илә тәјин олунмушдур, лакин танининин мигдары һесабландыгда
чај үчүн гәбул олуна 5,82 эмсалындан истифадә едилмишдир [15].
Катехинлэрин мигдары исә К. М. Чемухадзе вэ Г. А. Шалнева [9]
тэрэфиндән тәртиб олунмуш методла тәјин олунмушдур. Бу метод ка-
ғыз үзәриндә ачырычы хромотографија (даирәви хромографија) прин-
сипинә әсасланмышдыр.

Анализләр ССРИ ЕА Бюкимја Институтунун лабараторијасында
апарылмышдыр.

Анализлэрин нәтичәси ашағыдакы чәлвәлдә там гуру маддәјә көрә
һесабланараг көстәрилмишдир. Чәдвәлин рәгәмләриндән көрүнүр ки,
суварманын тәсириндән һәлл олан танининин вэ катехинлэрин үмуми
мигдары артыр. Р. В. Варансованын [5] ишләриндә дә суварманын
тәсириндән һәлл олан танининин артмасы көрүнүр.

Чәдвәлин рәгәмләриндән ајдын көрүнүр ки, истәр суварылан вэ
истәрсә дә суварылмајан шэраитдә олан чај жарпагынын тэркибини-
дәки суда һәлл олан танининин вэ үмуми катехинин ән чох мигдары
ијул ајында олур. Танининин ән аз мигдары исә һәр 2 шэраитдә ав-
густ ајында, үмуми катехининки ијул ајында олур. Суварма нәнки су-

Јашыл чај жарпагында олан катехинлэрин 1 г гуру маддәјә әсасән м2-ла вэ үмуми катехинләрә көрә фәизлэ мигдары

Вариантлар	Танин (әмсал 5,82)	<i>l</i> -епигаллокатехин		<i>d</i> , <i>l</i> -галлокатехин		Сада катехинлэ- рин үмуми мигдары		<i>l</i> -епигаллока- техингаллат		<i>l</i> -епикате- хингаллат		Катехин- лэрин үмуми мигдары	
		м2-ла	%-лә	м2-ла	%-лә	м2-ла	%-лә	м2-ла	%-лә	м2-ла	%-лә	м2-ла	%-лә
9/VI Суварылан саһә Суварылмајан саһә	25,87 24,01	32,24 29,00	20,0 22,8	13,76 9,80	8,54 7,70	7,37 6,86	4,57 5,39	83,35 64,68	51,7 50,8	24,37 16,85	15,12 13,25	161,09 127,19	
10/VII Суварылан саһә Суварылмајан саһә	28,46 24,08	42,98 45,77	21,7 27,0	22,27 16,82	11,25 9,95	8,30 12,12	4,19 7,17	100,24 73,93	50,6 43,7	24,03 20,24	12,14 12,03	197,82 168,89	
12/VIII Суварылан саһә Суварылмајан саһә	25,24 23,40	41,96 41,00	23,8 26,0	22,27 19,05	12,66 12,09	12,88 14,64	7,32 9,29	79,31 66,99	45,09 42,54	19,44 15,78	11,05 10,02	175,86 157,46	

да һәлл олан танинини вә катехинләрин үмуми мигдарына, һәтта катехинләрин аҗры-аҗры фраксияларынын мигдарына да тәсир едир. Аҗры-аҗры фраксияларын рәгәмләрини нәзәрден кечирдикдә аҗдын олур ки, суварылан саһәдән топланан җарпагда, суварылмаҗан саһә-доки җарпага нисбәтән *l*-эпигаллокатехинини вә садә катехинләрин (*l*-эпикатехини, *d*, *l*-катехини) үмуми мигдары азалыр. *d*, *l*-галлокате-хинини, *l*-эпигаллокатехингаллатын вә *l*-эпикатехингаллатын мигдары исә артыр.

l-эпигаллокатехингаллатын вә *l*-эпикатехингаллатын мигдары истәр суварылан вә истәрсә дә суварылмаҗан шәраитдә иҗун аҗындан баш-лаҗараг август аҗына кими азалыр, *d*, *l*-галлокатехинини мигдары исә әксинә, иҗун аҗындан август аҗына кими кетдикчә артыр.

Һәр ики вариантда ән үстүн олан *l*-эпигаллокатехингаллатдыр ки, бу бирләшмә биоложи вә технологи чәһәтчә ән әһәмијәтлидир. А. Л. Курсанов вә М. И. Кравченкоун [14] ишләринин нәтичә-синдән мәлумдур ки, тәркибиндә чох мигдарда эфир бирләшмәли галлол туршусу олан чај җарпагындан алынган чај даһа кејфијәтли-дир. Тәркибиндә эфир бирләшмәси олан галлол туршусунун әсәсины *l*-эпигаллокатехингаллат тәшкил едир.

Алынган рәгәмләрә әсасән белә нәтичәјә кәлмәк олар ки, Азәр-бајҗан ССР-ин Ләнкәран рајону шәраитиндә суварма 2 җарпаглы чај зоғунда суда һәлл олан танинини вә катехинләрин үмуми мигдарыны артырыр, бу артма катехинләрдән чајын кејфијәти үчүн ән әһәмиј-јәтли олан *l*-эпигаллокатехингаллатын вә ејни заманда *l*-эпикатехин-галлатын, *d*, *l*-галлокатехинини һесабына олур.

ӘДӘБИЈАТ

1. Бокучава М. А. и Белинович А. М. Разделение дубильных веществ чая на фракции. Сб. "Биохимия чайного производства", № 5, М., 1946.
2. Бокучава М. А., Новожилов Н. П. Вкусовые свойства отдельных фракций чайного танина и их значение для качества чая. Сб. "Биохимия чайного производства", № 5, М., 1946.
3. Бокучава М. А. О природе и значении дубильных веществ чайного листа. Сб. "Биохимия чайного производства" № 6, М., 1950.
4. Бокучава М. А. Биохимические основы производства Лао-ча и зеленого кирпичного чая. М., 1955.
5. Воронцова Р. В. Влияние орошения на химический состав чайного листа. "Бюллетень ВНИИЧСК", № 1-4, 1953.
6. Демянов Н. Я. и Пряни-ков Н. Д. Общие приемы анализа растительных веществ. М.—Л., 1933.
7. Джемухадзе К. М. Чайный танин в связи с переработкой и качеством чая. Сб. "Био-химия чайного производства", № 4, М., 1940.
8. Джемухадзе К. М., Шальне-ва Г. А. Превращение катехинов при развитии чайного листа. "ДАН СССР", 1954, т. 99, № 6.
9. Джемухадзе К. М., Шальнева Г. А. Метод количественной хроматографии на бумаге катехинов чайного листа. "Биохимия", 1955, т. 20, вып. 3.
10. Запрометов Н. М. Хроматографические разделение чайного танина "Био-химия", 1952, т. 17, вып. 1.
11. Колоколов В. К. вопросу о чае русских планта-ций. М. 1906.
12. Курсанов А. Л. Ферментация чая. Сб. "Биохимия чайного производства" № 5, 1946.
13. Курсанов А. Л. Синтез и превращение дубильных веществ в чайном растении. М. 1952.
14. Курсанов А. Л., Кравченко М. И. Состав дубильных веществ и качество чайного листа. Сб. "Биохимия чайного производства", № 6, 1950.
15. Курсанов А. Л. К вопросу о действительном содержании дубильных веществ в листьях чая. Сб. "Биохимия чайного производ-ства", № 6, 1950.
16. Опарин А. И. Результаты химического анализа советских и зарубежных черных чаев. Сб. "Биохимия чайного производства", № 3, 1937.
17. Фрост В. А., Еловский В. А. Чай, Л., 1926.
18. Фукс Н. Распреде-лительная хроматография и ее применение в аналитической химии. "Успехи химии", 1948, т. 17, вып. 1.
19. Цвет М. Хроматографический адсорбционный анализ. М.—Л., 1946.

А. А. Иманова

Влияние полива на состав катехинов в листьях чая

РЕЗЮМЕ

К числу важнейших веществ, обуславливающих качество чайного сырья и готового продукта, принадлежат дубильные вещества. Из данных исследователей известно, что дубильные вещества играют большую роль в обмене веществ чайного листа, в создании вкусовых качеств и аромата готового чая, а также цвета чайного нас-тоя. Наиболее постоянным химическим признаком, характери-зующим чай хорошего качества, является высокая танинность. Во многих случаях высокая танинность чайного листа действительно совпадает с оценкой его как сырья, из которого может быть полу-чен чай высокого качества. Но редко встречаются чаи с небольшим содержанием растворимого танина, но превосходящие по качеству более высокотанинные чаи. Исследователи указывают, что, видимо, не общее содержание растворимого танина определяет качество чая, а определенные его фракции. Как известно, чайный танин не является однородным веществом, а представляет собой смесь катехинов и их производных.

В зависимости от сезона, от местопроизрастания, от возраста лис-та и других условий содержание катехинов изменяется. Исходя из этого, нами проведена работа по изучению влияния полива на содер-жание катехинов зеленого чайного листа в условиях Ленкоранского района Азербайджанской ССР. Следует отметить, что содержание катехинов в листьях азербайджанского чая досего времени не изучено.

Пробы для химического анализа брались в течение сезона 3 раза, в виде двухлистного побега, с опытного участка колхоза им. Ази Асланова. В пробах определены количество воднорастворимого та-нина и катехинов. Количество растворимого танина определялось по методу Левенталя, катехинов хроматографическим методом, разрабо-танными К. М. Джемухадзе и Г. А. Шальневой.

На основании проведенной работы можно сделать заключение, что в условиях Ленкоранского района Азербайджанской ССР полив увеличивает в двухлистных побегах чая содержание воднораствори-мого танина и сумму катехинов. Это увеличение происходит за счет *l*-эпикатехингаллата и *d*, *l*-галлокатехина, а также *l*-эпигаллокате-хингаллата, являющегося наиболее ценным для качества чая из всех катехинов.

ФИЗИОЛОГИЯ РАСТЕНИЙ

М. А. АЛИ-ЗАДЕ

**ОПРЕДЕЛЕНИЕ СРОКОВ ПОЛИВА ЧАЙНОГО КУСТА
ПО КОНЦЕНТРАЦИИ КЛЕТОЧНОГО СОКА ЛИСТЬЕВ**

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР И. К. Абдуллаевым)

Диагностирование сроков полива сельскохозяйственных культур является сложной и трудной задачей. Существуют различные приемы их определения.

В исследовательской работе большинство авторов исходят из содержания влаги в почве. При этом за основу берут полевую влагоемкость. Другим более распространенным в практике (особенно в хлопководстве) приемом определения потребности растений в воде являются их морфологические признаки (цвет листа, степень и время увядания и т. д.).

В последнее время широко изучаются физиологические методы установления сроков полива, среди которых более успешно разработаны способы определения потребности растений в поливе по сосущей силе клеточного сока листьев. В этом отношении определенные успехи достигнуты в опытах с хлопчатником [8].

Как известно, чай относится к неорошаемым культурам. Опытные работы по поливу чая в Азербайджане и частично в Грузии начались только с 1949 г. Сейчас считается доказанным, что в условиях субтропиков Азербайджане получение высоких урожаев чайного листа без полива невозможно. Понятно, что при орошении чайных плантаций возникает вопрос о сроке полива. Определение его по содержанию влаги в почве [1] трудно выполнимый процесс, требующий большой затраты труда.

Распространенный в полеводстве морфологический метод, в силу биологических особенностей растений также не применим к чайному кусту, так как увядания листьев не наблюдается, и на их цвет действует только продолжительное и глубокое обезвоживание, что является угрозой потери значительной части урожая. Массовое образование глушков или приостановка роста молодых побегов тоже не могут быть приняты в качестве мерила для установления сроков полива.

При определении потребности чайного куста во влаге за основу, на наш взгляд, должны приниматься физиологические показатели растения. Первые попытки определения потребности чайного расте-

ния в поливе по сосущей силе клеточного сока листьев дали положительные результаты.

Н. С. Петин и Г. В. Лебедев [6, 7] провели специальные исследования по поливу чая в полевых условиях Ленкоранского района. Они установили, что при сосущей силе клеточного сока в 8–9 атм следует применять полив. При определении сосущей силы клеточного сока авторы пользовались компенсационным методом рефрактометрически, но с некоторыми уточнениями, заключающимися в уменьшении количества раствора сахарозы в каждом случае до 0,5 мл при большом числе погружаемых в этот раствор дисков, выбитых из листьев.

Мы проводили много опытов по определению сосущей силы клеточного сока, но, не получив устойчивых и убедительных результатов, решили заняться определением потребности чайного куста в поливах исходя из концентрации клеточного сока. Наши неудачи при определении сосущей силы заключались в недооценке специфики чайного куста, что было учтено при разработке методики Н. С. Петин и Г. В. Лебедевым [6]. При повторных исследованиях по уточненной методике мы получили приблизительно такие же результаты, как Н. С. Петин и Г. В. Лебедев.

В настоящей работе приведены результаты исследований по определению концентрации клеточного сока листьев в связи с орошением. Полевые опыты проводились в 1949 г. в совхозе им. Кирова Ленкоранского района. Методика, агротехнические условия и полученные результаты были опубликованы нами ранее [1].

Концентрация клеточного сока определялась по методу Лобова [3]. Каплю сока выжимали из свежих, только что сорванных листьев, переносили на линзу рефрактометра марки Рл и определяли индекс преломления. В дальнейшем индексы переводили в концентрации, которые выражали в атмосферах.

Для изучения концентрации клеточного сока брали определенные, заранее намеченные листья пеньков (листья, оставленные у основания побега после сбора флешей). Причем, листья, оставленные после майского сбора флешей называли „майскими“, после июньского сбора—„июньскими“, после июльского—„июльскими“. В таблице приводятся результаты опыта, в котором определение концентрации клеточного сока проводили как до, так и после полива.

Варианты опыта	Возраст листьев	Осмотическое давление клеточного сока, атм		
		перед поливом	после полива	
			19.VII	22.VIII
Без полива	июньский	11,6	13,5	12,7
Полив 15.VI 14.VII	июльский	13,0	14,1	13,0
	июньский	9,2	8,4	8,6
	июльский	10,6	6,8	7,3

Приведенные данные показывают, что наилучшими объектами для изучения водного режима чайного куста являются более молодые листья. Для чайного куста выбор возраста листа имеет важное значение. Листосборный чайный куст отличается большой сложностью побегообразования и значительной запутанностью порядков ветвления,

что создает серьезные затруднения при взятии пробы. Наши повторные опыты показали, что сравнимые и более достоверные данные получаются при изучении концентрации клеточного сока в листьях пеньков, с которых недавно была снята нежная часть побега (флеша).

Результаты опыта с июльскими листьями являются более показательными, чем с июньскими. Полученные данные показывают, что очередной полив плантации следует проводить, когда концентрация клеточного сока в листьях чая доходит до 10 атм; причем, через несколько дней после полива она уменьшается до 6–7 атм.

В предыдущей нашей работе [1] показано, что с поливных плантаций было получено 2–2,5 раза больше зеленого листа по сравнению с неполивными.

Мы изучали значение ярусности листьев при определении концентрации клеточного сока. Для этой цели нами специально были оставлены молодые побеги без удаления флешей; некоторые из них доходили до 4–5-листного состояния, и мы ждали момента достаточного огрубения листьев, когда сбор флешей считается недопустимым. С таких, уже относительно огрубевших, но достаточно свежих побегов поливных кустов листья брались по ярусам и в них определялась концентрация клеточного сока.

Концентрация клеточного сока в листьях чая по ярусам была следующей:

Ярус, снизу вверх	Осмотическое давление, атм
I	7,8
II	8,4
III	9,3
IV	10,1

Из приведенных данных видно, что по мере увеличения ярусности концентрация клеточного сока увеличивается. Такое же явление в опытах с овощными культурами наблюдали М. Ф. Лобов [4] и К. С. Гарин [2]. Мы отметили также резкое изменение концентрации клеточного сока в верхних листьях при недостатке влаги.

Следует отметить, что затруднения и некоторые дефекты метода определения концентрации клеточного сока, которые были отмечены К. С. Гарин [2], наблюдались и в нашей работе. В частности, капля жидкости из листьев чая не всегда дает четкую границу на рефрактометре. Кроме того, при небольших отклонениях от методики взятия проб получаемые данные очень сильно варьировали. Это особенно ощущалось в работе, пока не решили вопрос о методике взятия проб листьев, т. е. взятия для опытов листьев пеньков последних сроков сбора.

Немаловажное значение имеет при этом время взятия пробы и состояние погоды. В пасмурную погоду осмотическое давление клеточного сока по своей величине отличается от давления в ясный день. В нашем опыте небольшой дождь [10 мм], выпавший накануне, существенно изменил показатели концентрации клеточного сока июньских листьев как на поливных, так и на неполивных кустах чая.

ЛИТЕРАТУРА

1. Али-заде М. А. Бюллетень Института чая и субтропических культур 1951, № 1.
2. Гарин К. С. Сб. „Биологические основы орошаемого земледелия“. Изд. АН СССР, 1957, т. 66, № 2.
3. Лобов М. Ф. „Биологические основы орошаемого земледелия“. Изд. АН СССР, 1957, т. 62, № 4.
4. Петин Н. С. и Лебедев Г. В. Физиология растений, 1957, т. 2, вып. 3.
5. Петин Н. С. и Лебедев Г. В. Физиология растений, 1957, т. 2, вып. 3.
6. Петин Н. С. и Лебедев Г. В. Физиология растений, 1957, т. 2, вып. 3.
7. Шар-данов В. С. Водный режим хлопчатника и определение оптимальных сроков полива. Изд. АН Узбек. ССР, 1953.

АзНИИЗ

Поступило 31. III 1958

Чай колунун суварылма вахтынын онун жарпагынын хүчејрә ширәсинин гатылыгы үзрә тә'јин олунмасы

ХҮЛАСӘ

Кәнд тәсәррүфат биткиләринин суварылма вахтыны тә'јин етмәк үчүн бир нечә усул вардыр. Тәчрүбәдә ән чох морфоложи үсулдан истифадә олунур. Бу да битки жарпагларынын солмасы, рәнкинн дә-јишмәси вә башга харичи көрүнүшүнә әсасланараг тә'јин олунур. Бә'зән торпагда олан сујун аз вә чохлуғундан асылы олараг сувар-маја башламаг вахтыны тә'јин едирләр.

Бу јахынларда биткиләрин суварма вахтыны физиоложи амиллә-рин өјрәнилмәси илә тә'јин олунмасы үзәриндә чох ишләр көрүлмүш-дүр.

Тәчрүбәмиз көстәрир ки, чай биткисинин суварылма вахтыны онун жарпагларынын хүчејрә ширәси гатылыгыны өјрәнмәклә тә'јин етмәк олар. Бу тәчрүбәнин нәтичәсинә әсасән әкәр флеш јығыландан сонра кол үстүндә галмыш чаван жарпагларын хүчејрә ширәсинин гаты-лыгы 10 атмосфер осмотик тәзјигә чатмыш оларса, о заман чай саһә-синин суварылма вахты чатмыш олур. Јарпагларын хүчејрә ширәсинин гатылыгыны асан бир үсулла—рефректометрлә өјрәнмәк олар.

Бунун үчүн рефректометр линзасынын үзәринә бир дамла хүчејрә ширәси төкүб, онун шкалада индексини мүйәјјән едирләр. Сонра исә һәммин индекс гатылыгы мә'лум олан сахароза мәһлулунун индекс илә мугајисә едиб истәнилән рәгәми чай биткиси жарпагынын хүчејрә ширәси үчүн тапырлар.

ГИДРОБИОЛОГИЈА

Ә. Һ. ГАСЫМОВ

АЗЕРБАЙҖАНЫН СУ КӘНӘЛӘРИ (*Hydracarina*) ФАУНАСЫНА ДАИР МАТЕРИАЛЛАР

(Азәрбајҗан ССР ЕА академики А. Н. Дерҗавин тәрәфиндән тәғдим едилмишдир)

Азәрбајҗанын су кәнәләри фауник чәһәтчә индијәдәк өјрәнилмә-мишдир. Һалбуки бунлар еколожи вә зооографи чәһәтдән там һејван-группу олуб, һөрүмчәккимиләр синфинин су кәнәләр дәстәсинә дахил-дирләр. Буна көрә дә Азәрбајҗанын су кәнәләри фаунасына даир һәр һансы бир мә'лумат бөјүк елми әһәмијјәтә маликдир.

Су кәнәләринә даир нүмунәләр 1955—56-чы илләрдә јығылмыш вә нөвә гәдәр биоложи елмләр һәмизәди А. И. Јанковскаја тәрәфин-дән тә'јин едилмишдир. Мәгаләдә 7 нөвә даир еколожи, биоложи вә зооографи мә'луматлар верилр.

1. *Eualis hamata* Коеп. *E. hamata* Нефтчала рајонунун Банкә гәсәбәси јахынлығындакы Күр тәчрүбә нәрә балыг заводунун саһә-синдә олан хырда көлмәчәдә хара биткиси арасында 1956-чы илдә мартын 27-дә тапылмышдыр. Бундан башга, һәммин нөвә һәмчинин Минкәчевир шәһәриндә Күр чајынын сағ саһилиндә олан 2№-ли кар-ханада да 1956-чы ил ијунун 10-да тәсадүф едилмишдир. *E. hamata* јај мөвсүмүндә сују гурујан хырда су һөвзәләринә хас олан һејвандыр. *E. hamata*-нын сүрфәси *Dytiscus* вә *Cybister* су бөчәкләри үзәриндә түфәјли һәјат кечирир (М. Пјатаков, 1915). *E. hamata* су һөвзәлә-риндә кениш ареала маликдир.

2. *Hydrachna geographica* Mull. *H. geographica* Ханлар рајонун-дакы Марал көлүнүн ашағы һиссәсиндә јерләшән хырда көлүн рипал зонасында битән биткиләр (*Lemna minor*, *L. trisulca*, *Equisetum limo-*sum арасындан 1956-чы илдә мајын 20-дә јығылмышдыр. *H. geogra-*phica көлләрдә, сүн'и көлләрдә, көлмәчәләрдә вә хырда архларда јаша-јыр. Јумуртасыны суалты биткиләрин көлдәси үзәриндә гојур. Сүр-фәси *Dytiscidae* аиләсиндән олан су бөчәкләринин бели үзәриндә түфәјли һәјат кечирир (М. Пјатаков 1915; С. Wesenberg—Lund 1918) *H. geographica* ССРИ-нин Авропа вә Орта Асија һиссәсиндә кениш јајылмышдыр.

3. *Hydrachna processifera* Коеп. *H. processifera* Ханлар рајонун-дакы Көјкөлдә (12. VI—3. VII. 1956-чы ил) вә Өрдәк көлүндә (2. VII. 1956-чы ил) су гамышы *Phragmites communis* арасындан јығылмыш-дыр. *H. processifera* чајларда, көлләрдә, көлмәчәләрдә вә су архла-рында јашајыр.

Нөв ССРИ-нин Авропа вә Сибир һиссәсиндә кениш јајылмышдыр.

4. *Diplodontus despiciens* (Müll.) *D. despiciens* Минкәчевир шәһәрində, Күр чаынын сағ сәһилиндә јерләшән 2№-ли карханада 1956-чы ил ијунун 12-дә тапылмышдыр. Бу нөвә һәмчинин 1956-чы илдә мајын 19-да вә ијулун 25-дә Көјкөлдә дә тәсадүф едилмишдир. *D. despiciens* мұхтәлиф нөвлү дурғун суларда кениш јайылмышдыр. Лакин бу нөв гумин маддәси илә зәнкин олан су нөвзәләриндә јашамыр.

D. despiciens тендипедид вә дикәр су һејванлары үзәриндә түфәј-ли һәјат кечирир.

Тәбиәтдә кениш јайылмышдыр.

5. *Neumania spinipes* (Müll.)

Бу нөв чәми бир әдәд Минкәчевир су анбарында 1956-чы ил ијунун 12-дә тапылмышдыр. *N. spinipes* көлләрдә, су анбарларында, сүн'и көлләрдә вә су архларында јашајыр.

Нөв ССРИ-нин Авропа һиссәси вә Сахалин үчүн мә'лумдур.

6. *Arrhenurus maculator* (Müll.) *A. maculator*-ун диши фәрдләри Шамаһы рајонунун Фәхрәкүш көлүндә су биткиләри арасындан 1955-чи ил ијулун 3-дә, 1956-чы ил мајын 17-дә јығылмышдыр.

Нөв дурғун суларда јашајыр. *A. maculator* анчаг ССРИ-нин Авропа һиссәси үчүн мә'лумдур.

7. *Arrhenurus latus* Barrois et Monier. *A. latus*-ун диши фәрдләри Фәхрәкүш көлүндә сучиңәји (*Potamogeton pectinatus*) биткиси арасында 1955-чи ил ијулун 31-дә тапылмышдыр.

A. latus көлләрдә, көлмәчәләрдә вә су архларында јашајыр. Бу нөв ССРИ-нин анчаг Авропа һиссәси үчүн мә'лумдур.

ӘДӘБИЈАТ

1. Пятаков М. Русское энтомологич. обозр., XV, 2, 1915. 2. Соколов И. И. Фауна СССР, V, 2, 1940. 3. Wesenberg-Lund C. Vidensk. Medd. Dansk naturhist. Foren, LXX, 1918.

Зоолокија Институту

Алынмышдыр 27. XII 1957

А. Г. Касымов

Материалы к фауне водных клещей (*Hydracarina*) Азербайджана

РЕЗЮМЕ

Водные клещи Азербайджана до настоящего времени остаются совершенно неизученными. Поэтому любые данные, касающиеся водных клещей пресных водоемов Азербайджана представляют значительный научный интерес.

Материал по клещам был собран в течение 1955—1956 гг.; в результате обработки выявлено 7 видов: *Eyalis hamata*, *Hydrachna geographica*, *H. processifera*, *Diplodontus despiciens*, *Neumania spinipes*, *Arrhenurus maculator*, *A. latus*.

E. hamata найдена в карьере у гор. Мингечаур и луже Нефтечалинского района, *H. geographica*—в маленьком озере на горе Кыпаз, *H. processifera*—в озерах Гейгель и Ордеггель, *N. spinipes*—в Мингечаурском водохранилище, *A. maculator* и *A. latus*—в озере Фахракюш, а *D. despiciens*—в карьере и озерах Гейгель.

ҺЕЛМИНТОЛОКИЈА

Б. Һ. ГАСЫМОВ

ИРИАЈАГЛЫЛАР ВӘ КРАКСЛАР ФӘСИЛӘСИНӘ ДАХИЛ ОЛАН ГУШЛАРДА ТӘСАДҮФ ЕДИЛӘН ҺЕЛМИНТЛӘРИН ФИЛОКЕНИЈАСЫНА АИД БӘ'ЗИ МӘСӘЛӘЛӘР ВӘ ОНЛАРЫН ӨЗ САҢИБЛӘРИ ИЛӘ МҮТӘҒАБИЛ ӘЛАҒӘСИ

(Азәрбајҗан ССР ЕА академики А. Н. Дерҗавин тәрәфиндән тәғдим едилмишдир)

Иријааглылар фәсиләси—*Megapodidae*

Иријааглылар фәсиләсинә дахил олан гушлар, әсас е'тибарилә, Австралија вә Јени Гвинејада јайылмышдыр. Бунларын бә'зи нүмајәндәләринә Селебесдә, Малакка адаларында вә Һинд—Австралија архипелагы адаларында тәсадүф едилир. Иријааглылар фәсиләси 7 чинси әһатә едән 19 нөв гушдан ибарәтдир.

Бизим сәрәнчамымызда 4 чинсин нүмајәндәси олан 5 нөв гушун 9 нөв һелминтфаунасына аид мә'лумат олмушдур. Әлдә едилән бу мә'луматын азлығындан бурадан мүәјјән нәтичә чыхармаг бизим үчүн бир гәдәр чәтинлик төрәдир. Буна бахмајараг, бу һагда бә'зи мұлаһи-зәләр сөјләмәк олар.

Иријааглы гушларда тәсадүф едилән 9 нөв һелминтин 8-и јалныз һәмин гушлара мәхсусдур. Бу гушлара хас олмајан *Heterakis longicaudata* һелминт ејни заманда һәм бунларда, һәм дә башга тојугки-миләрдә тапылмышдыр ки, бу да һәмин гушларын јашадыглары зоо-чоғрафи гуршаға јахын олан Сејлон адасында вә Һиндистанда тәсадүф едилмишдир.

Тојугкимиләр дәстәсинә аид олан гушларда *Dilepis* чинсинә аид 4 нөв сестоданын 3-чү *D. horvathi*, *D. leptophallus* вә *D. jorkei* иријааглыларда тапылмыш, обирисинин исә бунлара јахын зоочоғрафи гуршагда (Һиндичин) башга тојугкимиләрдә јайылмасы ајдынлашды-рылмышдыр. Гејд етмәк лазимдыр ки, *Dilepis* чинсинә аид һелминт узун заман һәмин иријааглыларда паразитлик етмиш вә бир мүддәтдән сонра тәкамүл едәрәк бунлара хас олан 3 нөв паразит әмәлә кәтир-мишдир.

Тојугкимиләрин филокенијасы илә әлағәдар һелминт чинсләриндән мәсәлән: *Ascaridia*, *Ganguleterakis* вә *Heterakis*-ин нүмајәндәләри иријааглы гушларда да тапылмышдыр ки, бунлардан да *Ascaridia* вә *Ganguleterakis* чинсинә аид һелминтләрин бә'зи нүмајәндәләри јалныз бу гушларда тәсадүф едилир, амма *Heterakis* чинсинин нүмајәндәси исә һәм бу гушларда, һәм дә бунлара јахын зоочоғрафи гуршагларда

јашајан башга тојугкимилердә јајылмышдыр. Гејд етмәк лазымдыр ки, тојугкимилерә хас олан 3 чинсә анд, хелминтләрин иријаглыларда тапылмасы бу фәсилә илә башга тојугкимилер арасында бир гәдәр филокенетик рабита олмасыны кәстәрир.

Кракслар фәсиләси—*Cracidae*

Кракслар фәсиләсинә дихил олан гушлар 40 нөвдән вә 11 чинсдән ибарәт олуб, Чәнуби вә Орта Америкада јајылмышдыр. Бу кәстәрилән гушлардан јалныз 3 чинси әһатә едән 6 нөв гуш хелминтоложи мұајинәдән кечирилмишдыр. Мұајинә нәтичәсиндә бунларда анчаг 9 нөв хелминтин олмасы ајдынлашдырылмышдыр. Бу һагда мәлүматын олдуғча аз олмасыны нәзәрә алараг, инандырычы елми нәтичә чыхармаг бир гәдәр чәтинлик төрәдир. Буна бахмајараг, бу гушларда тәсадүф едилән хелминтләрин бәзи нәзәрә чарпан хүсусијјәтләринә анд елми мәлүмат веририк.

Кракслар фәсиләсиндә тәсадүф едилән 9 нөв хелминтин 7-си бу гушлара мәхсусдур, галан 2 нөвдән *Ascaridia serrata* адланан паразит тојугкимилер дәстәсинә анд олмајан Бразилија гушларында вә *Lyperosomum oswaldoi* адлы трематода исә димдији дишли кәкликләрдә (*Odontophorus capueira*) вә башга Бразилија гушларында тапылмышдыр.

Сестодлардан *Raillietina* нематодадан *Thelazia*, *Ganguleterakis*, *oxyspirura* вә трематодадан исә *Lyperosomum* чинсләринин нұмајәндәләри филокенетик олараг кракслар фәсиләсинә дахил едилән гушларын инкишафы илә бағлы олараг тәкамүл етмишләр вә нәтичәдә исә бу гушлара мәхсус ајры-ајры хелминт нөвләри, мәсәлән: *Raillietina* (*Raillietina*) *leptocantha*, *R. (Raillietina) penelopina*, *Thelazia anolabiata*, *T. lutzi*, *Ganguleterakis nattereri*, *Oxyspirura heteroclita* вә *Lyperosomum direptum* әмәлә кәлмишдыр.

Кракслар илә тојугкимилер дәстәсинин башга фәсиләси арасында олан филокенетик инкишафы бунларда тәсадүф едилән хелминтләрлә әсасландырмаг бизим үчүн бир гәдәр чәтинлик төрәдир. Гејд етмәк лазымдыр ки, тојугкимилерә хас олан *Heterakis* чинсинин бир нұмајәндәси белә бу гушларда тапылмамышдыр. Бунларда тојугкимилердә чох тапылан *Ascaridia* чинсинин јалныз бир нөвү тапылмышдыр ки, бунун да ејни заманда башга бир гушда да мұшаһидә олундуғу кәстәрилмишдыр.

Бу гушларда олан *Lyperosomum oswaldoi* адлы бир нөв хелминтин ејни заманда димдији дишли кәкликләрдә вә 6 нөв башга Бразилија гушларында тапылмасы бунларын анчаг еколожи вә чографи чәһәтдән јахын олмасындан әмәлә кәлмишдыр.

Краксларда тәсадүф едилән хелминтләрин бунлара олдуғча јахын олмасы вә үмуми паразитләрин олмасы бу гушларын башга тојугкимилердән морфоложи чәһәтдән фәргләнмәси вә хүсуси еколожи шәраитдә јашамасындан асылыдыр.

Мәлүм олдуғу кими, бу гушлар ајатоми-марфоложи чәһәтдән иријаглылара чох бәнзәјирләр вә филокенетик олараг бир-бирилә чох бағлыдырлар, одур ки, бу ики фәсилә бирләшәрәк бәрабәр бармаглылар адлы јарымдәстәни тәшкил едир. Амма бу гушларда тапылан хелминтләрин мұгајисәси онларын арасында һеч бир јахынлыг олдуғуну кәстәрмир. Бу һәр ики фәсиләјә дахил олан гушларын чохдан бәри бир-бириндән узаглашараг мұхтәлиф еколожи шәраитдә јашамаларын кәстәрир вә Чәнуби Американын Австралија илә даһа кечмишдә әлагәси олмасына анд нәзәријјәни бир даһа тамамлајыр.

Зоолокија Институту

Алынмышдыр 19. III 1958

Б. Г. Касимов

Некоторые вопросы филогении гельминтов семейства большеногих и краксов и их взаимосвязи с хозяином

РЕЗЮМЕ

В статье дается некоторая характеристика филогении гельминтов птиц, относящихся к семействам большеногих и краксов отряда куриных. Автор отмечает, что из 9 видов гельминтов, найденных у большеногих, 8 паразитирует только у этих птиц.

Из 4 видов цестоды, относящихся к роду *Dilepis*, 3 вида являются специфичными для большеногих и только один паразитирует у других куриных птиц, да и то в смежных зоогеографических районах. Отсюда вывод, что представитель указанного рода приспособился к паразитированию у большеногих и в процессе эволюции образовал у них три специфических вида.

Наличие у большеногих трех родов (*Ascaridia*, *Ganguleterakis* и *Heterakis*), характерных для куриных птиц, говорит о связи этого семейства с другими отряда куриных.

Из 9 видов гельминтов, зарегистрированных у краксов, 7 являются специфичными для них. Представители родов *Raillietina*, *Thelazia*, *Ganguleterakis*, *Oxyspirura* и *Lyperosomum*, вероятно, связаны филогенетически с краксами и, благодаря этому, образовали специфические виды.

Филогенетическая связь краксов с другими семействами куриных, если судить по паразитирующим у них гельминтам, настолько слабо выражена, что говорить о ней крайне затруднительно.

Ярко выраженная специфичность гельминтофауны краксов и отсутствие видов, общих с другими семействами куриных птиц, хорошо согласуется с фактами резкой обособленности и глубоких отличий этого семейства от других куриных. Напомним, в частности, что краксы—единственные куриные птицы, строящие свои гнезда на деревьях.

Анатомо-морфологически это семейство ближе всего стоит к большеногим, благодаря чему эти два семейства объединились даже в систематическую группу равнопалых, и, по-видимому, филогенетически связаны друг с другом. Однако сравнение их гельминтофауны не выявляет никакой связи, что говорит об очень древнем отделении этих семейств друг от друга. Это вполне согласуется с общепринятой теорией древней связи южной Америки с Австралией.

ТИББ

Ш. Н. РƏХИМОВА

ДАЛАҒЫН ГАНЛА ТƏЧНЗИ МƏСƏЛƏСИНƏ ДАИР

(АзəрбајҶан ССР ЕА академики А. И. Гарајев тəрəфиндən тəгдим едилмишдир).

Дахили үзвлəрин ганла тəчниз едилмəсинин чəрраһијјədə чох бəјүк тəчрүби əһмијјəти вардыр. Далағын гандамар системнин өјрəнилмəсинə бир сыра елми ишлэр һəр едилмишдир (А. В. Мелников, А. А. Голубев, М. М. Комахидзе, М. А. Малјукина, Ш. А. Чантурија, Ј. И. Иванова вə башгалары). Далағын ган дамарлары анатомиясынын өјрəнилмəсинə даир чохлу мигдарда елми ишлəрин олмасына бахмајараг, далағын ганла тəчниз олунмасы мəсəлəсинин даһа дəгиг вə дəриндэн өјрəнилмəсинə еһтијач вардыр. Дахили үзвлəрин, хусусэн далағын ганла тəчниз олунмасы мəсəлəсинин өјрəнилмəсинин бəјүк тəчрүби əһмијјəтини нəзэрə аларыг далағын үзвхаричи вə үзвдахили дамарларыны даһа кениш өјрəнмəји гаршымыза мəгсəd гəјдүг.

Тəдгигат заманы далаг артериясынын башланма мənбэлəринə, топографиясына, далаг гапысында бөлүмəсинə, шахэлəнмə характеринə вə анастомозлара фикир верилмишдир. Далағын ган дамарларынын өјрəнилмəsi үчүн 5 ајлыг дəлдэн башлајараг 92 јаша гəдэр һəр ики чинсдэн олан 70 нисан мејидиндэн алыммыш далаг тəдгиг етмишик (бу иш тибб елмлəri намизəди диссертасиясындан бир парча олуб. Н. Нəриманов адына АзəрбајҶан Дəвлət Тибб Институту нормал анатомия кафедрасындан, кафедра мүдир эмəкдар елм хадими, прафессор К. Э. Балакишијевин рəһбэрлији алтында апарылмышдыр).

Далағын васкулјаризасиясынын өјрəнилмəsi үчүн ади тəшриһ методундан, далаг артериясынын селлоидин күтлəsi илə инјексия едилмəсиндэн вə Тејхман-Тихонов методундан истифадə етмишик.

Макроскопик усулла далағын узунлуғу, ени, галынлығы вə формасы, далаг артериясынын башланма мənбэн, узунлуғу, диаметри вə далаг гапысында шахэлəрин мигдары тəјин олунмушдур. Селлоидин күтлəsi илə инјексия олунмуш далагда далаг артериясынын каррозия үсулу илə препараты һазырланмышдыр. Бүтүн препаратларда далаг артериясынын һэм далагхаричи, һэм дə далагдахили топографиясы, шахэлəнмəsi, артериал шахэлэр арасында олан рабитэлэр вə с. өјрəнилмишдир.

Гејд етмəк лазымдыр ки, элдə етдијимиз эдəбијјатда далаг артериясынын башлаимма мənбэлəri һаггында мүхтəлиф фикирлэр вардыр. Куане далаг артериясынын аортадан башланмасыны гејд едир. Дуб-

руелә көрә далаг артеријасы сол мәдә-пијлик артеријасындан башлајыр. Бизим материалда далаг артеријасы әксәр һалларда (64 тәсадүфдә) гарын артеријасындан башлајыр. Далаг артеријасынын билаваситә гарын аортасындан башланмасыны ики тәсадүфдә, сол мәдә артеријасы илә бирликдә гарын артеријасындан башланмасыны исә дөрд тәсадүфдә мүшәһидә етмишик.

Далаг артеријасынын кедиши вә вәзијәтинә кәлдикдә, апардығымыз тәдгигата көрә далаг артеријасынын 4 вәзијәтинә тәсадүф едилир:

1. Далаг артеријасынын мәдәалты вәзинин јухары кәнары илә кетмәси (45 тәсадүфдә).

Далаг артеријасынын мәдәалты вәзинин өн сәтһинин јухары һиссәси илә кетмәси (8 тәсадүфдә).

3. Далаг артеријасынын мәдәалты вәзинин арха сәтһинин јухары һиссәси илә кетмәси (17 тәсадүфдә).

4. Далаг артеријасынын мәдәалты вәзинин ичәрисилә кетмәси (1 тәсадүфдә).

Далаг артеријасынын јан шахәләринә кәлдикдә бизим мүшәһидәмиз көстәрир ки, сол мәдә-пијлик артеријасынын билаваситә далаг артеријасындан башланмасына чох тәсадүф олунур (47 тәсадүфдә). Бундан башга сол мәдә-пијлик артеријасы ја I сыра әсас ашағы шахәдән (15 тәсадүфдә) вә ја да II, III сыра (7 тәсадүфдә) шахәләрдән башлајыр. Әдәбијатда биз сол мәдә-пијлик артеријасынын I сыра јухары әсас шахәдән башланмасы һаггында мәлүмата раст кәлмәдик. Биз I тәсадүфдә сол мәдә-пијлик артеријасынын I сыра јухары әсас шахәдән башланмасына раст кәлдик.

Гыса мәдә артеријасына кәлдикдә, тәдгигатымыз көстәрди ки, бу артеријалар чох вахт (52 тәсадүфдә) билаваситә далаг артеријасындан башлајыр. 12 тәсадүфдә гыса мәдә артеријаларынын I сыра јухары әсас шахәдән вә 5 тәсадүфдә бу артеријаларын I сыра ашағы әсас шахәдән башланмасына тәсадүф едик. Анчаг I тәсадүфдә гыса мәдә артеријалары далаг дахилиндә I сыра әсас шахәнин шахәчикләриндән башлајараг далагдан харичә чыхыр вә мәдәнин дибиңә тәрәф кедир.

Далаг артеријасынын әсас шахәләринә кәлдикдә, бизим мүшәһидәләримиз көстәрди ки, далаг артеријасы, әсас етибарилә, 2 I сыра әсас шахәләрә, јәни јухары вә ашағы шахәләрә бөлүнүр. Далагын әсас шахәләрә бөлүнмәси далаг гапысындан мүхтәлиф мәсафәдә ола биләр. Бу мәсафәни ашағыдакы чәдвәлдә ајдын көрмәк олар.

Далаг артеријасынын далаг гапысында бөлүнмәси	
Јени доғулмушларда	18 јашдан јухары
2—10 мм мәсафәдә	15—35 мм, 35—70 мм мәсафәдә
5 тәсадүф	30 тәсадүф, 10 тәсадүф

Јухарыда көстәрилән чәдвәлдән мәлүм олур ки, јени доғулмушларда (5 тәсадүфдә) далаг артеријасы далаг гапысындан 2—10 мм мәсафәдә әсас шахәләрә бөлүнүр. Буна дистал вә ја алчаг бөлүнмә дејилир. Јашлыларда исә (18 јашдан јухары) далаг артеријасы 30 тәсадүфдә 15—35 мм-ә, 10 тәсадүфдә исә 85—70 мм-ә гәдәр олан мәсафәдә әсас шахәләрә бөлүнүр.

Јухарыда көстәриләнләрә әсасән демәк олар ки, истәр јени доғулмушларда вә истәрсә дә јашлыларда алчаг (дистал) шахәләнмәјә чох тәсадүф олунур.

Далаг артеријасынын әсас шахәләринин мигдарына кәлдикдә гејд етмәк олар ки, далаг артеријасы, әсас етибарилә, 2 әсас I сыра шахәјә (67 тәсадүфдә), јәни јухары вә ашағы шахәләрә, надир һалларда исә (3 тәсадүфдә) 3 I сыра әсас шахәјә, јәни јухары, орта вә ашағы I сыра шахәләрә бөлүнүр.

Далаг артеријасынын әсас шахәләринә кәлдикдә бизим материалда I сыра јухары әсас шахә әксәр тәсадүфләрдә (57 тәсадүфдә) 2 II сыра шахәјә бөлүнүр. Бундан башга бәзән (9 тәсадүфдә) I сыра әсас јухары шахә 3 II сыра шахәјә бөлүнүр. Надир һалларда 4 II сыра, 6 II сыра, 7 вә ја 14 II сыра шахәләрә тәсадүф олунур.

I сыра ашағы әсас шахә әксәр һалларда (60 тәсадүфдә) 2 II сыра шахәјә бөлүнүр; надир һалларда 3 II сыра (5 тәсадүфдә), 4 II сыра (4 тәсадүфдә) вә 6 II сыра шахәләрә (1 тәсадүфдә) бөлүнүр. Беләликлә, бизим мүшәһидәјә әсасән демәк олар ки, I сыра јухары әсас шахә I сыра ашағы әсас шахәјә нисбәтән чох сыра шахәләр, верир.

I сыра јухары әсас шахәдән ајрылан II сыра шахәләрин истигамәтләринә кәлдикдә, гејд етмәк олар ки, бу шахәләр әсасән галхан истигамәтдә (47 тәсадүфдә), 25 препаратда исә енән вә һоризонтал истигамәтдә кедир. I сыра ашағы әсас шахәдән ајрылан II сыра шахәләрин истигамәтинә кәлдикдә, бу шахәләр әсас етибарилә енән истигамәтдә (56 тәсадүфдә) башга препаратларда исә галхан вә енән истигамәтләрдә кедир.

III сыра шахәләрин мигдарына кәлдикдә исә әдәбијатда бу барәдә биз һеч бир мәлүмата тәсадүф етмәдик.

Мүшәһидәләримиз көстәрди ки, I сыра јухары әсас шахәдән ајрылан III сыра шахәләрин мигдары ән чох (43 тәсадүфдә) 2—5-ә, бәзән 9-а гәдәр ола биләр (16 тәсадүфдә). Надир һалларда III сыра шахәләрин мигдары 16 олур (1 тәсадүфдә).

I сыра ашағы әсас шахәдән ајрылан III сыра шахәләрин мигдарына кәлдикдә, 48 препаратда 2—5-ә, 10 препаратда 5—10-а гә 4 препаратда 15-ә гәдәр шахәјә тәсадүф едик. Бунлардан башга мүшәһидәләримиздә IV сыра вә даһа артыг сыра шахәләрә дә фикир вермишик. III сырадан VI сыраја гәдәр олан шахәләрә 27 тәсадүфдә, VI сырадан X сыраја гәдәр шахәләрә исә 45 тәсадүфдә раст кәлдик.

Далаг артеријасынын үзвдахили шахәләри арасындакы анастомоза кәлдикдә әдәбијатда бу барәдә алимләрин фикирләри мүхтәлифдир. С. И. Банајтисә көрә үзвдахили шахәләр арасындакы анастомоза аз тәсадүф олунур. Белә ки, мүәллиф 94 препаратда 15 анастомоза тәсадүф етмишир. А. В. Мелников гејд едир ки, далаг артеријасынын үзвдахили каллатерал јоллары чох инкишаф етмишир. Белә ки, бүтүн шахәләр бир-бирилә анастомозлашыр.

А. А. Голубјев гејд едир ки, далаг артеријасынын истәр бөјүк вә истәрсә дә кичик шахәләри бир-бирилә анастомозлашыр. Бизим мүшәһидәләримиздә 21 анастомоза (14 тәсадүфдә) раст кәлдик. Бу анастомозлар 5 чүр ола биләр:

1. I сыра јухары әсас шахәнин шахәчикләри арасында олан анастомоз (3 тәсадүфдә).

2. I сыра јухары вә ашағы әсас шахәнин шахәчикләри арасында олан анастомоз (7 тәсадүфдә).

3. I сыра ашағы әсас шахәнин шахәчикләри арасында олан анастомоз (2 тәсадүфдә).

4. I сыра әсас шахәләр арасында далаг гапысында олан анастомоз (2 тәсадүфдә).

5. I сыра әсас шахәләрә далаг артеријасынын јан шахәләри арасында олан анастомоз (1 тәсадүфдә).

Беләликлә, I сыра јухары вә ашағы әсас шахәнин шахәчикләри арасында олан анастомозлара чох, дикәр нөв анастомозлара исә аз тәсадүф олунар.

Далаг артеријасынын бөлүнмә характеринә кәлдикдә мүәллифләрин фикирләри беләдир: В. Н. Шевкуненко мәктәби далаг артеријаларынын ики шахәләнмә типини—макистрал вә сәпкинти типләрини гејд едир.

Тәдигатымыз кәстәрди ки, далаг артеријасынын макистрал типли шахәләнмәсинә даһа чох тәсадүф олунар (50 тәсадүфдә).

НӘТИЧӘ

1. Далаг артеријасы әксәр һалларда (91,4%) гарын артеријасындан башлајыр. Аз һалларда далаг артеријасы аортадан (2 тәсадүфдә) вә ја сол мәдә артеријасы илә бирликдә гарын артеријасындан (4 тәсадүфдә) башлајыр.

2. Далаг артеријасынын 4 нөв кедишинә тәсадүф олунар: а) биринчи һалда далаг артеријасы мәдәалты вәзинин јухары кәнарында (64,3%); б) икинчи һалда далаг артеријасы мәдәалты вәзинин өн сәтһинин јухары һиссәсиндә (11,3%) олур; в) үчүнчү һалда далаг артеријасы мәдәалты вәзинин арха сәтһинин јухары һиссәси илә (20%) кедир; г) надир һалларда далаг артеријасы мәдәалты вәзин дахилиндә јерләшир (1,4%).

3. Сол мәдә-пијлик артеријасы әксәр һалларда (67,1%) далаг артеријасындан, I сыра ашағы әсас шахәдән (18,6%), нисбәтән аз тәсадүфләрдә II, III, сыра (12,9%) вә I сыра јухары шахәләрдән ајрылыр (1,4%).

4. Гыса мәдә артеријалары чох вахт (72,9%) далаг артеријасындан ајрылыр. Нисбәтән аз һалларда гыса мәдә артеријалары ја I сыра јухары әсас шахәдән (12,9%), ја II, III сыра шахәләрдән (11,4%), ја I сыра ашағы әсас шахәдән (1,4%) вә ја да далаг паренхимасында I сыра јухары әсас шахәнин шахәчикләриндән (1,4%) ајрылыр.

5. Далаг артеријасынын јүксәк (14,2%) вә алчаг (42,8%) формалы шахәләнмәсинә тәсадүф олунар.

6. Далаг артеријасы далаг гапысында әсас етибарилә 2 әсас шахәјә: I сыра јухары вә ашағы шахәләрә (95,7%), надир һалларда (4,3%) 3 әсас I сыра јухары, орта вә ашағы шахәләрә бөлүнүр.

7. I сыра јухары әсас шахә әсасән 2 II сыра (80%), аз тәсадүфләрдә исә 3 (12,9%), 4—6 (2,8%), 4—12 (2,8%) II сыра шахәләрә бөлүнүр.

8. Чох заман (85,7%) I сыра ашағы әсас шахәнин 2 I сыра шахәләринә, надир һалларда исә 3 (7,1%), 4—6 (7,2%) II сыра шахәләринә тәсадүф олунар.

9. Далаг артеријасынын шахәләри арасында анастомозлара аз тәсадүф олунар (20% һалларда). Анастомозлар әсас етибарилә I сыра јухары вә ашағы әсас шахәләрин шахәчикләри арасында тәсадүф олунар.

10. Далаг артеријасынын әсасән макистрал тип бөлүнмәсинә (71,4%), надир һалларда (28,6%) сәпкинти вә гарышыг бөлүнмәсинә раст кәлинир.

К вопросу кровоснабжения селезенки

РЕЗЮМЕ

Селезеночная артерия в большинстве случаев (91,4%) отходит от чревной артерии. Редко наблюдается отхождение селезеночной артерии от аорты или общим стволом с левой желудочной артерией от чревной артерии.

Левая желудочно-сальниковая артерия чаще отходит от ствола селезеночной артерии (67,1%), но встречаются случаи, когда она отходит от нижней основной ветви I порядка (18,6%); редко эта артерия отходит от ветвей II, III (12,9%) и от верхней основной ветви I порядка (1,4%).

Короткие артерии желудка часто (72,9%) являются ветвями селезеночной артерии, но наблюдается отхождение их и из верхней основной ветви I порядка (12,9%), редко—от нижней основной ветви I порядка (1,4%), II, III порядка (11,4%), еще реже (1,4%) отходят в перенхиме селезенки от верхней основной ветви I порядка.

Встречаются две формы деления селезеночной артерии на конечные ветви: высокое деление (14,2%) и низкое деление (42,8%). Селезеночная артерия у ворот часто делится на две (95,7%), редко (4,3%) наблюдается деление ее на три основные ветви I порядка.

Верхняя основная ветвь I порядка в основном делится на две ветви II порядка (80%), редко—на три (12,9%) или четыре—шесть ветвей (2,8%), еще реже—на четыре—четыренадцать ветвей (2,8%).

В большинстве случаев (85,7%) встречается деление нижней основной ветви I порядка на две, редко три ветви II порядка (7,1%).

Анастомозы между порядковыми ветвями селезеночной артерии наблюдаются редко (20%). В основном они встречаются между веточками верхней и нижней основных ветвей I порядка. В большинстве случаев (71,4%) наблюдается магистральный тип деления, редко—расщепной и смешанный типы (28,6%).

(Азәрбајҹан ССР ЕА академики Ә. Ә. Әлизадә тәрәфиндән тәғдим едилмишидир)

XI—XII эсрләрҙә кәндлиләрнн феодал асылылығы мәселәсини тәд-
тиг етмәк чәтиндир. Бу һағда мәнбәләрҙә чох аз мә'лумат вардыр.
Кәндлиләр мұхтәлиф категоријадан олан феодал торпағларындан
саһәләр әлдә едиб ишләјирдиләр. Кәндлиләр өзләри дә бир нечә
категоријаја бөлүнүрдү. Онларын әксәријәтини рәијәтләр¹ тәшкил
едирди.

Рәишәт "чүфтсүз, йерсиз, сусуз вә һәмчинин торпагсыз кәндли демәкдир"².

Бә'зән бир султанын табелијиндә олаи бүтүн әһали дә рәијјәт адланырды³.

Равәнди рәиҗәтдән бәһс едәркән бир падшаһ адындан белә җазыр: „Биз вәзирләре е’тимад етдик... онлар, өз мәһфәәтләрини биз вә рәиҗәтдән үстүн тутараг, ишләрини биздән кизләтдиләр вә рәиҗәтә зүлм етдиләр. Онлары (рәиҗәти—И. Б.) бизим әдаләтимиздән наүмид етдиләр“⁴. һәммин мүәллиф башга бир җердә җазыр: „һәр падшаһ ки, рәиҗәт вә өвлиҗаја зүлм едә, о, өз мүлкүнүн мәһвинә көмәк етмиш олар“⁵. Бурадан көрүнүр ки, рәиҗәт дедикдә султанын табелиҗиндә олан бүтүн кәнд вә шәһәр әһалиси нәзәрдә тутулуру.

Низамүлмүлк жазыр ки, рәијјәтдән мәһсулу јығана гәдәр верки алынмасын. Әкәр верки мәһсул јығымындан әввәл алынарса, онда рәијјәт зәрәр чәкәр вә әлдә едәчәји бир дирһәм мәһсулу јарым дирһәмә сатмаға мәчбур олар. Бу да онларын јохсуллашмасы вә авара

¹ Muhammad ibn Ali ibn Sulaiman ar-Rawandi. The Rahat-us-Sudur wa ayat-us-sudur, by Muhammad Iqbal. E. J. W. Gibb memorial. Leyden, 1921, сәһ. 30, 70, 73, 180, 184, 322; Низамүлмүлк. «Сифасатнаме», нашир А. Игбал, Тегран, 1320 шәмси сәһ. 10, 18, 19, 21, 22, 25, 23, 35; В. А. Гордлевский. Государство сельджукидов Малой Азии. М.-Л.: 1941, сәһ. 94; А. А. Али-заде. Социально-экономическая и политическая история Азербайджана XIII—XIV вв. Баку, 1956, сәһ. 73.

3 В. А. Гордлевски. Көстөрилэн эсэри, сәһ. 94.
3 Равэнди. Көстөрилэн эсэри. сәһ. 73, 180; Низамүлмүлк. Көстөрилэн эсэри, сәһ. 59.

4 Раванди. Көстөрилэн эсэри, сэл. 73.

5 Женя орада, сэн. 180.

олмасына сәбәб ола биләр⁶. О, башга бир јердә јазыр ки, игта саһиб-
ләри рәијјәтдән илдә ики-үч дәфә бач алырлар вә онлара тәзјиг
кестәриләр⁷.

Беләликлә јухарыдакы мисаллардан ајдын олур ки, рәијјәт, әсас
е'тибарилә, табе олан кәндли демәкдир. Ејни заманда бизим нәзәрдән
кечирдијимиз дөврдә рәијјәт табеликдә олан әһали мә'насында да
ишләнирилди.

Кәндлиләри үмуми рәијјәтдән ајырмаг үчүн башга бир истилаһ да
деһган⁸ сөзүдүр. Әввәлләр деһган сөзүнүн мә'насы тамамилә башга
иди. V—XI әсрләрдә деһган торпаг саһибләринә дејилирди⁹. Бејһәги
јазыр ки, Султан Мәс'уд Гәзнәви сәлчугларын башчыларына Ниса,
Фәравә вә Деһестан шәһәрләрини вериб, онлары деһган адландырды¹⁰.
Равәнди дә деһган сөзүнү һәммин мә'нада ишләтмишдир. О, јазыр ки,
„Деһганлар өз әмлакынын тохунулмазлыгына инанмырдылар. Чүнки
Мүәјјидәддин¹¹ гәбәләләри алыб, дејирди ки, торпаг хәлифәниндир вә
башгасы она саһиб ола билмәз“¹².

V—XI әсрләрдән фәрғли олараг XI—XII әсрләрдә деһган кәндли
мә'насында ишләнир. Буну о дөврүн мәнбәләриндән көрмәк мүмкүн-
дүр. XI әсрдә јазылмыш әсәрләрдән „Кабуснамә“дә белә јазылмыш-
дыр: „Деһган олдугда ишинә бәләд ол... бир шеј әкдикдә он күн тез
әкмәк, он күн кеч әкмәкдән јахшыдыр. Чүтү, өкүзү вә аләтләри јохла
вә һазыр сахла. Јахшы өкүз ал вә јахшы једиздир. Елә ет ки, һәми-
шә бир чүт вә ја бир тај өкүз сүрүдә артыг олсун ки, иш вахты
өкүзләрин биринә бир һадисә баш вердикдә мәәттәл галмајасан вә
әкин вахты кечмәсин. Әкин вә бичин вахты олмадыгда, јери шумла
вә кәлән илин әкиннә һаггында бу ил фикирләш. Елә ет ки, деһган-
лыгдан фајда көрәсән“¹³.

Равәнди јазыр ки, „Деһганын ағлыны бостанын газанчындан бил-
мәк олар... Ағыллы деһган о әкинлә мәшғул олар ки, онун кәлири
чох олсун“¹⁴.

Мәнбәләрдән алынган мә'луматлара әсасән демәк олар ки, XI әсрә
гәдәр торпаг саһибләри олан деһганлар XI әсрдән өз торпагларыны
итирәрәк әкинчигә чеврилирлар. Лакин деһганлар „башга кәндлиләрә
нисбәтән јахшы вәзијјәтдә олмушлар. Онларын өз торпаг саһәләри
олмушдур“¹⁵.

Равәндиң әсәриндә кәндлиләр рәијјәт вә деһган¹⁶дан башга бир
дә рустан روستائي адланырлар. Бу сөзә Равәндидән башга, ән чох
XIII әсрә гәдәр олан тарих вә чоғрафија әсәрләриндә дә тәсадүф
едилир¹⁷.

Рустаи сөзүнү изаһ едән праф. Б. Н. Заходер јазыр ки, „Руста
бөјүк кәнд демәкдир. Белә бөјүк кәндләр бә'зән шәһәрләр кими гала
диварлары илә мұһафизә олунурду... Руста сөзүндән рустан мејдана
кәлир“¹⁸. Даһа сонра о јазыр ки, Рустаи кәндли киши демәкдир вә бу
сөз мангооллардан сонракы дөврә гәдәр давам етмишдир¹⁹.

Равәнди дә әсәриндә рустан сөзүнү кәндли мә'насында вермишдир.
О, бир јердә кәндлиләрә олан зүлмдән данышараг јазыр ки, „кәндли-
ләрин үзәринә ағыр хәрәч гојдулар. Рустанлар кәндләри гојуб гач-
дылар. Әкин саһәләри хараб олду вә хәзинәнин кәлири азалды“²⁰.

Башга бир јердә Равәнди Харәзм гошунларынын сојғунчулуғуну
тәсвир едәрәк кәндләрин гарәт едилмәси вә рустанларын мал-гарасы-
нын апарылмасыны кестәрир²¹. Даһа башга бир јердә Равәнди кәнд
әһалиси вә рустанларын таланыб, дағылмасындан бәһс едир²².

Бунлардан башга, Низамүлмүлкүн „Сиясәтнамә“ әсәриндә кәндли
истилаһларындан бәрзкәр сөзүнә дә тәсадүф едилир²³. Бу сөз Равән-
диннә әсәриндә јохдур. Бәрзкәр „аз торпагы вә ја торпагсыз кәнд-
лиләрдир ки, лазым олан торпагда чалышыр вә ичарәдар вәзијјәтиндә
ишләјирдиләр“²⁴. Бәрзкәр билаваситә феодал мүлкүнү ичарә едир вә
әлдә едилән мәһсулу үч һиссәјә бөлүр. Бир һиссәси дөвләтә, диқәр
һиссәси торпаг саһибинә вә нәһәјәт, үчүнчү һиссәси бәрзкәрә чатыр-
ды²⁵. Низамүлмүлкүн јаздығына көрә, торпагы бәрзкәрә әкмәјә верир-
диләр вә о торпагдан о гәдәр верки алырдылар ки, бәрзкәрә јени
мәһсула гәдәр һәр күндә дөрд чәрәк чатырды²⁶.

Беләликлә бәрзкәр „ичарәдар кәндлидир ки, кәнд әһалисинин әсас
һиссәсини тәшкил едирди“²⁷. Бәрзкәрләр торпаг веркисиндән вә тор-
паг саһибинин сәһминдән әлавә, чохлу башга мүкәлләфијјәт дә дашы-
малы иди²⁸.

Бә'зән бәрзкәрләр феодаллар тәрәфиндән ичарә едилмиш дөвләт
торпағында ишләјирдиләр. Бүтүн әкин хәрчиннә ичарәдар өдәмәли иди.
Белә һалларда бәрзкәр ичарәдардан мәһсулу $\frac{1}{3}$ һиссәсини алыр вә
мәһсулу $\frac{2}{3}$ һиссәси ичарәдар вә дөвләтә чатырды²⁹.

X әсрдә јазылмыш „Һүдудул-аләм“ әсәриндә кестәрилдијинә көрә,
бәрзкәр әкинчи мә'насындадыр вә Дејләм әјаләтиндә бәрзкәрләр
гадынлары әмлакында ишләјирдиләр³⁰.

Ичарәдар кәндлиләри ифадә едән истилаһларын ичиндә бир дә
музаре (مزارع) сөзү вардыр³¹. Музаре бир нечә група бөлүнүрдү.
Онлардан бә'зиләринин аз вә әһәмијјәтсиз торпаг һиссәләри вар
иди³². Лакин музаре әсас е'тибарилә торпагсыз кәндлиләрә дејилирди
ки, онларын анчаг әмәкләри вар иди³³. Онлар бөјүк феодалларын

¹⁸ Б. Н. Заходер. Хоросан и образование государства сельджуков. „Вопрос
истории“, 1945, № 5—6, сәһ. 122.

¹⁹ Јенә орада, сәһ. 123.

²⁰ Равәнди. Кестәрилән әсәри. сәһ. 73. Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри,
сәһ. 75.

²¹ Равәнди. Кестәрилән әсәри, сәһ. 377.

²² Јенә орада, сәһ. 383, 395.

²³ Низамүлмүлк. Кестәрилән әсәри, сәһ. 30, 33.

²⁴ Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 75.

²⁵ Јенә орада.

²⁶ Низамүлмүлк. сәһ. 33; Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 75.

²⁷ Б. Н. Заходер. Кестәрилән әсәри, сәһ. 127.

²⁸ Јенә орада.

²⁹ Һәмдуллаһ Гәзвини. „Нүзһәт-үл-гулуб“, сәһ. 31; Ә. Ә. Әлизадә.

Кестәрилән әсәри, сәһ. 75.

³⁰ „Һүдудул-аләм“, сәһ. 306; Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 76.

³¹ Султан Маһмүд Сәлчугинин фарманы. Бах: Абид ибн Мүни; „Фердовс үт-
тәварих“, сәһ. 470а; В. А. Гордлевски. Кестәрилән әсәри, сәһ. 94; Ә. Ә. Әли-
задә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 76.

³² Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 76.

³³ В. А. Гордлевски. Кестәрилән әсәри, сәһ. 94.

⁶ Низамүлмүлк. Кестәрилән әсәри, сәһ. 22.

⁷ Јенә орада, сәһ. 59.

⁸ Равәнди. Кестәрилән әсәри, сәһ. 133, 352, 382. Низамүлмүлк. Кестәри-
лән әсәри, сәһ. 188, Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 74.

⁹ Јенә орада.

¹⁰ Бејһәги. „Тарих-е Бејһәги“, Теһран 1326, шәмси, сәһ. 492.

¹¹ Мүәјјидәддин, хәлифәнин вәзири иди. Бах: Равәнди. Кестәрилән әсәри
сәһ. 377.

¹² Равәнди. Кестәрилән әсәри, сәһ. 381—382; Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән
әсәри, сәһ. 74.

¹³ عنصرالمعالی کاتوب بن اسکندر بن قابوس. „Кабуснамә“, сәһ. 314

¹⁴ Равәнди. Кестәрилән әсәри, сәһ. 133.

¹⁵ Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 74.

¹⁶ Равәнди. „Кестәрилән әсәри, сәһ. 73, 377, 383 вә с.

¹⁷ „Һүдудул-аләм“. Туманкинин әлјазмасы. В. В. Бартолдун чапы, Ленинград, 1930,
сәһ. 5, 6, 66; Низамүлмүлк. Кестәрилән әсәри, сәһ. 194, 200; Нәршәхи.
„Тарихе Бухара“, сәһ. 20, 30, 59, 61; Ә. Ә. Әлизадә. Кестәрилән әсәри, сәһ. 75.

торпагларины экир вэ онларын тохум, иш һејваны вэ истейсал алэт-
лэриндэн истифаде едирдилэр³¹. Тәсәррүфатын апарылмасы шәраи-
тиндэн асылы олараг мәһсулун мүәјјән һиссәси онлара верилирди³⁶.
Бу дөврдә Азәрбајчан вэ гоншу өлкәләрдә әкәрә (اکره) адланан
кәндлиләр дә вар иди.

Бу сөзә Равәндинин әсәриндә тәсадүф едилмир. Бу кәндлиләр әсас
е'тибарилә, торпаг саһибинин тохум вэ аләтләриндән истифаде едир-
дилэр³⁶. Бунлар шиддәтли истисмар олуна торпагсыз кәндлиләр
идиләр. Онлар иллик мәһсулун 30 фаизиндән чохуну алмырдылар³⁷.

Өјрәндијимиз дөврдә бә'зи кәндлиләр кәшавәрз, (کشاورز) адла-
нырдылар. Кәшавәрз XI әсрдә азад кәндли демәкдир³⁸. Равәндинин
әсәриндә бу сөзә дә тәсадүф едилмир. Һәмин истилаһа илк дәфә
XI әср мүәллифләриндән Бејһәгинин әсәриндә раст кәлирик³⁹. Кәша-
вәрз, деһган вэ кәндхудалар о дөврдә хырда торпаг саһибләри иди.
Сијасәтнамәдә бунлар азадмәрдом, јә'ни азад адамлар (آزاد مردم)
адланыр⁴⁰.

X—XIII әсрләрдә кәндлиләр јашадыглары торпагларины категорија-
сындан асылы олмајараг, әлдә етдикләри мәһсулун $\frac{1}{2}$ һиссәсиндән $\frac{1}{7}$.
һиссәсинә гәдәрини торпаг саһибләринә вермәли идиләр⁴¹.

Феодаллар тәрәфиндән истисмар олуна кәндлиләрини вәзијјәти
күндән-күнә ағырлашырды. Ағыр истисмара мә'руз галмыш кәндли-
ләр баш көтүрүб башга вилајәтләрә гачырдылар.

Хүсусилә XII әсрдә гүввәтли мәркәзи һакимийјәтин олмамасы,
феодаллар арасындакы дахили мұһарибәләр вэ харичи басгынлар,
кәндлиләрин һәјатыны дөзүлмәз бир һала салмышды.

Тарих Институту

Алынмышдыр 25. X 1958

И. П. Бехзادي

О положении крестьянства Азербайджана в XI—XII вв.

РЕЗЮМЕ

Крестьянство в Азербайджане, как и на всем Ближнем Востоке,
в XI—XII вв. составляло основной производящий и эксплуатируемый
класс феодального общества. Занимавшиеся разведением разных
культур, а также животноводством, крестьяне сами были лишены
земельной собственности и вынуждены были работать на землях
арендуемых ими на тяжелых условиях у владельцев земель — феодалов.

Данные источников XI—XII вв. показывают, что крестьянство,
в этот период делилось в основном на следующие группы: райяты,
дехкане, рустайи, барзгяры, музарен, акери, кешаверзы.

Независимо от форм землевладения крестьяне должны были отда-
вать феодалам от $\frac{1}{7}$ до $\frac{1}{2}$ урожая. Положение крестьян, подвергае-
мых жесточайшей феодальной эксплуатации, постоянно ухудшалось.
Отсутствие сильной централизованной власти и усиление междуособ-
ных феодальных войн, а также иноземные завоевательные нашествия
в этот период создавали совершенно невыносимые условия для жизни
крестьян.

³¹ В. А. Гордлевски. Көстәрилән әсәри, сәһ. 94.

³² Ә. Ә. Әлизадә. Көстәрилән әсәри, сәһ. 76.

³³ Јенә орада.

³⁴ Јенә орада.

³⁵ Б. Н. Заходер. Көстәрилән әсәри, сәһ. 127.

³⁶ Бејһәги. Көстәрилән әсәри, сәһ. 614—615.

³⁷ Низамүлмүлк. Көстәрилән әсәри, сәһ. 74; Б. Н. Заходер. История

восточного средневековья, Москва, 1944, сәһ. 127.

³⁸ Б. Н. Заходер. Көстәрилән әсәри, сәһ. 76.

ИСТОРИЯ

КЕМАЛ АЛИЕВ

О НАЗВАНИИ РЕКИ КУРЫ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР А. О. Маковельским)

К одному из древнейших топонимических названий Восточного
Закавказья относится и наименование реки Куры, значительной частью
протекающей по территории, которую в период образования племен-
ных союзов, а потом и существования Кавказской Албании занимали
в основном этнические группы албанов, гаргаров, утиев, сакашенов,
легов, джигбов, гелов и содов.

Вопрос этимологизации названия реки Куры в свое время привле-
кал внимание К. Ф. Гана¹. Спустя некоторое время Т. С. Пассек²
связывала название этой реки с именем основателя ахеменидского
государства Кира. И, наконец, совсем недавно вышла статья А. Ахун-
дова³, посвященная вопросу этимологизации наименования реки Куры.

Реку Куру упоминают древнегреческие и латинские писатели.
В описании военных действий на территории Кавказской Албании
древнегреческий географ Страбон пользовался сведениями участников
похода Помпея. Видимо, только они могли сообщить Страбону и наз-
вания албанских рек, из которых упоминаются река Кир⁴ и ее при-
токи Алазаний, Сандобан, Ройтак и Хан (Κῆρος⁵, Ἀλαζόνιος, Σανδοβάνης,
Ροιτάκης, Χάνης⁶). Страбон добавляет, что прежде река называлась
Кором (ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κόρος⁷).

Птолемей также упоминает реку Куру; у него ее название анало-
гично страбоновскому и имеет форму Κῆρος⁸.

¹ К. Ф. Ган. Опыт объяснения кавказских географических названий. СМОМПК
1919, вып. 40, стр. 164.

² Т. С. Пассек. Джафарханский могильник. ВДИ, 1946, № 2, стр. 187.

³ А. Ахундов. "Кур" сөзүнүн этимологиясы һаггында. "Ученые записки
АГУ", 1956, № 10, стр. 51—56.

⁴ Греческий переднеязычный гласный и не свойственен русскому языку
(также как немец. ü, франц. u и азерб. у и переводится через русское и
или ю.

⁵ Strabo, I, 3, 21; XI, 1, 5; XI, 2, 17 и сл.

⁶ Там же.

⁷ Там же, XI, 3, 2.

⁸ Ptol. V, 11, 1, V, 11, 3.

В связи с сорокатысячным албанским войском река Кура Плутархом упоминается в форме *Kúvos*⁹.

Другие грекоязычные писатели реку Куру называли так же, как ее именовал Плутарх. К ним относятся Аппиан¹⁰ и Дион Кассий¹¹.

Латиноязычные писатели Ю. Солин и А. Марцеллин повторяли, вероятно, древнегреческие формы написания реки Куры с заменой греческого номинативного окончания единственного числа „os“ на латинское „us“. В результате название реки Куры по латыни приобретает форму *Cyrgus*¹².

По всей вероятности, наличие двух вариантов названия реки Куры восходит к двум разным албанским источникам: по Страбону и Птолемию — *Kúros* и *Kýros*, по Плутарху, Аппиану и Диону Кассию — *Kýrvos*. Последующие римские писатели снова возвращаются к страбоновскому написанию, в результате чего *Kýros* древнего географа приобретает форму *Cyrgus*.

По-видимому, и первая и вторая формы являются отражением автохтонного топонимического названия¹³. Очевидно, на рубеже нашей эры албанские племена называли большую реку Закавказья Курой и при столкновении с чужестранцами, естественно, передавали им это название.

То же самое, по-видимому, происходило с названиями рек древней Кавказской Албании: Албаной, Геррой, Касом¹⁴ и вышеперечисленными названиями притоков реки Куры¹⁵. Причем, все эти названия топонимического характера относятся к этнонимике или же к лексике отдельных албанских племенных групп на территории Восточного Закавказья.

Пытаясь этимологизировать наименование реки Куры, К. Ф. Ган в виде гипотезы возводит ее название к имени персидского царя Кира¹⁶. То же самое отмечается и в работе Т. С. Пассек¹⁷. Попытки этимологизации этого названия, предпринятые К. Ф. Ганом и Т. С. Пассек, относят нас скорее в область легенд.

По-видимому, оба автора имели в виду сообщения историка IV в. н. э. Аммиана Марцеллина, который, касаясь названия реки Куры, пишет о том, что „имя этой реке, довольно широкой и значительной, дал древний царь, любимец народа, Кир, предав забвению старое, когда он выступил на завоевание Скифского царства, потому что эта река имеет стремительность, качество, которым и он сам отличался. С такой же порывистостью, которую проявил Кир, она сама пробивает себе дорогу и впадает в Каспийское море“¹⁸.

Сообщение А. Марцеллина не внушает доверия, хотя бы потому, что имя царя Кира в древнеперсидских клинописных текстах значатся

не как Кир или *Kóros* (латинский вариант — *Cyrgus*), а как Куруш, что подтверждается и другими клинописными источниками¹⁹.

Следующая попытка этимологизации названия Куры более правдоподобна.²⁰ А. Ахундов пришел к правильному заключению об албанском происхождении названия реки Куры²¹. Согласно автору, „кур“ на удинском языке обозначает яму или водохранилище.

Название реки Куры, упоминаемое древнегреческими и римскими авторами, не только пережило нашествие неалбанских этнических групп, но и поныне остается единственным наименованием этой реки у населения Северного Азербайджана²². На современном тюркско-азербайджанском языке²³ это название звучит так же, как у Страбона, Птолея, Марцеллина и др.²⁴ Это обстоятельство лишний раз подтверждает автохтонность географического названия реки Куры и принадлежность его к албанским племенам, оставившим в топонимике некоторое количество древних географических названий.

Название реки Куры этимологизируется из современных языковых групп, представляющих остатки древнеалбанских диалектов²⁵. В число этих языковых групп входят языки жителей сел. Крыз, Алик, Хиналуг, Будух и т. д., а также и современный удинский язык²⁶. Население с. Алик говорит на одном из диалектов крызского языка. „Кур“ на языке жителей этого села означает реку²⁷. В том же Конахкендском районе, недалеко от вышеуказанного села, расположено небольшое с. Хапут, жители которого говорят на диалекте крызского языка. На языке хапутцев „кур“ означает также реку. Кроме того, в джекском и ергюджском диалектах крызского языка слово „кур“ также соответствует понятию реки и перекликается с формой слова „кур“ гаджигатамского говора (Исмаиллинский район) с тем же значением²⁸.

Институт истории

Поступило 6. 1 1958

⁹ На других языках древнего Востока имя представителя ахеменидской династии Кира передается в форме *Ki-ras* (эламск.), *ki-ra-as* (аккадск.); см. R. G. Kent *Old persian*, New-Haven, 1953, стр. 180.

²⁰ А. Ахундов. Указ. соч. стр. 51—56.

²¹ К ошибочным положениям автора относится утверждение, что название реки Куры дается у Птолея в форме „кор“, а у Страбона в форме „кир“ (стр. 54). Отсюда и другая ошибка; о переходе „кор“ в современное „кур“. Наконец, совершенно непонятно искусственное разделение названия Куры; у древних народов название реки Куры якобы связано с именем дочери Зевса, теперешнее же название — с албанским словом „водохранилище“. Нужно сказать, что современное удинское слово, обозначающее яму или водохранилище, звучит, как „кур“, т. е. имеет заднеязычное „у“.

²² На грузинском языке Кура называется Мтквари и лишь отдаленно напоминает ее название, упоминаемое древними авторами.

²³ Этимологизация этого названия из современного азербайджанского языка не представляется возможным. Слово „кур“, употребляющееся в некоторых диалектах азербайджанского языка, означает взбалмошный, беспокойный (карабахские диалекты), а, кроме того, и бассейн с определенным уровнем содержания воды (апшеронский и другие диалекты).

²⁴ Кур (в азербайджанском) и *Kýros*, *Kýros* или *Cyrgus* (соответственно в древнегреческом и латинской формах), где „os“ и „us“ являются номинативным окончанием.

²⁵ Strabo, XI, 4, 6.

²⁶ Эти языки относятся к дагестанской ветви иберийско-кавказских языков. О них, как остатках албанского, см.: Tomaschek. *Albania*, Re. 1894, Bd. I. стр. 1303—1304; Tomaschek, там же, стр. 1305—1306. См. также V. Minor sky. *Shekl*, EJ, 1927, стр. 372—373.

²⁷ По материалам этнографической экспедиции Музея истории Азербайджана в 1947 г. (июль—август) сотрудника Музея Мамеда Насир оглы Насирли.

²⁸ По материалам ст. научного сотрудника Института литературы и языка им. Низами Шамсадинна Мурсаля оглы Саадиева, который пишет, что „в вышеуказанных диалектах данное слово имеет форму множественного числа курби или курби“ (показатель множественного числа би).

⁹ Plut., Rom., XXXIV, XXXV.

¹⁰ App., 103.

¹¹ Dio Cass., XXXIV, 53, 54; XXXVIII, 1, 2.

¹² См., напр., A. m. Marcell., XXVII, 17 и др.

¹³ Весьма возможно, что страбоновская и птолемеевская формы названия реки Куры у Плутарха, Аппиана и Диона Кассия несколько искажены более поздними переписчиками. Тем более, в дальнейшем название реки Куры в форме „кур“ не встречается, а фонетически созвучно с первой (страбоновской) формой наименования этой реки.

¹⁴ Ptol., V, 11, 2, где говорится об устьях этих рек.

¹⁵ Примечательно, что упоминаемый Страбоном приток *Alasvlos* сохранил свое название в теперешней грузинской форме Алазани.

¹⁶ К. Ф. Ган. Указ. соч., стр. 90.

¹⁷ Т. С. Пассек. Указ. соч., стр. 187.

¹⁸ A. m. Marcell., XXIII, 6, 40.

Күр чајынын ады һаггында

ХУЛАСӘ

Күр чајынын адына Страбон, Птоломеј, Плутарх вә башга антик тарихчиләрин әсәрләриндә раст кәлирик.

Јәгин ки, Страбон Күр чајының адыны гәдим Гафгаз Албанијасы әразисиндә јашајан шәхсләрдән өјрәнмишдир.

Күрүн етимолокијасы һаггында бир нечә фәрзијјәләр ирәли сүрүл-мүшдүр. К. Ф. Ган вә Т. С. Пассекин сөјләдикләринә кәрә вахтилә бу чај Әһәмәни шаһларындан олан Кириң ады илә адландырылмыш-дыр. А. Ахундов исә бу чајын етимолокијасыны јалныз мүасир удин дилиндән изаһ едир. Топономикамыза кәлдикдә демәк лазымдыр ки, индики Азәрбајчан әһалиси бу чајы јалныз Күр адландырыр.

Еһтимал олунур ки, гәдим дөврләрдән бәри бу чајын ады Күрүн саһилләриндә мәскән салмыш албаң тајфаларынын шивәләринин бирин-дән көтүрүлмүшдүр.

Грыз дилинә мүрачнәт етдикдә мә'лум олур ки, кир вә ја күр сөзү бу дилин шивәләриндә чај мә'насында ишләдилмәкдәдир. Белә-ликлә, Күрүн ады етимолокија нөгтеји-нәзәриндән чај демәкдир.

Јухарыда ирәли сүрдүјүмүз фәрзијјәләрә әсасән гәдим Албанија дөврүндә мүасир грыз дилинин даһа кениш саһәдә јајылмыш олду-гуну вә албаң гәбилә шивәләринин бирини тәшкил етдијини сөјләмәк мүмкүндүр.

МҮНДӘРИЧАТ

Истилик техникасы

Ә. Ә. Оручәлијев. Јүксәк тәзјигли ифрат гыздырылмыш су бухарында сәсин сүр'әти 283

Физика

Н. Ә. Әлијев, Н. И. Ибраһимов. Јүксәк вә алчаг температурлар үчүн вакуум ренткен камерасы 289

Нефт кимјасы

М. Ф. Нағыјев, В. Н. Гулијева, Н. В. Калјужнаја, А. Д. Мәмме-дова. Етилений гидрохлорлашма реаксијасында алүмобисмут катализатору иш мүддәтинин мүәјјән олунмасы 293
А. З. Шыхмәммәдбәјова. Изопентанын вә изопентенләрин изопренә деһидрокенләшмә просесинин термодинамики тәдгиги 299
Х. И. Арешидзе, А. В. Киквидзе. Мирзаан нефтинин [бә'зи нафталин-ләринин карбоһидрокенләри вә бензол һомологлары 307

Кимја

И. Л. Бағбанлы, Т. Р. Мирзәјева. Кадмиум мис вә таллиумун аркен-тометрија методу илә мигдари тә'јини 311

Кеолокија

Ш. Ә. Әзизбәјов, М. Б. Зејналов, Т. Н. Начыјев. Нахчыван чуху-рунун үст олигосен-алт миосен чөкүнтүләринин фасија вә галынлыгларынын анализи 317
Г. Ә. Әлизадә, М. А. Бағманов, Б. Г. Кәримов. Кичик Гафгазын чәнуб-шәрг һиссәсинин мајкоп чөкүнтүләри 321
Ә. Ә. Әлизадә. Кичик Гафгаз дағларынын шимал-шәрг јамачларында олан кнпсли чөкүнтүләр һаггында јени мә'луматлар 325

Агрокимја

О. Ә. Әлијев. Нефт мәншәли бој маддәсинин картофун мәисулдарлығына тә'сири 331

Биолокија

А. Ә. Иманова. Суварманын јашыл чај јарпагында олан катехинләрин тәркибинә тә'сири 335

Биткиләрин физиолокијасы

М. А. Әлизадә. Чај колунун суварылма вахтынын онун јарпагынын һүчәј-рә ширәсинин гатылығы үзрә тә'јин олунмасы 341

Гидробиологија

Э. Н. Гасымов. Азәрбајҹанын су кәһәләри (<i>Hydracarina</i>) фаунасына даир материаллар	345
---	-----

Һелминтологија

Б. Н. Гасымов. Иријаглылар вә кракслар фәсиләсинә дахил олан гушларда тәсадүф едилән һелминтләрини филокенијасына аид бә'зи мәсәләләр вә онларын өз саһибләри илә мүтәғабил әләғәси	347
---	-----

Тибб

Ш. Н. Рәһимова. Далағын ганла тәҹһизи мәсәләсинә даир	351
---	-----

Тарих

И. П. Бәһзәди. XI—XII әсрләрдә Азәрбајҹанда кәндлиләрини вәзијјәтинә даир	357
Камал Әлијев. Күр чајынын ады һаггында	361

СОДЕРЖАНИЕ

Теплотехника

Э. А. Оруджалиев. Скорость звука в перегретом водяном паре высокого давления	283
--	-----

Физика

Н. А. Алиев, Н. И. Ибрагимов. Вакуумная рентгеновская камера для низких и высоких температур	289
--	-----

Химия нефти

М. Ф. Нагиев, В. Г. Кулиева, Н. В. Калюжная, А. Д. Мамедова. Установление продолжительности работы алюмовисмутовых катализаторов в реакции гидрохлорирования этилена	293
А. З. Шихмамедбекова. Термодинамическое исследование процессов дегидрирования изопентана и изопентена в изопрен	299
Х. И. Арешидзе, А. В. Киквидзе. Углеводороды ряда нафталина и гомологи бензола мирзаанской нефти	307

Химия

И. Л. Багбанлы, Т. Р. Мирзоева. Количественное определение кадмия и таллия аргентометрическим титрованием	311
---	-----

Геология

Ш. А. Азизбеков, М. Б. Зейналов, Т. Г. Гаджиев. Анализ фаций и мощностей верхне-олигоценых-нижнемиоценовых отложений Нахичеванской впадины	317
К. А. Ализаде, М. А. Багманов, Б. Г. Керимов. Майкопские отложения юго-восточной части Малого Кавказа	321
А. А. Али-заде. Новые данные о гипсоносных отложениях северо-восточных склонов Малого Кавказа	325

Агрохимия

О. А. Алиев. Влияние ростового вещества нефтяного происхождения на урожайность картофеля	331
--	-----

Биохимия

А. А. Иманова. Влияние полива на состав катехинов в листьях чая	335
---	-----

Физиология растений

М. А. Али-заде. Определение сроков полива чайного куста по концентрации клеточного сока листьев	341
---	-----

Гидробиология

А. Г. Касимов. Материалы к фауне водных клещей <i>Hydracarina</i> Азербайджана	345
--	-----

Гельминтология

Г. Б. Касимов. Некоторые вопросы филогении гельминтов семейства
большеногих и краксов и их взаимосвязи с хозяином 347

Медицина

Ш. Г. Рагимова. К вопросу кровоснабжения селезенки 351

История

И. П. Бехзادي. О положении крестьянства Азербайджана в XI—XII вв . 357

Кемал Алиев. О названии реки Куры 361

Чап имзаланмыш 20/III 1959-чу ил. Кағыз форматы 70×108¹/₁₆. Кағыз вәрәги 2,75.
Чап вәрәги 7,53. Нәс.-нәшријат вәрәги 6,58. ФГ 17431. Сифариш 212. Тиражи 1000.
Гимәти 4 ман.

Азәрбајҹан ССР Мәдәнијәт Назирлијинин „Гызыл Шәрг“ мәtbәәси,
Бақы, нәзи Асланов күч., 80.